

[24th March 1964

V.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR THE YEAR 1964-65—*cont.*

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றைய விவாதத்திற்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கு ஐந்து மானியக் கோரிக்கைகள் இருக்கின்றன. ஆனால் இன்னும் 3½ மணி அவகாசம்தான் இவற்றுக்கு இருக்கிறது. எதிர்க்கட்சித் தலைவரோடு பேசியபோது அவர்களும் அதிகமான உறுப்பினர்கள், வன இலாகா மானியக் கோரிக்கைகளிலும், சிங்கோடு மானியக் கோரிக்கையிலும் பேச விரும்புகிறார்கள் என்றார். ஆகவே முதலில் அந்த மூன்று மானியக் கோரிக்கைகளையும் எடுத்துக் கொள்ளலாம். அதிகமான உறுப்பினர்கள் கலந்து கொள்ளவும் முடியும். இந்த மூன்று மானியங்களுக்கும் போதும் நேரத்தை விட்டு பாக்கியுள்ள நேரத்தில் கதர், நீதி பரிபாலனம் ஆகிய மானியங்களை எடுத்துக்கொள்ளலாம். ஆகவே முதலில் வன இலாகா, சிங்கோடு ஆகியவற்றின் மானியக் கோரிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(1) DEMAND No. XXI—CINCHONA.

(2) DEMAND No. XXXV—FOREST DEPARTMENT.

(3) DEMAND No. XLIV—CAPITAL OUTLAY ON FORESTS.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MAN-
RADIAR: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 29,55,900 under Demand No. XXI—Cinchona”.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்: கனம் தலைவர் அவர்களே, “தொடர்ந்து நஷ்டத்தை தவிர்க்க தவறியதைப்பற்றி விவாதிக்க” நான் என் வெட்டுப் பிரேரணையை முன் மொழிகின்றேன்.

“That the allotment of Rs. 29,55,900 under Demand No. XXI—Cinchona be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MAN-
RADIAR: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,02,94,400 under Demand No. XXXV—Forest Department.”

திரு. து. ப. அழகமுத்து: தலைவர் அவர்களே, “நமது மாநில காட்டு வளம் போதுமான அளவில் அபிவிருத்தி செய்யப்படவில்லை என்பதைப்பற்றி விவாதிக்க” என்னுடைய வெட்டுப் பிரேரணையைப் பிரேரேபிக்கிறேன்.

“That the allotment of Rs. 1,02,94,400 under Demand No. XXXV—Forest Department be reduced by Rs. 100.”

24th March 1964]

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MAN-
RADIAR : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding
Rs. 71,81,500 under Demand No. XLIV—Capital outlay on
Forests.

திரு. து. ப. அழகமுத்து : தலைவர் அவர்களே, விறகு, மரக்
காடுகள் ஏற்படுத்த ஒதுக்கிய தொகையை அதிகமாக்க வேண்டு
மென வலியுறுத்த நான் என் வெட்டுப் பிரேரணையை பிரேரேபிக்
கிறேன்.

“ That the allotment of Rs. 71,81,500 under Demand
No. XLIV—Capital Outlay on Forests be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : The Demands and the cut motions are before
the House for discussion.

* திரு. மு. பொ. வடிவேல் : கனம் சட்ட மன்றத் தலைவர்
அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் மானி
யத்தின்மீது எங்கள் கட்சி அங்கத்தினர்கள் கொடுத்துள்ள
வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில கருத்துக்களைச் சொல்ல
விரும்புகிறேன். காடுகளை அழிக்கின்ற வேலை நம்முடைய மாநிலத்
திலே ஏராளமாக நடைபெற்று வருகிறது. கள்ளத்தனமாகக்
காடுகளில் புகுந்து ஹீரகுகளை வெட்டுவதாலும், வெள்ளாடுகளை
மேயவிடுவதாலும், கண்ணுக்குத் தெரிந்தோ தெரியாமலோ காடுகள்
அழிந்துகொண்டு வருகின்றன என்பதை நாம் மறுக்க முடியாது.
இவற்றைத் தடுக்க அரசாங்கம் போதிய கவனம் செலுத்தவேண்டு
மென்று உங்கள் மூலமாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர்
அவர்களுடைய அறிக்கையிலே ‘காட்டு வளங்களை எல்லாம்
தேசியச் செல்வமாக மதிக்க வேண்டும்’ என்று குறிப்பிட்டிருப்பது
வரவேற்கத்தக்கது. முன் காலத்தில் எல்லாம் மாதம் மும்மாரி
மழை பொழிந்தது என்றால் காடுகள் அதற்கு முக்கிய காரணமாக
இருந்தன. ஆனால் இப்போது காட்டு வளம் குறைந்திருப்பதன்
காரணமாக நாட்டில் தண்ணீர் பஞ்சம் ஏற்பட்டு விவசாயம்
பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படிப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கும்
காரணத்தால் நாடும் நாட்டு மக்களும் செழிப்புறும் நிலைமை
இல்லை. இப்போது நம்முடைய மாநிலத்தின் மொத்த நிலப் பரப்
பில் 17 சத விகிதத்திற்கும் குறைவாகவேதான் காடுகள் இருக்
கின்றன என்று அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கையிலே கூறியிருக்
கிறார்கள். அதை இன்னும் அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று
கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1962-63-ம் ஆண்டு 1168 டன் சந்தன மரங்கள் விற்பனை
ஆகியிருக்கின்றன. அதன் மூலம் ஒரு கோடி ரூபாய் வருமானம்
வந்திருக்கிறது. அந்தச் சந்தன மரங்கள் 1963-வது ஆண்டி
விறுந்தே ஸ்பைக் என்ற வியாதியால் பீடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [24th March 1964]

அதனால் சந்தன மரங்கள் வெகு வேகமாக அழிந்து வருகின்றன. ஜவ்வாது மலையில் சந்தன மரங்கள் ஸ்பைக் என்ற வியாதியால் பெரும் அளவில் பிடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது நீடித்தால் அரசாங்கத்திற்கு ஏராளமான வருமானம் தரக்கூடிய சந்தன மரங்கள் அழிந்து போகக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த வியாதியைப் போக்குபவர்களுக்குப் பரிசு கொடுக்கப்படும் என்று விளம்பரப்படுத்தியாவது இந்த வியாதியைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ள யில் வைக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். ஜவ்வாது மலையில்தான் சந்தன மரம் 40 சத விதிகத்திற்கும் அதிகமாக உற்பத்தியாகிறது. அங்குதான் சந்தன மரங்கள் அதிக அளவில் ஸ்பைக் நோயால் பிடிக்கப்படுகிறது. ஆகவே, டெங்கனி கோட்டையில் வைக்கப்படும் ஆராய்ச்சி நிலையத்தை ஜவ்வாது மலையில் வைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜவ்வாது மலையில் அடிவாரத்தில் ஆலங்காயம் என்ற கிராமம் இருக்கிறது. அங்கு பிற்பட்ட மக்கள் வசிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்த விதமான தொழிலும் இல்லை. அந்த மலையில் சந்தனம், மூங்கில், வாரை போன்றவை இருக்கின்றன. ஆகவே, அங்கு ஒரு சந்தன எண்ணெய் உற்பத்திச் சாலையையும், பழுப்பு நிற பேப்பர் தயாரிக்கும் மில்லையும் ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்துக்களிடம் புறம்போக்கு நிலங்கள் ஒப்படைக்கப் படுகின்றன. அவ்வாறு ஒப்படைக்கப்பட்ட பகுதிகளில் காடுகளும் இருக்கின்றன. நெல்லிவாசல், புங்கம்பட்டு, புதூர்காடுகளும் பஞ்சாயத்து புறம்போக்கில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. பஞ்சாயத்திடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட அந்தக் காடுகளைப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்கள் ஏலத்திற்கு விடுகிறார்கள். அவ்வாறு ஏலம் விடுவதைக் காட்டி இலாகா அதிகாரிகள் தடை செய்கிறார்கள். இதன் காரணமாகப் பஞ்சாயத்துத் தலைவர்களுக்கும் காட்டிலாகா அதிகாரிகளுக்கும் இடையே தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. ஆலங்காயம் பஞ்சாயத்து யூனியனில் இந்த மாதிரி 3, 4 தகராறுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. ஆகவே, பஞ்சாயத்துக்கு வெஸ்ட் செய்யப் பட்ட இந்த புறம்போக்கு காடுகளையெல்லாம் காட்டிலாகாவே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நாயக்கனூர் ஜாகிரில் 1,700 ஏக்கர் பாப்புள்ள காடுகள் இருந்தன. அந்தக் காடுகளையெல்லாம் ஜாகிர்தார்கள் விற்பனை செய்கிறார்கள். அவற்றை விற்பனைக்கு வாங்குகிறவர்கள் காட்டைச் சிறுக சிறுக அழித்து வருகிறார்கள். இதைப் பற்றி அதிகாரிகளுக்கு மணியக்காரர், கர்ணம் போன்றவர்கள் மனுக்கள் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். புகார் செய்திருக்கிறார்கள். ஆனால் நாளது வரை எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளப்

24th March 1964] [திரு. மு. பொ. வடிவேல்]

பட்டவில்லை. இதிலே அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்தி அந்தக் காடுகளை அழிக்காமல் இருப்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜவ்வாது மலைப் பகுதியில் உள்ளவர்கள் மலையாளிகள். பீம குளம் பஞ்சாயத்து, நாயக்கனூர் பஞ்சாயத்து ஆகியவற்றில் மலையாளிகள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மலையாளிகள் என்ற விஷயம் சேர்க்கப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் என்னவென்று புரியவில்லை. அவர்களையும் மலையாளிகள் என்று பிரகடனப் படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஜவ்வாது மலைக்குப் போக நான்கு வழிகள் இருக்கின்றன. ஒன்று ஆலங்காயம் வழியாக; இரண்டாவது ஆண்டியப்பனூர் வழியாக; மூன்றாவது சிங்காரப் பேட்டை வழியாக; நான்காவது போளூர் வழியாக. மூன்று இடங்களில் கேட் இல்லை. ஆலங்காயம் வழியில் மட்டும் கேட் இருக்கிறது. அந்த வழியாக யார் சென்றாலும் கையொப்பமிட வேண்டும். இரவு ஏழு மணிக்குள் திரும்பிவிட வேண்டும். ஏழு மணிக்கு மேல் திரும்ப முடியாத நிலைமை இருக்கிறது. ஏழு மணிக்கு மேல் திரும்ப வேண்டுமென்றால் ஸ்பெஷலாக அதிகாரிகளிடம் அனுமதி பெற்றால்தான் திரும்பி வர முடியும். அந்த மலையில் பத்தாயிரம் மக்களுக்கு மேல் வசிக்கிறார்கள். பிரசவ வேதனையின் காரணமாக இரவு ஏழு மணிக்கு மேல் வருகின்ற தாய்மார்களைக் கூட அனுமதிப்பதில்லை. அவர்கள் பொழுது விடியும் வரை காத்திருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதன் காரணமாக பிரசவிக்க முடியாமல் தாய்மார்கள் இறந்து விட்டிருக்கிறார்கள். இது பற்றி ஜில்லா அபிவிருத்தி கமிஷன் கூட்டத்தில் மாவட்ட கலெக்டர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கூடக் கொண்டு வரப் பட்டது. அதிகாரிகள் சொல்லும் காரணம் எல்லாம் சந்தன மரங்கள் திருடு போய்விடும் என்பது. அந்த மலைக்கு நான்கு வழிகள் இருக்கும்போது கேட்டே இல்லாத மற்ற வழிகளில் திருடு போகாதது இந்த வழியில் மட்டும் திருடு போய்விடும் என்று சொல்வது நம்ப முடியாத செய்தியாக இருக்கிறது. ஆகவே, ஒன்று அந்த வழியில் உள்ள 'கேட்டை எடுத்துவிட வேண்டும்; இல்லையென்றால் இரவானாவும் பகலானாவும் அந்த வழியாக வரக்கூடியவர்களை சோதித்து வெளியே வருவதற்கு வசதி செய்ய வேண்டும். மலை மேலே இருக்கும் அந்த மலையாளிகளுக்கு ஒரு ஜதை எருது கொடுத்துவிடுவதாலோ, ஊடுகள் கட்டிக் கொடுத்து விடுவதாலோ, கிணறுகள் வெட்டிக் கொடுத்து விடுவதாலோ மட்டும் பயன் எற்பட்டு விட முடியாது. அவர்கள் நாகரீக மக்களாக ஆக்கப்படவேண்டும். அதற்குப் பஸ் போக்குவரத்து இருக்கவேண்டும். பஸ் போக்குவரத்து வேண்டுமென்று ஜில்லா அபிவிருத்திக் கமிஷன் கூட்டத்தில் சொல்லும்போது காட்டிலாக அதிகாரிகள் 'அந்த வழியாகப் பஸ் போனால் சந்தன

[திரு. மு. பொ. வடிவேல்] [24th March 1964]

மரங்கள் திருட்டுப் போக வழி ஏற்படும்' என்று டெக்னிகல் அபி-
ஜக்ஷன் செய்தார்கள். மைசூர் காடுகளில் எல்லாம் பஸ் போக்கு
வரத்து இருக்கும்போது ஜவ்வாது மலையில் மட்டும் பஸ் போக்கு
வரத்து இருக்கக்கூடாது என்று சொல்வதற்கு என்ன காரணம்
என்று புரியவில்லை. அமைச்சர் அவர்களுக்கு அந்த மலையில்
வசிக்கக் கூடிய மலையாளிகள் மீது அக்கறை இருக்குமானால் உட-
னடியாக பஸ் போக்குவரத்துக்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று
கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நெக்கனமலை என்ற மலை ஆலங்காயம் பஞ்சாயத்தில் இருக்கிறது.
அந்த ஊரைச் சுற்றிக் காடுகள் வளர்க்கப்படுவதற்கு முயற்சிகள்
எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டு வருகிறது. அவ்வாறு காடுகளை வளர்ப்ப
தற்கான முயற்சிகளைச் செய்யும்போது ஊரில் எல்லை ஓரத்தி-
லிருந்தே காடுகளை வளர்க்க முற்பட்டிருப்பதால் அங்கு வசிக்கும்
மக்கள் விடுகள் கட்டிக் கொள்ள இடைஞ்சலாக இருக்கிறது.
இதைப் பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டு-
மென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காட்டிலாகாவில் வேலை செய்யக் கூடிய காட்டுகளுக்கும், வாட்சர்
சர்களுக்கும் மிகக் குறைந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. இந்த
அறிக்கையிலே காடுகளில் வெள்ளாடுகள் இப்போது மேய்வதில்லை
என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் ஆலங்காயம் பஞ்சாயத்தில்
உள்ள நரசிங்கபுரம் ரிசர்வ் காடுகளில் வெள்ளாடுகள் மேய்ந்து
கொண்டுதான் இருக்கின்றன. அந்தக் காட்டுகளுக்கும், வாட்சர்
களுக்கும் சம்பளம் குறைவாக இருப்பதால் இந்த நிலை இருக்-
கிறது. இந்த நிலைமையைப் போக்க அவர்களுடைய சம்பளத்தை
உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு
என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. என். துரைபாண்டி: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே,
மத்தியியவர்களால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரித்-
தையை ஆதரித்து ஒருசில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படு-
கிறேன். நாங்குநேரி தாலுகாவில் களக்காடு மலையில் ஏழு மைல்
தூரத்தில் செங்கல்தேரி என்ற இடம் இருக்கிறது. அங்கு முன்
காலத்தில் உத்தியோகஸ்தர்களுக்காக ஒரு பங்களா கட்டப்-
பட்டது. அந்தப் பங்களாவுக்குப் போக குதிரைப் பாதை என்ற
பாதை இருந்தது. அந்தப் பாதை இப்போது செப்பனிடப்-
பட்டாமல் இருக்கிறது. அங்கு போவதற்கு சங்கடம் நேரிட்டு
அதன் காரணமாக சர்க்காரால் அந்த ஏழு மைல் தூரத்திற்கு ஒரு
ரோடு போடப்பட்டது.

10-30 அந்த ரோடு பாதியில் நின்று விட்டது. தற்சமயம் மேற்குத்
ச.ம. தொடர்ச்சி மலைப் பக்கம், அங்கு போகவோ அல்லது அங்கு
என்னென்ன விளைகிறது, என்னென்ன கனிப் பொருள்கள் அதிக
மாகக் கிடைக்கிறது, என்று திட்டவட்டமாக தெரியாமல் இருக்

24th March 1964] [திரு. என். துரைபாண்டி]

கிறார்கள். கிட்டத்தட்ட 300 ஏக்கர் இப்போது லீசுக்கு கொடுத்திருக்கிறார்கள். தேயிலை, காப்பி போன்ற வஸ்துக்களை உருவாக்குவதற்கு. நிறைய நிலங்கள் சாகுபடியாகாமல் அந்த மலையில் இருக்கிறது. அதை எடுத்து சர்க்கார் மூலம், தீப்பெட்டி தொழிற்சாலை உருவாக்குவதற்கு அங்கு குச்சிகள் கிடைக்க மார்க்கம் இருப்பதால், தீக்குச்சிக்கான மென் மரங்களை அங்கு உற்பத்தி செய்தால் நல்லது. தாம்பரபரணி ஆற்றோரத்தில் நிறைய தேக்கு மரங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். ஒருசில வருடங்களுக்குள்ளாக மலையில் உற்பத்தியாவதைவிட ஆற்றோரத்தில் நன்றாக விளைகிறதைப் பார்க்கிறோம். ஆகவே ஆற்றோரத்தில் காலியாக இருக்கக்கூடிய எல்லா இடங்களிலும், குளக்கரையோரம், புறம்போக்கு நிலங்கள் இவற்றில் தேக்கையும், சவுக்கு மரங்களையும் வைத்தால் நாம் அதிக பயன் அடைய முடியும். நாட்டின் வளத்திற்கு மிருகங்கள், பறவைகள் இவை அவசியம் என்பதை நாம் அறிவோம். மூன்றடைப்பு, பூந்தகுளம் இவ்விடங்களில் நிறையப் பறவைகள் இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. உண்மைதான். மழைகாலத்தில் செங்கநாரை, தாறு இவை அல்லாது பல பல ஜாதிப் பறவைகள் அங்கு காணப்படுகிறது. பின்னால் அவை எங்கு போய் மறைகிறது என்று தெரியவில்லை. குளத்தில் தண்ணீர் இருக்கும் போது, அவற்றிற்கு வேண்டியதான தண்ணீர் கிடைப்பதால், அவை அங்கு வருகின்றன. 1912-ல் இருந்து பறவைகளை பாதுகாக்க சட்டம் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். மூன்றடைப்பு, பூந்தகுளம் இவ்விடங்களில் பறவைகளைப் பாதுகாக்க சர்க்காரிலிருந்து எவ்வித பாதுகாப்பும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கிராம மக்களின் கிராமக் கட்டுப்பாடு காரணமாக அப்பறவைகளுக்கு எவ்வித இடையூறும் இன்றி காக்கப்பட்டு வருகிறது. கூந்தகுளத்தில் தீபாவளி, கல்யாணம் போன்ற எந்த விசேஷம் வந்தாலும் வெடி வைக்கக் கூடாது என்பது கிராம சட்டம். அதைக் கடந்த ஆண்டு அது மீறப்பட்டு தீபாவளிக்கு வெடி வைத்ததின் காரணமாக சில பறவைகள் பறந்து போய் விட்டன. ஏன் வெடி வைக்கிறீர்கள் என்று கேட்டால் எங்கள் இஷ்டம் போல் செய்வோம் என்று சொல்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் அரசியல் காரணமாக நாட்டின் நன்மையைக் கவனியாமல், கெடுதலை உண்டாக்குவதற்கு சிலர் தூண்டி விட்டு இப்போது வெடி வைக்கிறார்கள். அங்கு பறவைகள் இரவு 9 மணிக்கு கடற்கரையோரம் பறந்து சென்று காலை 4 மணிக்குத்தான் கூட்டுக்கு வந்து குஞ்சுகளுக்கு இறை கொடுக்கிறது. குஞ்சுகளுக்கு கொடுக்கும் இறை கடல் மீன் என்று தெரிய வருகிறது. மரங்களுக்கு அடியில் எவ்வளவு மீன் கீழே விழுந்திருந்தாலும் அதைப் பொறுக்கக் கூடாது என்று கிராமத்தில் கட்டுப்பாடு வைத்திருந்தார்கள். இன்று அவை பொறுக்கப்படுகிறது. நாளை துப்பாக்கியால் அவற்றை சுடவும் செய்வார்கள். இவ்விதமான ஒரு சூழ்நிலை உருவாகியிருக்கிறது. மூன்றடைப்பை எடுத்துக் கொண்டால் ஒரு இன ஜாதிப் பறவைகள் மட்டும்தான் ஒருசில காலங்களில் இருக்கிறது. மற்ற பறவைகள்

24th March 1964] [திரு. என். துரைபாண்டி]

பறந்து போய் விடுகின்றன. குளத்தில் தண்ணீர் இல்லாத காரணத்தினால் பறவைகள் எல்லாம் பறந்து போய் விடுகின்றன. ஆகவே இந்த இரண்டு இடங்களிலும், மணிமுத்தாறு இருப்பதால், இந்த இரண்டு இடங்களில் உள்ள குளங்களில் எப்போதும் தாராளமாக தண்ணீர் வற்றாது இருக்கும் நிலையில், கோடை காலத்திலும், ஆடை காலத்திலும் தண்ணீர் நிறைய இருக்கும்படியான நிலையை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி பாதுகாப்பு கொடுத்தால் தான் பல ஜாதிப் பறவைகள் அங்கே வந்து அப்பகுதி வளப்பை அளிக்கும் என்று கூறிக் கொண்டு என் சிறுநரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கேஜர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, காட்டிலாகா மான்யத்தின் மீது நான் என் கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். கிராமப்புறங்களில் காடுகள் எல்லாம் அழிக்கப்பட்டு மரங்களே இல்லாத நிலை ஏற்பட்டு விட்டது. கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற மரங்களைப் பாதுகாக்கவும், அழிக்கப்பட்ட இடங்களில் மரங்களை மறுபடியும் வளர்க்கவும், வளர்க்கப்படுகிற மரங்களைப் பாதுகாப்பதற்கு ஆங்காங்கே சர்க்காரிலிருந்து காவர்காரர்களை நியமித்து அதை நல்ல முறையில் பஞ்சாயத்துக்களுக்கும், பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கும், ரெவின்யூ டிப்பார்ட்மென்ட்டிலும் ஒப்படைத்து நல்லமுறையில் அவற்றை பாதுகாத்தாலெழிய கிராமப்புறங்களில் பஞ்சமும், பட்டினியும் ஏற்பட்டுக் கொண்டேதான் இருக்கும். மரங்கள் இல்லை என்றால் அங்கு மழை பெய்வது குறைவாக இருப்பதை நாம் கண்கூடாகப் பார்க்கிறோம். ஆகவே கிராமப்புறங்களில் மர வளர்ப்பு விஷயத்தில் மிகமிக கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன். கிராமப்புறங்களில் உள்ள ஏரி, உள்வாயிலும், புறம்போக்கு நிலங்களிலும் காடுகளை புதிதாக வளர்ப்பதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதையும் பயன்படுத்தி காடு வளர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராமப்புறங்களில் உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களின் உரத்தழைகளை வைத்து பயிர் செய்யவேண்டும். அப்படி உரத்தழைகளை வைத்து பயிர் செய்தால்தான் விவசாயம் நல்லமுறையில் மேம்பாடு அடைய முடியுமே தவிர உரத்தழை இல்லாமல் ரசாயன உரத்தை மட்டும் விவசாயிகள் கையாண்டு கொண்டிருந்தால் நிலத்தில் வளம் ஏற்படாது, விவசாயத் தரமும் ஒங்காது என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக கிழக்கு ராமநாதபுரம் பகுதியிலும், திருநெல்வேலி ஜில்லாவிலும் ஏராளமான பசைமரங்கள் இருந்து அவை அழிக்கப்பட்டு எல்லாம் சுண்ணாம்புக் கால்வாய்களில் போட்டு பசை மரமே இல்லாத நிலை வந்து விட்டது. இந்த மன்றத்தில் பல முறை இது பற்றி எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். ஆனால் இன்னும் அதுபற்றி கவனம் செலுத்தவில்லை. என்பதற்காக வருந்துகிறேன். பசைமரம் மிக மிக பிரயோசனகரமானதாக இருக்கிறது.

24th March 1964]

[கேஆர். ஆர்எம். கரியமாணிக்கம் அம்பலம்]

எங்கள் பிரதேசத்தில் வீடுகள் எல்லாம் 99 சதவிகிதம் பனைமரத் தால் வேயப்பட்டிருக்கிறது பனை மரத்தால் கைகள் போட்டு கட்டப்பட்டிருக்கிறது. பனைமரத்தில் அருமையான உணவுச் சத்து இருக்கிறது. வெளிநாடுகளுக்கு இதைக் கொண்டு போய் காண்பித் தால் இதை எப்படி வளர்ப்பது, எங்கு கிடைக்கிறது என்று புகழும் நிலையில் இருக்கிறது. ஆனால் இந்த பனைமரம் இன்று கவ னிப்பாரற்று அழிந்து போய்க் கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே தயவு செய்து எங்கள் பிராந்தியத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் சுற்றுப் பிரயாணம் செய்து அந்தப் பனைமாங்களை நேராகப் பார்த்து அவை அழிக்கப்படாமல் அதற்கு தக்க நடவடிக்கைகளை எடுத்து ஒரு டிப்பார்ட்மென்டை ஏற்படுத்தி பனைமா அபிவிருத்தியை கிராம புறம்போக்குகளில் ஏற்படுத்தி நாடு வளம் பெறச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கிராம கைத்தொழில் செய்வதற்கு பனைமரம் மிக மிகப் பிரயோஜனமாக இருக்கிறது என்பதையும் நான் இங்கு தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதற்கு தண்ணீரே தேவை இல்லை. அதை நட்டு மழை காலத்தில் பிழைக்க வைத்து விட்டால் பின் தண்ணீரே தேவை இல்லை. ஓரளவு மட்டும் கன்றாக இருக்கும்போது கவனம் செலுத்தினால் போதும். மரம் வளர்ந்த பிறகு எந்த விதமான பாதுகாப்பும் அதற்கு தேவையில்லை. அந்த மரங்களுக்காக ஒரு சட்டம் ஏற் படுத்தி பனைமரம் வளரம் ஏற்படுகிறவரையில் அதைக் கண்டிப் பாக வெட்டக் கூடாது என்று சட்டம் செய்யவேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்தபடியாக, விவசாயத்திற்கு முக் கியமாக தேவைப்படுவது கால்நடைகள். இப்போது கால்நடை களுக்கு எல்லாம் மேய்ச்சல் தரை இல்லாமல் செய்து விட்டது அரசாங்கம். பனைமாங்கள் இருக்கக்கூடிய இடங்களையும் அழித்து தென்னை சாகுபடி செய்ய முன்வந்திருக்கிறார்கள். பனை மாங்கள் இருக்கிற இடங்களை அழித்து தென்னை சாகுபடி செய்யக் கூடாது என்று ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். எனது தொகுதியில் கால் நாட்டன்குடி புதுப்பட்டினம் பகுதியில் காட்டு இலாகாவினால் 3,000 ஏக்கர்கள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த நிலங்கள் எல்லாம் புறம்போக்கு நிலங்கள் என்று சொல்லி காட்டு இலாகாவினர் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக இப்போது கால்நடைகள் மேய்வதற்கு கூட கஷ்டமாக இருக்கிறது. கால்நடைகள் விட்டைவிட்டு வெளியே போவதற்கு கூட கஷ்டமாக இருக்கிறது. அப்படி இந்த நிலங்களில் போய் மேயும் போது காட்டு இலாகாவினர் கேஸ் போட்டு விடுகிறார்கள். இந்த விதமான தொந்தரவு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இந்த 3,000 ஏக்கர் நிலத்திலும் தென்னை சாகுபடி செய்வதற்காக பாரஸ்ட் இலாகாவிருந்து வாங்கவேண்டும் என்று கலெக்டர் அவர்கள் எழுதியிருக்கிறார்கள். இதை அமைச்சர் அவர்கள் பார்த்து இந்த 3,000 ஏக்கர் நிலத்தையும் தென்னை சாகுபடிக்காக மாற்றி கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[24th March 1964

[திரு. கே. ஆர். கரியமங்கலம் அம்பலம்]

அந்தப் பகுதியில், பழைய ஜமீன் காலத்தில், இருந்த நிலங்கள் பலவற்றையும், பட்டா இருக்கக்கூடிய நிலங்கள் பலவற்றையும், வரி செலுத்திக்கொண்டிருக்கக்கூடிய நிலத்தையும்கூட காட்டிலாகா தங்களுடைய டிபார்மெண்டில் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இந்த நிலங்களில் முன்பு தோட்டங்கள் எல்லாம் போட்டிருக்கிறார்கள். தோட்ட மரங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். இம்மாதிரிப்பட்ட இடங்களை எல்லாம் காட்டு இலாகா எடுத்திருக்கிறார்கள். இதைப்பற்றி அங்கேயிருக்கின்ற காட்டு இலாகா அதிகாரிகளிடம் போய் கேட்டால், அவர்கள் கவனிப்பதே இல்லை. நாங்கள் அப்படித்தான் எடுப்போம், நீங்கள் அப்பறம் பார்த்துக்கொள்ளுங்கள், வேண்டுமானால் மினிஸ்டரிடம் போய் கேட்டுக்கொள்ளுங்கள் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆகவே இதையெல்லாம் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, பழைய பட்டாதார்களுக்கே பட்டா போட்டுக் கொடுக்க முடிவு செய்யவேண்டும். குறிப்பாக மீனவர்களுக்கு, அவர்கள் கடலில் போன நேரம் போக பாக்கி நேரங்களில் தோட்டம், தோட்டமரங்கள் வைப்பதை எல்லாம் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் இதன் காரணமாக அவர்களுக்கு பிழைப்பதற்கு ஏதாவது வழி இருந்து கொண்டிருந்தது. இப்போது அதுவுமில்லாமல் இருக்கிறது. ஆகவே இதைப்பற்றி நன்கு பரிசீலனை செய்து பார்த்து, அவர்களுக்கு பட்டா போட்டு கொடுக்கும்படி செய்து அவர்களே அதை அனுபவிக்கும்படியாக செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக ஒவ்வொருவர் வீட்டின் பின்பக்கத்தில் இருக்கின்ற தோட்டங்களை கூட காட்டிலாகா சேர்த்திருக்கின்றனர். குறிப்பாக புதுப்பட்டணம் என்ற கிராமத்தில் இந்த நிலைமை இருக்கிறது. இதைப்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் நன்கு பரிசீலனை செய்து பார்த்து இதனால் கஷ்டம் அடைகின்றவர்களுக்கு நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. ஆ. துரையாசன் : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, என்னுடைய கட்சிக்காரர்கள் கொடுத்திருக்கிற காட்டிலாகா வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என்னுடைய கருத்துக்களை தங்கள் மூலமாக இந்த மன்றத்தின் கவனத்திற்கு கொண்டு வர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முதலாவதாக இந்த இலாகாவில் வேலை செய்கின்ற, வாட்சர், கார்டு இவர்களுக்கு வீட்டுவாடகை அலவன்ஸ் என்கின்ற முறையில் 8 அணா, அல்லது ஒரு ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இது 1884-வது சட்டத்தை அனுசரித்து கொடுக்கப்படுவதாக சொல்லப்படுகிறது. இன்றைய தினம் சாதாரணமாக கிராமப்புறங்களில் ஐந்து ரூபாய், 10 ரூபாய் என்ற அளவுக்கு வாடகைக்கு வீடு கிடைப்பது கஷ்டம், ஒரு கூரை வீடு கிடைக்காத நிலைமை இருக்கின்ற காரணத்தினால் வீட்டு வாடகை அலவன்ஸை அதிகப்படுத்துவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

24th March 1964] [திரு. ஆ. துரையாசன்]

அடுத்தபடியாக, அவர்களுக்கு டிரஸ் கொடுக்கின்ற விஷயத்தில் வருடத்திற்கு ஒரே ஒரு டிரஸ் தான் கொடுக்கப்படுகிறது. சாதாரணமாக மழை காலங்களில் காடுகளில் சுற்றிவிட்டு வீட்டுக்கு வந்தால் திரும்பவும், அதே டிரஸ் உலர வைத்து அதன் பின்னால் அதையே தான் போட்டுக்கொண்டு காட்டுக்குப் போகவேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. மேலும் அவர்கள் காலில் கட்டிக்கொள்வதற்காக நாடா கொடுக்கிறார்கள். இது பழைய காலத்து, ராஜாக்கள் காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட நாடாவைப்போல் இருக்கிறது. ஆகவே இப்போதுள்ள நாகரீகமான முறையில் நாடா கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே போன்று தான் காலில் போட்டுக்கொள்வதற்கு மிதியடி கொடுக்கப்படுகிறது. அதைப் போட்டுக்கொண்டு காட்டுக்கு போனால் வாரத்திற்கு ஒரு முறை ஆசபத்திரியில் வந்து ஆண்டி-ஸெப்டிக் இன்ஜெக்ஷன் போட்டுக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமை தான் ஏற்படுகிறது. ஆகவே அவர்களுக்கு பழைய மிதியடிகளை கொடுக்காமல், போலீஸ்காரர்களுக்கு கொடுக்கப்படுவது போல் பூட்ஸ் கொடுத்தால் நல்லது என்பதையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சாதாரணமாக கால்நடை அபிவிருத்திக்காக நாம் கோடிக்கணக்கான ரூபாயை செலவிட்டு, கால்நடை பண்ணைகள் போன்ற வற்றை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். இதற்காக பஞ்சாயத்து மன்றங்கள், பஞ்சாயத்து கூட்டு மன்றங்கள் இவைகள் எல்லாம் கால்நடை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும் என்று பல வேலைகளை மேற்கொள்கிறார்கள். சாதாரணமாக கிராமப்புறங்களில் மாட்டை ஓட்டிச்சென்று மேய்ப்பதற்கு ஒரு கட்டணம் வைத்தாலும் கூட நல்லது. இந்த விதத்தில் பலவிதமான கஷ்டங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இதை போக்குவதற்கு ஏதாவது வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பலர் பரம்பரையாக வைத்துக்கொண்டிருந்த நிலங்கள் எல்லாம், அவர்களுக்கு சொந்தமாக பத்திரம் இருந்தும் கூட, இதை சர்வே செய்கிற நேரத்தில் அவைகளை நிரூபிக்க முடியாத ஒரு டீழ்நிலை, அல்லது நிரூபிக்க தவறியதன் காரணமாக காட்டிலாகா இந்த நிலங்களை எல்லாம் மேற்கொண்டிருக்கிறது. கேட்டால் இவைகள் எல்லாம் ரெவின்யூ ஃபாரஸ்ட் என்று சொல்லுகிறார்கள். ரெவின்யூ இலாகாவில் போய் கேட்டால் எங்களுக்கு இதில் எந்தவிதமான சம்பந்தமும் இல்லை, காட்டிலாகாவிடம் தான் கேட்ச் வேண்டும் என்று கையை விரிக்கிறார்கள். இதன் காரணமாக பல ஏழை குடும்பங்கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கின்றன. குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவில் பட்டுக்கோட்டை, அரந்தாங்கி பகுதியிலுள்ள வர்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஏற்கனவே ஜமீன் இனாமாக இருந்த கிராமங்களிலுள்ள ஏரிகளுக்கு வடிகால்கள், வாய்க்கால்கள் இருந்தன. இவைகளை இப்போது சர்க்கார்

[திரு. ஆ. துரையாசன்] [24th March 1964]

எடுத்துக்கொண்ட பிறகு அந்த வாய்க்கால்களை புதுப்பிக்க வேண்டும் என்று கிராம மக்கள் விரும்புகிறார்கள். இதற்காக அங்கேயுள்ள பஞ்சாயத்து போர்ட் தீர்மானம் நிறைவேற்றி கிறது, மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றம் தீர்மானம் நிறைவேற்றி காட்டிலாகாவுக்கும் அரசாங்கத்திற்கும் அனுப்பி வைத்திருக்கிறோம். ஆனால் நாளது வரை எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை இதைப் பற்றிய பல நல்ல புள்ளிவிவரங்கள் இருக்கின்றன. பஞ்சாயத்து போர்டுகளிலும், யூனியன் கூட்டங்களிலும் தீர்மானம் நிறைவேற்றி வரைப்படம் போட்டு அனுப்பப் பட்டிருந்தும் இதுவரை எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப் படவில்லை.

மேலும், ஏற்கனவே உள்ள பழைய பாதைகளை புதுப்பிக்க வேண்டும் என்று காட்டிலாகாவுக்கு பஞ்சாயத்து போர்ட் அனுப்பினால் அதற்கு நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு மிகவும் காலதாமதம் ஆகிறது. முக்கியமாக என்னுடைய தொகுதியில், அரந்தாங்கி, பட்டுக்கோட்டை பகுதியில் மாமடக்கிச்சாலை என்று நல்ல ஆர்டிஸ்ட் எழுதிய போர்டு இருக்கிறது. 'மாமடக்கிச் சாலை மைல் 5' என்று எழுதப்பட்ட போர்டு இருக்கிறது. இந்தச் சாலை செப்பனிடுவதற்கு கனம் மராமத்து அமைச்சர் இலாகா ஒத்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இதற்காக காட்டிலாகாவிலிருந்து அனுமதி கொடுப்பதற்கு எவ்வளவோ தொல்லைகள் இருந்து வந்தது. இப்போதுள்ள நிலைமையில் இந்த சாலையை கடந்து போகவேண்டும் என்றால் பறந்து தான் போகவேண்டும். இந்த அளவுக்கு காட்டிலாகாவில் காலதாமதம் ஏற்படுத்துகிறார்கள். இவைகளை போக்குவதற்கு வேண்டிய கவனம் செலுத்தவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும், மூன்று ஆண்டுகள் சாகுபடி செய்த நிலங்களுக்கு எல்லாம் பட்டா கொடுக்கவேண்டும். நடந்த சர்வேக்களில் ஏதாவது தவறுகள் இருந்தாலும், அதனால் ஏழை விவசாயிகளுக்கு எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படக்கூடாது. அவர்களுடைய அனுபவத்தில் இருக்கின்ற நிலங்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று தங்கள் மூலமாக அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ள நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதே நேரத்தில் எவ்வளவோ நிலங்களை பெரிய பணக்காரர்களும், நிலச்சுவான்தார்களும் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களிடத்தில் சர்க்கார் நெருங்குவதில்லை. ஏழைகள் தான் முக்கியமாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இதை மாற்றுவதற்கு வழிவகை செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் விறகு உற்பத்தியைப்பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக எனக்குத் தெரிந்த வரையில், எங்கள் கிராமத்திலேயே ஒரு வண்டி விறகு முக்கால் ரூபாயிலிருந்து 3 ரூபாய்வரை விற்பவர்களுக்கிறது. இப்போது சாதாரணமாக எந்த கிராமப்

[திரு. ஆ. துரையாசன்]

புறங்களில் போய் பார்த்தாலும், ஒரு வண்டி விறகின் விலை என்ன வென்று கேட்டால் 45 ரூபாய், 50 ரூபாய் என்று சொல்லுகிறார்கள். விறகுக்கு மட்டும் தானே அல்லது வண்டிக்கும் மாட்டுக்கும் சேர்த்தா என்று கேட்பதுண்டு. இந்த அளவுக்கு விலை ஏறியிருக்கிறது. இன்றைக்குள்ள நிலைமையில் நகரத்தைவிட கிராமப் புறங்களில் விலை ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. அரத்தாங்கியில், வந்து நெல் விற்கின்றவர்கள் நெல்லை விற்றுவிட்டு, விவசாயி ஒரு ரூபாய்க்கோ, இரண்டு ரூபாய்க்கோ விறகை வாங்கி வைத்து விடுகிறார்கள். இந்த அளவுக்கு விறகுப்பஞ்சம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக பஞ்சாபத்துப் போர்டு புறம்போக்கு நிலங்களில் வேலக்கருவை போட திட்டம் இல்லை என்கிறார்கள். முத்திரி போடுகிறார்கள். சவுக்கு போடுகிறார்கள். எங்கே போடுகிறார்கள்? பவர் பாங்கிலே கூட பணத்தை போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அது வேறு விஷயம். விறகுப் பஞ்சத்தைத் தீர்க்க சர்க்கார் நல்ல வழிவகைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மதிப்புக்குரிய அங்கத்தினர் கரியமாணிக்கம் அம்பலம் அவர்கள் பனை மரத்தை பற்றி, பனை ஓலை பற்றிச் சொன்னார்கள். கிராமப்புறங்களில் பார்த்தால் நூற்றுக்கு 90 விடுகள் பனை ஓலையினால் தான் கூரை போடப்பட்டிருக்கும். 1,000 ஓலைகள் 5 ரூபாய்க்கு விற்பது இன்றைக்கு 50 ரூபாய்க்கு ஆகிவிட்டது. பனை மரத்தை உற்பத்தி செய்வதில் அமைச்சர் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதே போல இந்த காட்டிலாகாவிலே இன்னும் சமுதாயம் வாழ்வதற்குத் தேவையான அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் அத்தனையையும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக வருவாய் துறை அமைச்சர் தொகுதியிலே கூட ஒரு போர்ட்டைப் பார்த்தேன். நிலகிரி தைல மரங்கள் பயிரிடப்பட்டுள்ளதாக போர்டு இருந்தது. மரங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் அவைகளில் பட்டைகளைக் காணோம். அதைப்பற்றி கேட்ட போது உரித்துக்கொண்டு போய் விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அமைச்சருடைய தொகுதியிலேயே இந்த நிலை என்றால் என்னைப் போன்ற அங்கத்தினருடைய தொகுதியில் உள்ள காடுகளில் என்ன இருக்கும். இந்தக் குறைபாடுகளை கவனித்து நல்ல முறையில் இந்த இலாகாவுக்கு ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிற தொகையை செலவிட்டு—நாட்டிலே காட்டு வளம் இருந்தால் தான் நாட்டு வளம் ஏற்படும் என்று பண்டைய வரலாற்றைப் புதுப்பிக்க வேண்டும். இந்த ஜனநாயக ஆட்சி ஏற்படுத்தித் தரவேண்டுமென்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொண்டு எனது உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

[24th March 1964

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கோரியிருக்கும் இந்த மான்யக் கோரிக்கையின் மீது வேதனையோடு ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லுகிறேன்.

இந்த மாநிலத்திலே மக்கள் என்ன சொல்லுகிறார்களோ அதைத் தட்டிக் கழிக்கக் கூடிய அளவில் மாத்திரம் அல்ல, புறக்கணிக்கக் கூடிய அளவில் ஒரு இலாகா இருக்கிறது என்றால் அது காட்டிலா காவைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. சுருங்கச் சொன்னால்

கனம் சபாநாயகர் : இப்போது எந்த இலாகா பற்றி விவாதம் நடக்கிறது?

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : காட்டு இலாகா பற்றித் தான். கனம் சபாநாயகர் அவர்கள் புரிந்துகொள்ளக் கூடிய முறையில் சொல்ல வேண்டுமானால் காட்டு ராஜா மாதிரி . . .

கனம் சபாநாயகர் : காதி இலாகா என்று சொன்ன மாதிரி தெரிந்தது. அதனால் தான் கேட்டேன். இதிலே சபாநாயகரை இழுக்கவேண்டாம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : கனம் அங்கத்தினர் சபாநாயகரைப் பற்றிக் கூறவில்லை. அவருக்கு தான் பேசுவது பற்றி அவ்வளவு அவநம்பிக்கை. சபாநாயகர் புரிந்துகொள்வாரோ இல்லையோ என்று அந்த வகையில் தான் சொல்கிறார்.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர் : அந்த அளவிலே நாட்டு மக்களுக்கு என்ன செய்யவேண்டும் என்ற முறையிலே அவர்கள் இல்லை என்பதை வருத்தத்துடன் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சாதாரணமாக இந்த மன்றத்திலே ஏழு ஆண்டுகளாக நான் பேசுகிறேன். ஒவ்வொரு ஆண்டிலும் காட்டு இலாகாவைப் பற்றிப் பேசுகிறேன். ஒரு சில நிமிட நேரத்திலே பேசி என்ன பலன் என்று பேசாமல் இருந்து பார்த்தேன். கேள்விகளை எழுதிப் பார்த்தேன். ஒன்றுமே நடக்கவில்லை. என்னுடைய குறை என்ன? நான் எதற்காகப் பேசுகிறேன்? ஏழு ஆண்டு காலமாக இந்த இலாகாவைப்பற்றி பேசுகிறேன்; 'பேசிக்கொண்டே இருக்கட்டும், பார்த்துக்கொண்டே இருப்போம்' என்று இருந்தால் அதற்குக் காரணம் என்ன? பேசுவதை சற்று புரிந்து கொண்டு பரிகாரம் தேடவேண்டும் என்று முயற்சி எடுத்திருக்கிறார்களா என்றால் இல்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எல்லா மாவட்டங்களுக்கும் காட்டு வளம் வேண்டும். காட்டு வளம் இல்லாமல், காடு இல்லாமல் மழை பெய்யாது. மாங்கள் இல்லாமல் மழை பெய்யாது என்று புரிகிறது. ஆனால்

24th March 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

ஒட்டு மொத்தமாகச் சேர்த்து நம் மாநிலத்தில் காடுகள் 17 சதவீதம் தான் இருக்கிறது என்று கொடுத்து விட்டால் என்னுடைய மாவட்டமாகிய நீலகிரியை பொறுத்த வரையில் எத்தனை சதவீதம் இருக்கிறது? ஒரு மாவட்டத்தில் 60 சதவீதத்திற்கு மேல் காடுகள் இருந்து மற்ற மாவட்டங்களில் 5 சதவீதம் கூட வளர்க்காமல் இருந்து விட்டு ஒட்டு மொத்தமாக 17 சதவீதம் இருக்கிறது என்று சொல்லி விட்டு எங்கள் மாவட்டத்திலே எவ்வளவு வளர்க்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லவே இல்லை. திருப்பித் திருப்பிப் பார்த்தால் அறிக்கையிலே எந்த வருஷத்திலாவது நீலகிரியிலே எத்தனை சதவீதம் காடுகள் இருக்கின்றன என்று சொல்லுவதே இல்லை. நீலகிரியிலே மரங்கள் நடுகிறோம். கர்ப்பூர மரங்களை நடுகிறோம்; வாட்டில், பார்க் மரங்களை நடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். தோல் பதனம் செய்ய அது வேண்டும். கட்டாயம் நமக்கு வேண்டும். இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலே 20,000 ஏக்கருக்கு மேல் அங்கு பயிரிட்டோம். இந்த முன்னூறு திட்டத்தை எடுத்துப் பார்த்தால் அதிலும் கூட 20,000 ஏக்கரில் வாட்டில் நடப்போகிறோம் என்று காணப்படுகிறது. நடுங்கள். சர்க்காரில் நடுவதையும் கூட, நான் முன்பு குறிப்பிட்டேன், வீட்டுப் பக்கத்தில் நடவேண்டாமென்று அன்று கேட்கவில்லை. நான் ஒருவனே அன்று சொன்னதால் அதைக் கேட்கவில்லை. மரங்களை வெட்டுவதைப் பற்றி ஒரு சட்டத்தை எல்லா மாவட்டங்களைப் பொறுத்த வரையிலும் நிறைவேற்றிய பின் இப்போது மற்ற அங்கத்தினர்கள் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். மாவட்டத்தில் ஒவ்வொரு தாலுகாவிலும் வீடுகளின் பக்கத்தில் நடுகிறார்களே என்று சொன்ன அந்தக் குறையை மற்ற அங்கத்தினர்களும் இனிமேல் சொல்லுவார்கள் என்று நான் எதிர்பார்க்கிறேன். நீலகிரியைப் பொறுத்த வரையில் சர்க்கார் காடுகளை நீங்கள் வளருங்கள், அதற்குப் பின்னால் வருகிறேன். தனிப்பட்டவர்கள் காடுகள் போட்டிருக்கிறோம். வீட்டுக்கு முன் 2 மரங்கள், அல்லது 5 மரங்கள், அல்லது 100 மரங்கள் என்ற முறையில் அரை ஏக்கரில் வைத்திருக்கிறோம். அங்குள்ள கிராமங்களில் நாங்கள் கடைவீதிக்குச் சென்று விறகு வாங்கும் பழக்கம் கிடையாது. எங்களுக்கு நாங்கள் வளர்ந்திருக்கும் மரங்களை வெட்ட வேண்டுமென்றால் உத்தரவு வாங்கவேண்டும். எழுதினால் எங்கே போகிறது? கலெக்டரிடம் போய் ஃபாரஸ்ட் டிபார்ட்மெண்ட் மூலமாக 6 மாதம் சுற்றி வதித்து, ஃபாரஸ்ட் கார்ட், ரேஞ் ஆஃபீஸர் வந்து 'என்ன தருகிறீர்கள் இதை பாஸ் செய்து அனுப்புவதற்கு' என்று கேட்டு அவர் எதிர்பார்த்து, அதைக் கொடுத்தால் காரியம் ஆகும். இல்லை யென்றால் ஒரு வருஷம் ஆகும். ஒரு மரம் வெட்ட ஒரு வருஷம் ஆகிறது உத்தரவு கிடைக்க என்று எத்தனை முறை சொல்லியிருக்கிறோம்? இந்த மன்றத்திலே எத்தனை முறை சொல்லியிருக்கிறேன்? 'மாதா கவுடர் சொல்லுகிறார், ஆனால் நீலகிரிக்கு வந்தால் இப்போதே

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [24th March 1964]

பொட்டல் காடாக இருக்கிறது, இருந்த அழகு போய்விட்டது' என்று சொன்னார்கள். அழகு போய் விடக் கூடாது என்பதில் என் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் நான் அக்கறை உள்ளவன். அதே நேரத்தில் என் வயிறு காய்கிறதே, அதைச் சிந்திக்க வேண்டாமா? சாதாரணமாக சட்டத்தைப் பார்த்தால் விட்டுக்கு முன் இருக்கிற ஒரு மரம் காற்று அடித்து விட்டுக்கு மேலே விழுந்துவிட்டால் அதை வெட்டுவது எப்படி? சட்டத்தில் என்ன இருக்கிறது என்றால் அதை வெட்ட வேண்டுமென்றால் டி.எஃப்.ஓ.வுக்கு எழுதி, கலெக்டருக்கு எழுதி, உத்திரவு வாங்கி பிறகு வெட்டி அப்புறப்படுத்தவேண்டும். அப்படியில்லையென்றால் உடனே ப்ராஸிக்யூஷன், அபராதம் எல்லாம் இருக்கிறது. அன்றைக்கு யுத்த காலத்திலே கூட, மாங்கள் வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருந்த போது, வெள்ளைக்காரர்கள் ஆட்சியில் கூட என்ன செய்தார்கள் என்றால் 1/2 ஏக்கர் வரையில்—கமர்ஷியல் பரப்பளவுக் காக அல்ல—சொந்த உபயோகத்திற்காக வெட்டிக்கொள்ளலாம் என்று இருந்தது. இதைப் பற்றி திருப்பித் திருப்பிச் சொல்லி எங்கள் மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்ஸில் மூலமாகச் சிபாரிசு செய்து, கலெக்டரும் சிபாரிசு செய்து அனுப்பினோம். அதைத் தூக்கி எறிந்து விட்டார்கள். போகட்டும். மாவட்ட கவுன்சிலுக்கு காட்டிலாகா கொடுக்கும் மதிப்பு அவ்வளவுதான். 1962-ம் ஆண்டு சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் கொண்ட எஸ்டி. மேட்ஸ் சமிட்டி ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் சென்று, நிலகிரிக்கும் சென்று, இந்தப் பிரச்சனையை ஆராய்ந்து, காட்டிலாகா அதிகாரிகளைப் பரிசோதித்து, 1/2 ஏக்கருக்குள் அனுமதி இல்லாமல் வெட்டிக் கொள்ளலாம் என்று சிபாரிசு செய்கிறோம் என்று சிபாரிசு செய்தோமே என்ன ஆயிற்று? அமைச்சரும் பாதி வழிக்கு வந்தார்கள். 1/2 ஏக்கருக்குக் கொடுத்து விடலாம் என்று ஆசையாக இருந்தார்கள். நியாயமான கோரிக்கை, கொடுத்துவிடலாம் என்று சொல்லும்போது, இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகள் கொடுக்காமல் தடுத்து விட்டார்களே? பரிதாபத்துக்கு உரிய நிலையில் போய்க் கொண்டிருக்கிறது. எங்கள் வேதனையை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டாமா? எத்தனை ஆயிரம் குடும்பங்கள் 1/2 ஏக்கருக்கு பயிரிட்டிருக்கிறார்கள் என்று கணக்கிட்டிருக்கிறீர்களா? தனிப்பட்டவர்கள் எத்தனை ஆயிரம் ஏக்கரில் அந்த மாவட்டத்தில் பயிரிட்டிருக்கிறார்கள்? அதை வெட்டிவிட்டால் மாவட்டம் என்ன சீரழிந்து போய்விடுமா? ஒரு ஏக்கர், 1/2 ஏக்கருக்குள்ளாக இருக்கிறது நிலகிரியில் எத்தனை ஏக்கர் இருக்கிறது? சாதாரணமாக 3,000, 4,000 ஏக்கருக்குள் இருக்கும். 3,000 4,000 ஏக்கர்களில் மரம் வெட்டுவதற்கு அனுமதித்தால், 4 லட்சம் மக்களுக்கு பயன் தரக் கூடிய அளவிலே இருக்கிறது. 3,000, 4,000 ஏக்கர் நிலத்தில் காட்டு இலாகா மூலம் நடுவதற்கு முடியாதா? எத்தனையோ பூமி எடுத்திருக்கிறார்கள் அங்கே நடமுடியும். நடுங்களேன், வேண்டாம்

24th March 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

என்று சொல்லவில்லை. மக்களுக்கு ஏன் உபத்திரவம் கொடுக்கிறீர்கள். ½ ஏக்கருக்குள் வெட்டிக்கொள்ளலாம் என்று மாவட்ட அபிவிருத்திக் கவுன்ஸில் தீர்மானம் கொண்டு வருவதற்கு முன்னால் நான் டி.எப்.ஓ-வைக் கேட்டேன். நாங்கள் கவுன்ஸிலில் தீர்மானம் போட்டால் கூட, அங்கு இருக்கக்கூடிய மேலதிகாரிகள் எங்களை மதிப்பதில்லை. முதலிலேயே 'தயவு செய்து ரெகமெண்டு செய்கிறீர்களா?' என்று கெஞ்சினேன். அவரும் ஒத்துக்கொள்வதாகச் சொன்னார். அவர் ஒத்துக்கொள்கிறேன் என்று சொன்ன பிறகு, மாவட்ட அபிவிருத்தி கவுன்ஸில் தீர்மானம் கொண்டுவந்து நிறைவேற்றினோம். அதற்கு மதிப்பு தரப்படவில்லை. இது நியாயமா? சென்ற இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இலாகா பொறுப்பு மந்திரியாக இருந்தபொழுது, 'காட்டு இலாகா அதிகாரிகள் உத்தரவு இல்லாமல் வெட்டுவதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கவில்லை' என்று சொன்னாலும் பஞ்சாயத்து போர்டுக்கு விண்ணப்பித்து, அவர்கள் உத்தரவு கொடுக்கக்கூடிய அளவில் சட்டத்தைத் திருத்துங்கள்' என்று கேட்டேன். மதிப்பிற்குரிய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் 'பஞ்சாயத்து போர்டு வேண்டாம், பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கு விண்ணப்பம் கொடுப்பது பற்றி பரிசீலனை செய்கிறேன்' என்று சொன்னார். ஆனால் இப்பொழுது அவர் பொறுப்பிலிருந்து அந்த இலாகா மாறிவிட்டது. அந்த பரிசீலனை என்ன ஆயிற்று? அதிகாரிகள் என்ன செபரீதார்கள்? முதல் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியைக் கூட அதிகாரிகள் சட்டை செய்யாமல் இருக்கிறார்களே? இது நன்றாக இருக்கிறதா? நான் மனவேதனையோடு சொல்லிக்கொள்கிறேன். தயவு செய்து இதை அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர்கள் ஊட்டிக்கு வருகிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். அப்பொழுது, மாவட்ட மக்களைக் கூப்பிடுங்கள், அதிகாரிகளைக் கூப்பிடுங்கள், கலெக்டரைக் கூப்பிடுங்கள், எல்லோரும் சேர்ந்து இதற்கு என்ன பரிகாரம் தேடவேண்டுமென்று சிந்தித்துப் பார்த்து, ஒரு பரிகாரம் தேடுங்கள். நான் சொல்லி இந்தக் காரியம் ஆயிற்று என்று நினைக்கவேண்டாம். நீங்களே பரிசீலித்து மக்கள் நலனுக்காக செய்யுங்கள், நீங்களே அந்தப் பெயரை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள், வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. தயவு செய்து நீங்கள் இதற்கு ஆவன செய்யவேண்டும் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சர்க்கார் துறையிலே இருக்கக்கூடிய பாரெஸ்ட் சீராக இருக்கிறதா என்று பார்க்கவேண்டும். எங்களுக்கு 3,000, 4,000 ஏக்கரில் மாம் வெட்டுவதற்கு கண்டிப்பு செய்கிறீர்களே? 8 நாட்களுக்கு முன்பு கூட நான் இந்த மன்றத்தில் ஒரு கேள்வி கேட்டேன். கூடலூர் பாரெஸ்டில் ரூ. 3 லட்சம் பொறுமான மரத்தை கேரளா

[திரு. ஜே. மாதா கவுடர்] [24th March 1964]

வில் இருக்கக்கூடியவர் ஒருவர் வந்து வெட்டிக்கொண்டு போய் விட்டார். அதற்கு நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? வெட்டியவரை என்ன செய்தீர்கள் என்று நான் கேட்கவில்லை. பொது மக்களில் ஒருவர் வெட்டியிருக்கிறார், அவர் சம்பாதிக்க வேண்டும் என்று வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு போயிருக்கிறார். ஆனால் அவர் அப்படி வெட்டுவதற்கு உடந்தையாக உள்ள அதிகாரிகளை நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? அதைத்தான் நான் கேட்கிறேன். 3 லட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள மரங்களை வெட்டி எதன் மூலம் கடத்தியிருக்கிறார்கள்? யானைகளின் மூலம் ரோஸ் வுட்டை வெளியே கடத்திக்கொண்டு வந்து, சாரிசாரியாக லாரிகளில் கேரளாவுக்குக் கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். ஆறு மாதங்களாக வெட்டிக் கொண்டிருந்தார்கள். அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த அதிகாரிகளை நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? இதற்கு உடந்தையாக இருந்தது கோவையில் இருக்கக்கூடிய கன்ஸர்வேட்டர் ஆண்டியப்பன் . . .

MR. SPEAKER: The hon. Member should not mention the name of an officer individually and attack him.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: 'இன்டிவிஜுவலாக' நான் யாரையும் 'அட்டாக்' செய்யவில்லை. அங்குள்ள மக்கள் பேசிக்கொள்கிறார்கள்.

MR. SPEAKER: The hon. Member should not say that. He is a responsible Member of the House and he must make a responsible statement. He should not mention the name of an officer individually and attack him.

திரு. ஜே. மாதா கவுடர்: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்படிப்பட்ட அதிகாரிகள் அங்கு இருக்கிறார்கள். நான் அதிகாரியின் பெயரை குறிப்பிடவில்லை. கோவை, நீலகிரிக்கு அதிகாரியாக இருக்கிறவர் இத்தனை ஆண்டுகளாக ஏன் அங்கேயே இருக்கிறார் (கிரிப்பு). சாதாரணமாக ஒரு கெஸ்டெட் ஆபீசரை ஒரு இடத்தில் மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மாற்றினிடுவோமே? நீலகிரியில் ஆண்டுதோறும் கலெக்டரை மாற்றுகிறோமே. ஆனால் இந்தப் பெரிய அதிகாரியை எத்தனை ஆண்டுகளாக இதே இடத்தில் இந்த இலாகாவின் வைத்திருக்கிறார்கள்? காரணம் என்ன. எனக்கு முன்பு பேசிய அங்கத்தினர் அவர்கள் 'அவர்களுக்கு சம்பளத்தை அதிகமாகக் கொடுங்கள்' என்று சொன்னார்கள். நான் சொல்லுகிறேன், திரு. ராஜகோபாலாச்சாரி இங்கு இருந்த பொழுது, அவர்கள் ஆட்சியிலே சொன்னார், "போலீஸ்காரர்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்க வேண்டாம், அவர்கள் வெளியில் போய்விட்டு வந்தால் 'ஜேப்பி' நிறம்பி விடும், அவர்களுக்கு சம்பளம் வேண்டாம்" என்று சொன்னார். இன்றைக்கு நான் சொல்லுகிறேன் காட்டிலாகா அதிகாரிகளுக்கு சம்பளமே வேண்டாம். சம்பளம் இல்லாமலேயே காட்டு இலாகாவில்

24th March 1964] [திரு. ஜே. மாதா கவுடர்]

வேலைக்கு வருவதற்கு தயாராக இருக்கிறார்கள். கிம்பளம் அவர்களுக்கு அதிகமாக வருகிறது. ஏகப்பட்ட பணம் அவர்களுக்கு வருகிறது. அவர்களுக்கு எதற்காக சம்பளம் கொடுக்கவேண்டும்? ஒரு மாவட்டத்தின் பொறுப்பில் மூன்று ஆண்டு காலத்திற்கு மேலாக ஒரே அதிகாரியை வைத்திருக்கக்கூடிய காரணம் என்ன? நான் இதைப்பற்றி எத்தனையோ ‘ரெப்ரஸெண்டேஷன்’ கொடுத்திருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களுக்கும் நேரடியாகச் சொல்லியிருக்கிறேன். எதோ என்னுடைய இனத்தவரை இங்கே புகுத்துவதற்காக நான் இப்படிச் சொல்கிறேன் என்று அமைச்சரிடம் சென்றவர் சொல்லியிருக்கிறார். என்னுடைய இனத்தவர் ஒருவரையும் இங்கு போடவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய இனத்தவரை இந்த இலாகாவில் போட்டு அவருக்கு கெட்ட பெயர் சம்பாதித்துக் கொடுக்க நான் தயாராக இல்லை. என்னுடைய இனத்தவரை யாரையும் போடவேண்டாம் என்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்த அதிகாரியைப் பற்றி என்ன நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள்? 6 மாத காலத்தில் சர்க்கார் பாரெஸ்ட்டில் இருக்கக்கூடிய ரூ. 3 லட்சம் மதிப்புள்ள மரங்களை கோளாவுக்கு கடத்திக்கொண்டு சென்றிருக்கிறார்கள். நம் முடைய மாநிலத்தில் பணத்தை செலவு செய்து, கோடிக்கணக்கில் பணத்தை கொட்டி வளர்த்த அந்த மரங்களை கோளாவுக்கு எடுத்துக்கொண்டுபோயிருக்கிறார். அதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்த அதிகாரிகளை நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்? நான் அதைப் பற்றி கேட்ட பின்னர், “நாங்கள் ரூ. 19,000-க்கு ‘காம்பவுண்ட்’ செய்திருக்கிறோம்” என்று சொன்னார்கள். அவர் கொடுக்கவில்லை. அவர் திருப்பி எழுதிவிட்டார் “காம்பவுண்டு” செய்வதற்கு நான் என்ன குற்றவாளியா? “நான் வெட்டவில்லை” என்று சொல்லுகிறார். கோளாவுக்கு மரம் போய்விட்டது. என்ன செய்யப்போகிறீர்கள்? ரூ. 3 லட்சம் மதிப்புள்ளது, உங்கள் கணக்குப்படி ரூ. 19,000 மதிப்புள்ள மரத்தை கள்ளக்கடத்தல் செய்திருக்கிறீர்கள். அங்கு இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளை என்ன செய்தீர்கள்? தயவு செய்து சிந்தித்துப் பாருங்கள். பொது மக்களுக்கு இடைஞ்சல் கொடுக்கவேண்டாம். தயவு செய்து கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த மன்றத்தின் மூலமாக, சபாநாயகர் மூலமாகக் கெஞ்சிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதல் அமைச்சர் அவர்களை, பொது மக்களுக்கு இடைஞ்சல் கொடுக்கவேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்துள்ள மான்யக் கோரிக்கையின் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரேபணைகளை ஒட்டி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல ஆசைப்படு

[திரு. ந. பா. செங்கேட்டுவேலு] [24th March 1964]

கிறேன். இன்றைக்கு காட்டு வளம் எவ்வளவு அவசியமானது என்பதை நகரத்தில் இருக்கிறவர்கள் கூட அறிந்து கொண்டிருக்கிற அளவுக்கு முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒரு துறையாக இருக்கிறது இந்தக் காட்டு இலாகா. காடுகளை வளப்படுத்துவதற்கு ஆண்டுதோறும் நாம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் செலவழித்தாலும், நாம் எதிர்பார்த்த அளவுக்கு நாம் இன்றைக்குக் காட்டு வளத்தை அதிகப்படுத்த முடியவில்லை என்றால், நிர்வாகத்தில் ஏதோ கோளாறு இருக்கிறது என்பதை நான் உங்கள் மூலம் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

பஞ்சாயத்து பிளான்டேஷன் என்று சொல்லிக்கொண்டு, கிட்டத்தட்ட ஒரு ஏக்கருக்கு ரூ. 60 செலவழித்து அங்கே என்ன மரம் நட்பிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் கருவேலு மரத்தை நட்பிருக்கிறார்கள். எனது தொகுதிக்குப் பக்கத்தில் ஒரு ஏரியில் 100 ஏக்கர் பாப்பு உள்ள ஒரு ஏரியில் ரூ. 6,000 செலவில் கருவேலு மரத்தை நட்பிருக்கிறார்கள். இதிலே கருவேலு மரத்தைப் பயிரிடுவதற்குக் கிட்டத்தட்ட ரூ. 10-க்கு விதை வாங்கினால், இந்த ஏரி பூராவும் விதைத்து மாங்களை உண்டுபண்ணலாம். ஆனால் சர்க்கார் அதற்காக செலவழித்த தொகை ரூ. 5,000. அது மட்டுமல்ல, அதைப் பாாமரிப்பதற்கு ஒரு ஆள் போட்டு அவருக்கு சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அவருக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு ரூ. 100, 120 சம்பளம் கொடுத்து, அதைப் பாாமரிப்பதற்கு அவரை 5 ஆண்டு 10 ஆண்டு காலத்திற்கு வேலைக்கு வைத்துக்கொண்டால் அவை எல்லாவற்றையும் கணக்குப் பார்த்தால், 10 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அதிலுள்ள மாங்களை வெட்டி விற்குக் கூட, அது வரையில் ஏற்பட்ட செலவுக்குக் கூட காணாத வகையிலே தான் இன்றைக்கு நாம் நிர்வாகத்தை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறோம். இன்னும் பார்க்கப்போனால், எந்த இடங்களில் இம்மாதிரி சுலபமாகப் பயிரிட முடியுமோ அந்த மாதிரி இடங்களையெல்லாம்கூட, சில தனிப்பட்டவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்திருப்பதை நாம் காண்கிறோம். என்னுடைய தொகுதியில் சுமார் 1,000 ஏக்கர் நிலத்தை, தனிப்பட்டவர்களுக்குப் பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். நான் எதற்காகக் கொடுக்கப்பட்டது என்று கேட்ட பொழுது அங்குள்ள மாவட்ட கலெக்டர் அலுவலகத்தினரால் ஒன்றும் சொல்ல முடியவில்லை. இப்படி இன்றைக்குத் தனிப்பட்டவர்களிடமுள்ள நிலத்தை அரசாங்கமே எடுத்துக்கொண்டு அங்கெல்லாம் எரிபொருளுக்கு வேண்டிய மாங்கள் நடுவதை விட்டுவிட்டு நல்ல பயன்தரக்கூடிய மாங்களை நடுவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கொல்லிமலை போன்ற பகுதியிலே பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த மாங்களை நடுவதற்கு ஏராளமான வாய்ப்பு இருக்கிறது. காட்டிலாகாவினர் எரிபொருளாகப் பயன்படக்கூடிய மாங்களைத்தான் நடுகிறார்களே தவிர நல்ல மாங்களை

24th March 1964] [திரு. ந. பா. செங்கேட்டுவேலு]

நடுவதில்லை. கொல்லி மலைப்பகுதியில் மரங்கள் வளருவதற்கு நல்ல சூழ்நிலை இருக்கிறது. அங்கே காப்பி, தேயிலை, ஏலக்காய் போன்றவைகளைப் பயிரிட்டால் அரசாங்கத்திற்கு ஏராளமான லாபம் கிடைக்கும். இதைப்பற்றி நான் பலமுறை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். இருந்தும் கவனிக்கப்படாமல் இருக்கிறது. காட்டிலாகாவிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களில் ஏலக்காயைப் பயிர் செய்தால், ஏக்கர் ஒன்றுக்கு ரூபாய் 500 அளவுக்கு அரசாங்கத்திற்கு லாபம் கிடைக்கும். அரசாங்கமே இதை எடுத்துச் செய்யாவிட்டாலுங் கூட கூட்டுறவு முறையில் இதை நடத்துவதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி எடுத்துக்கொண்டால் நல்ல வருமானம் கிடைக்கும். கொல்லிமலைப் பகுதியில் பத்து மைல் சுற்றளவுக்கு எரிபொருள் களுக்காக மரங்களை அழித்து நாகம் செய்து வருகிறார்கள். இதைத்தடுப்பதற்கு எந்தவிதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. ரோடுகளிலே இருக்கின்ற புளிய மரத்தைக்கூட விறகுக்காக வெட்டுகிறார்கள். நம்பர் போடுகிறேன் என்று சொல்லி ஒவ்வொரு புளிய மரத்திலும் மூன்று நான்கு இடங்களிலே பட்டை செதுக்குகிற காரணத்தால் பல மரங்கள் பட்டுப்போயின. இதைத் தடுப்பதற்கு உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதிகளிலே பிரான்டேஷனை எவ்வளவு குறைந்த செலவிலே பயிர் செய்ய முடியுமோ, அப்படிச் செய்தால்தான் நாம் செலவழிக்கும் பணத்திற்கு வருவாயை எதிர்பார்க்கக்கூடிய காரணத்தினாலே அதிகமான பணம் செலவழித்து குறைந்த வருமானம் பெறக்கூடிய அளவிலே திட்டங்கள் அமையாமல், செலவழிக்கின்ற தொகைக்கு பத்தாண்டுக்காலத்திலே அதற்கு பத்துமடங்கு அளவிற்காவது லாபம் வருகிறதா என்பதைப் பார்த்து அதற்கான முறையிலே திட்டங்களைத் தீட்டி செயல்படவேண்டும். ஏக்கருக்கு ரூபாய் 100 அல்லது 200 செலவழித்துக் கொண்டிருந்தால் நமது பணம் தான் விரையமாகுமே தவிர அதனால் எந்தவிதமான பலனும் கிடைக்காது. அரசாங்கத்தின் கணக்குப்படி ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் மூங்கில் பயிரிடுவதற்கு ரூ 100-க்கு மேல் செலவாகிறது. இதைவிடக் குறைந்த செலவிலே பயிரிடுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. கொல்லி மலையை எடுத்துக் கொண்டால் மலைச்சரிவுகளிலே ஏராளமான பகுதிகளிலே மூங்கிலைப் பயிரிடலாம். ஏக்கருக்கு ரூ. 20 அல்லது 30 செலவழித்துக் கூட மூங்கில் பயிரிடுவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. அவற்றை அழிக்காமல் இருந்துவிட்டாலே இன்றைக்கு காடாக வளர்ந்து பயன்தரக்கூடிய நிலையிலே இருக்கிறது. ஆகவே அவற்றைப் பாதுகாத்துக் குறைந்த செலவிலே வளவளத்தை விரிவாக்குவதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். மூங்கில் பயிரிடுவதோடு கூட வீடுகள் கட்டுவதற்கு உபயோகப்படக்கூடிய மென்மரங்களை

[திரு. நா. ப. செங்கோட்டுவேலு] [24th March 1964]

நடுவதற்கும் அங்கே வாய்ப்பு இருக்கிறது. நாலாயிரம் அடி உயரத்துக்கு மேல் இருக்கக்கூடிய இடங்களிலே மென் மாங்கள் வைத்து பயிரிடுவதற்கு வாய்ப்பு இருந்தும் சாதாரண மாங்கனையே நடுவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். விவசாயம் செய்துகொண்டிருக்கிற இடங்களிலே மாங்கள் வைத்து அதை ஃபாரஸ்ட் ஏரியாவாக ஆக்கவேண்டும் என்ற திட்டம் இருக்கிறது. விவசாயத்திற்கு பயன்படக்கூடிய நிலங்களை விட்டுவிட்டு விவசாயத்திற்கு லாயக்கற்ற பகுதிகளிலே மட்டும் மாங்களை வைத்தால்தான் லாபம் கிடைக்கும். உணவுப்பொருள்கள் உற்பத்தியாகின்ற இடங்களிலே மாங்களை நடுவதும், மாங்கள் நடக்கூடிய இடங்களிலே உணவு உற்பத்தி செய்வதும் கேலிக்கூத்தாகத்தான் இருக்குமே தவிர அதனால் நல்ல பலன் கிடைக்காது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும் கொல்லிமலைப் பகுதியில் அதிக மாங்களை வைக்கின்ற நேரத்திலே காப்பி, தேயிலை போன்றவைகளைப் பயிரிடுவதற்கு தனிப்பட்டவர்களுக்கு அனுமதி வழங்கப்படுவதாக நான் அறிகிறேன். அப்படி தனிப்பட்டவர்களுக்கு அனுமதி வழங்குவதை விட்டுவிட்டு கூட்டுறவுத் துறையிலே அனுமதித்தால் தனிப்பட்டவர்கள் அதிக லாபம் சம்பாதிக்காமல் கூட்டுறவுத் துறையில் பலர் பயனடைய முடியும் என்பதைச் சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பி. கே. மூக்கையா தேவர் : கனம் தலைவர் அவர்களே, நமது மாகாணமானது விவசாயத்தையே முக்கியமாக நம்பியிருக்கிற காரணத்தாலும் அந்த விவசாயத்திற்கு முக்கியமாக நாம் இயற்கையை நம்பியிருக்கிற காரணத்தாலும், நமது காட்டிலாகா நல்ல முறையில் இயங்கி காடுகளை வளர்த்தால் ஒழிய இயற்கையை நம்பியிருக்கிற நாம் நல்ல முறையில் முன்னேற முடியாது என்பது நிச்சயம். உதாரணமாக இன்று நாம் தொழிலிலே முன்னேறியிருந்தால்கூட, அந்தத் தொழில்கள் முன்னேறுவதற்கு மின்சாரம் முக்கியமாக இருக்கிறது. அதே போல் விவசாயத்திற்கு முக்கியமானது தண்ணீர். நாம் பல அணைக்கட்டுக்களைக் கட்டியிருக்கிறோம். மலைகளில் திறைய மாங்கள் இருந்தால்தான் இயற்கை முறையில் நல்ல மழை ஏற்படும். அப்படி மழை ஏற்பட்டால்தான் விவசாயம் வளம்பெறக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இதற்கெல்லாம் முக்கியமாக இருப்பது காட்டிலாகா. எங்கள் ஜில்லாவை எடுத்துக்கொண்டால் கடந்த ஏழு அல்லது எட்டு ஆண்டுகளில் உள்ள கணக்கைப்பார்த்தால் 15, 10, 5 அங்குலம் என்ற அளவில்தான் மழை நாளுக்கு நாள் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. இதற்குக் காரணமென்ன? முக்கியமான காரணம் என்னவென்றால் அங்கேயிருக்கிற கோடைக்காலம் மலைகளிலே உள்ள மாங்கள் அத்தனையும் வெட்டப்பட்டுவிட்டன.

24th March 1964] [திரு. பி. கே. முக்கையா தேவர்]

பத்து வருஷங்களுக்கு முன்னால் உயர்ந்த குங்குலிய மரங்கள் அங்கே இருந்தன. அவற்றைத் தனிப்பட்ட ஒருவருக்கு காண்டிராக்ட் விட்டு, அதனால் அவர் பல லட்சக்கணக்கான ரூபாய் லாபம் சம்பாதித்து இருக்கிறார். அதற்குப்பின்னர் வாழை, காப்பி, ம முதலியவற்றைப் பயிரிடுவதற்காக 100 ஏக்கர் காடுகள் விடப் பட்டன அந்தக் காடுகளையெல்லாம் வெட்டி அந்த மரத்தை யெல்லாம் கரியாக்கி பல லட்சக் கணக்கான ரூபாய்கள் சம்பாதித்து இருக்கிறார்கள் பலர். அதோடு இஞ்சி, வாழையும் நட்பிருக்கிறார்கள். இவையெல்லாம் அவசியந்தான். ஆனால் மதுரை, ராமநாதபுரம் போன்ற ஜில்லாக்களில் பருவமழை தவறிய தற்குக் காரணம் இப்படி அதிக அளவில் மரங்களை வெட்டியது தான். அமைச்சரவர்கள் கோடைக்காலத்துக்கு போயிருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஊட்டிக்கு அவர்கள் அடிக்கடி போவார்கள். கோடைக்காலத்தைப் பார்த்தால் இப்பொழுது அங்கு மரங்கள் வெட்டப்பட்டு காலியாகக் கிடக்கிறது. மரங்கள் இருந்த இடத்திலே வாழைத் தோட்டத்தைத்தான் பார்க்க முடிகிறது. இந்த நிலையில் போய்க்கொண்டிருந்தால் எல்லாப் பகுதிகளும் வறண்டு போய்விடும். இப்பொழுது மஞ்சளாறுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். இந்த அளவுக்கு மரங்களை வெட்டி வாழையை நட்பால் நிச்சயமாக மழை இருக்காது. இனிமேல் சர்க்காராவது நிறைய மரங்களை வைத்து நட்பால்தான் அங்கே மழை பெய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கும். அந்த மாதிரி சர்க்கார் மரங்களை நட வேண்டுமென்று சொன்னால் அதற்குப் பாதுகாப்புக் கொடுக்கவேண்டும். உதாரணத்திற்குச் சொல்லுகிறேன், சமீபத்தில் நீலகிரி மலையிலே பண்டலூர் பகுதியில் ஏறக்குறைய 400 ஏக்கர் நிலத்தை வெட்டிய இடத்திலே தீப்பெட்டி மரங்களை வைத்திருக்கிறார்கள். இப்படி மரங்கள் வெட்டினதிலே ரூ. 40 லட்சத்திற்குமேல் கண்டிராக்ட் எடுத்த வருக்கு லாபம் வந்திருக்கிறது. ஆனால் அந்தத் திட்டத்தின்படி தீப்பெட்டி மரம் வைக்கப்பட்டு இருக்கிறதா? தீப்பெட்டி மரம் வைப்பதற்கு வழியில்லாமல் இப்பொழுது தேக்குமரம் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இம்மாதிரி தனிப்பட்டவர்கள் லாபம் சம்பாதிப்பதற்காகவா மரத்தை வளர்க்கவேண்டும்? இதே மாதிரி பல இடங்களில் நடந்து வருகிறது. எனக்குத் தெரியும் உசிலம்பட்டிப் பகுதியில் வனமாக இருந்த பகுதியெல்லாம் அழிந்துபோய் மழைபெய்கிற காலங்களில் மரங்களை வேரோடு பிடுங்கிக்கொண்டு போய்விடுகிறார்கள். இப்பொழுது மண் அரித்துப் போய் விட்டது. பாறைகளும் கற்களும் மிச்சம். மழை பெய்யவும் வாய்ப்பு இல்லை, இது பற்றி அமைச்சரிடம் மீண்டும் மீண்டும் இதெல்லாம் பஞ்சாப்பிரதேசம், வறண்ட பிம தேசம் என்று நாங்கள் சொல்லிக் கொண்டு இருக்கிறோம். 13 வருஷ காலமாக இங்கே சரியாக மழை இல்லை. அங்கு பொது மக்கள்

[திரு. பி. கே முக்கையா தேவர்] [24th March 1964]

எல்லாம் ஒத்துழைக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். காடுகளில் ஆடுமாடுகளை விட்டு மேய்க்காமல் மாங்கள் வளர்க்க வேண்டிய உதவி செய்ய முன் வர இருக்கிறார்கள் ஆகவே அந்த பிரதேசங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டியது அவசியம். அதோடு கூட, மக்களுக்கு முக்கியமாகத் தேவைப்படுவது விறகு, விறகுக்கு அவர்கள் முக்கியமாக மலைகளைத்தான் நம்பியிருக்கிறார்கள். எங்கள் பக்கத்தில் பஞ்சக்கருவளை என்று சொல்லுவார்கள். அந்த மரத்தை வைத்துப் பயிரிட்டால் மக்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கும். அதற்கு என்று ஒரு தனித்திட்டம் தயார் செய்து அந்த மாங்களை வளர்த்தால் விறகுப் பஞ்சம் போய்விடும். கம்மாயிலும், உள்வாயிலும் இந்த மாங்களை வைக்கலாம். இதிலே ஒரே ஒரு சிறு ஆபத்துதான் இருக்கிறது. இந்த முன் தைத்தால் அது விஷமாக இருப்பதால் அதனால் பாதகம் ஏற்படும். அதற்கு ஏதாவது நல்ல மருந்து கண்டுபிடித்து, உயிருக்கு ஆபத்து இல்லாத நிலைமையை உண்டாக்கினால் விறகுப் பஞ்சம் தீர்ந்துவிடும். விறகுப் பஞ்சம் தீர்ந்துவிட்டால் மக்கள் காடுகளை அழிக்கும் அவசியம் ஏற்படாது. ஆகையினால் இந்தப் பஞ்சக் கருவளையை வளர்க்கும் திட்டத்தை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடிக்கிறேன்.

திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : சபாநாயகர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற மான்யத்தை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன் வந்துள்ளேன். குறிப்பாக இப் பொழுது மரம் நடும் வேலை ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலும் நல்ல முறையிலே நடைபெறுகிறது. இருந்தாலும் கூட தஞ்சை ஜில்லாவை எடுத்துக் கொண்டால் பழைய வழக்கமேதான் இருக்கிறது. கரைகளில் மாங்கள் வளர்ந்தால் நலமாக இருக்கும். எல்லா இடங்களிலும் சவுக்கைப்போட்டு வளர்ப்பதால் தண்ணீர் நின்று போய் விடுகிறது. நல்லமுறையில் பாய்வதற்கு வாய்ப்பு இல்லை. உளுந்து, பயிறு, எள்ளு முதலிய வருஷ பண்டங்களை அலாமதித்து அப்படிப்பட்ட நிலங்களில் மாங்களை நடுவதை நிறுத்த வேண்டும். இப்பொழுது கிராமங்கள்தோறும் பஞ்சாயத்துக்கள் மூலம் ஆங்காங்கே மாங்கள் நடப்படுகின்றன. தென்னம் பிள்ளைகள் அழகாக நடப்பட்டு, அவைகள் வளர்ந்து நல்ல பலனைக் கொடுக்கக் கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. இதிலே ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆல மரம் நடுவதை விட்டு விட வேண்டும். அதற்குப் பதிலாக பலன் தரும் மாங்களான மாமரம், புளியமரம், தென்னைமரம் முதலியவைகளையே நடவேண்டும். ஆல மரம் சுற்றிலும் விழுதுகள் பாய்ந்து பயிர்கள் கேட எதுவாகிறது. ஆகவே அது பொது மக்களுக்கு பயிரிடும் நிலத்தில் பாதகமாக அமைகிறது.

24th March 1964] [திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

(கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை)

ஆகவே ஆலமரம் நடுவதை நிறுத்த வேண்டும். ஆங்காங்கே இருக்கும் சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலத்திலே நிறைய மரங்கள் நடுவது மக்களுக்கு நலமாக இருக்கும். விறகு பற்றாக்குறை தீரும். கட்டடங்களுக்கு வேண்டிய மரங்களும் கிடைக்கும். சில இடங்களில் தேக்கு மரங்கள் நட்டு நல்ல முறையிலே வளர்ந்து வருகிறது. இந்த தேக்குமரங்களை மலையடிவார பிரதேசங்களில் நடுவது நலமாக இருக்கும். சர்க்கார் புறம்போக்காக இருக்கும் பட்டுக்கோட்டை, அறந்தாங்கி பகுதிகளில் தரிசாகக்கிடக்கும். நிலங்களில் மரங்களைப் பயிரிட்டால் மிகக் நலமாக இருக்கும். மரங்கள் வளர வாய்ப்புக் கூறுகள் இருக்கின்றன. வேதாரண்யம், கோடிக்கரை முதலிய பகுதிகளில் பெரிய பெரிய மரங்கள் வளர நிறைய வாய்ப்பு இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டால் நலமாக இருக்கும். அங்கே நிறைய புதர்கள் தான் இருக்கின்றன. பெரிய காடு என்று சொல்ல முடியாது. அங்கே நல்ல ஜாதி மரங்களை வளர்க்க காட்டிலாகாவினாருக்கு உத்தரவு போட வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். மரங்களிலிருந்து நிறைய வருமானம் வர வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று இங்கே கொடுத்திருக்கும் அறிக்கையிலிருந்து தெரின்றது. கிட்டத்தட்ட 4,48,72,000 ரூபாய் கிடைத்திருக்கிறது, வெட்டு மரங்களிலிருந்து என்று கொடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மேய்ச்சல் கட்டணத்திலிருந்து கிட்டத்தட்ட மூன்று லட்ச ரூபாய் கிடைத்திருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படி பலவிதமான வருமானம் வரும் நிலையில் காடுகள் இன்றைக்கு வளர்க்கப்படுகின்றன. காடுகள் இருப்பதால் மழை வர காரணமாகிறது. அதோடு கூட மண்ணரிப்பைத் தடுப்பதற்கும் வசதியாக இருக்கிறது. ஆகவே காடு வளர்ப்பதற்காக வகுக்கப்பட்டுள்ள திட்டங்கள் நல்ல முறையிலே நடப்பதைப் பற்றி பாராட்டுகிறேன்.

ரயில்வே லயன்களிலும், அந்தத்துறையிலும், தொடர்ந்து மரங்கள் நட முயற்சிகள் எடுப்பது பாராட்டுக்குரியது. அதிலும் நல்ல வருமானம் வரும். இந்த காட்டு விலங்குகளை பாதுகாக்கும் முறையில் நல்ல வேலைகள் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றன. வேதாரண்யம் குதிரைக்குட்டி என்று சொல்லக்கூடிய ஒரு அழகான மிருகம் வரவரக் குறைந்து கொண்டே வருகிறது. அதற்கு ஊக்கம் அளித்து அதன் எண்ணிக்கை குறையாமல் இருப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். தென் ஆற்காடு, வட ஆற்காடு, செங்கல்பட்டு, மதுரை, திருநெல்வேலி போன்ற மாவட்டங்களிலே இருக்கக்கூடிய பறவைகளையோ மிருகங்களையோ பாதுகாக்க வேண்டும் என்று எடுத்துக் கொள்ளப் பட்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளை வரவேற்கிறேன்.

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்]

[24th March 1964]

எங்கள் சரகத்தில் முந்திரி சாகுபடி செய்ய ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். பத்தாயிரம் ஏக்கராவில் 10 லட்ச ரூபாய் செலவில் ஏற்பாடு செய்யப்போவதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இது ஸ்டெர்லிங் வருமானத்தை கொடுக்கக் கூடியது. இப்பொழுது அது குறைவாக இருப்பதால் அதற்கு இன்னும் அதிகமான ஊக்கம் அளித்து நல்ல முறையிலே பயிரிட இந்த முந்திரியை சாகுபடி செய்து விஸ்தரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன்.

* திரு. எஸ். முருகையன் : சட்டமன்ற துணைத்தலைவர் அவர்களே, கனம் கூட்டுறவு அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள காட்டிலாகா மானியக் கோரிக்கை மீது என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஒட்டி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். காடுகள் பொதுவாக தேசிய சொத்தாக இருக்க வேண்டும் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஒப்புக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். ஏன் என்றால் இன்றைய தினம் காடுகள் இருந்தால்தான் மக்கள் நல்ல முறையிலே வாழ முடியும். காடுகளிலிருந்து மக்களுக்குத் தேவையான பெரும்பாலான பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. காடுகளிலிருந்து மரங்கள் கிடைக்கின்றன. விறகு, மூங்கில்கள், இன்னும் பல பொருள்கள் கிடைக்கின்றன. காட்டை மக்கள் நல்ல முறையிலே பாதுகாக்க வேண்டும் என்பது மக்களுடைய கடமை. அந்தக் காடுகள் நல்ல முறையில் சர்க்காரால் கண்காணிக்கப்படுகிறதா என்றால் இல்லை என்றுதான் சொல்ல முடியும். ஏன் என்றால் அமைச்சர் அவர்கள் கொடுத்திருக்கும் குறிப்பிலிருந்து சந்தன மரங்கள் மூலம் நம் சர்க்காருக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் சென்ற ஆண்டு வருமானம் வந்தது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட சந்தன மரத்தை உற்பத்தி செய்வதற்கான நல்ல திட்டங்கள் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. ஒரு கோடி ரூபாய் வருமானம் கிடைக்கும் ஒரு இனத்தை அபிவிருத்தி செய்ய திட்டங்கள் ஒன்றும் காணப் படாமல் இருப்பதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. இந்தச் சந்தன மரங்களை நம் மாநிலத்திலிருந்து வேறு மாநிலங்களுக்குக் கொண்டு போய் பல்வேறு பொருள்களாக மாற்றி திருப்பி இங்கே கொண்டு வந்து விற்று லாபம் சம்பாதிக்கிறார்கள். சந்தன மரங்கள் இங்கே வளர்ந்தால்தான் அவைகளிலிருந்து பிற பொருள்களை அடைய நல்லதொரு தொழிற்சாலையை நடத்த முடியாத நிலையில் இன்றைக்கு நமது சர்க்கார் இருக்கிறது. சர்க்காரேகூட அந்தத் தொழிலை நடத்தலாம். அல்லது, தனிப்பட்டவர்கள் யாராவது முன்வந்தால் அவர்களுக்குச் சர்க்கார் வேண்டிய உதவிகளைச் செய்து, சந்தன மரங்களை நல்ல முறையில் இங்கேயே பயன்படுத்திக்கொள்வதற்கு வேண்டிய திட்டங்களைச் சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன். வருஷ

24th March 1964] [திரு. எஸ். முருகையன்]

மொன்றுக்கு ஒரு கோடி ரூபாய் லாபம் கிடைக்கிறது. இது போன்ற லாபம் கிடைக்கக் கூடிய வகைகளில் இன்னும் அதிகமான லாபம் கிடைக்கக்கூடிய வழிவகை என்ன என்பதைப்பற்றிச் சரியான விளக்கங்கள் கிடையாது. ஏராளமான காடுகள் இருந்தும், வடாற்காடு மாவட்டத்தில் சந்தன மரங்களை வைக்க எல்லா வகையான வசதிகள் இருந்தும் கூட, காடுகளில் தன்னிச்சையாக ஏற்படக்கூடிய மரங்களிலிருந்து வருவாய் தேடப் படுகிறதே தவிர, சந்தனக் கன்றுகளை அதிகமாக நட்டுப் பயிரிடுவதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை வடாற்காடு மாவட்டத்திலே இதுவரை கொண்டு வந்ததாகத் தெரியவில்லை. ஆகையால், இது உடனடியாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்று நான் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

காடுகளில் விவசாயம் செய்வதற்கு வேண்டிய தழைகள் ஏராளமாகக் கிடைக்கின்றன. ஒரு குறிப்பிட்ட தொகை வாங்கிக் கொண்டு விவசாயிகள் அந்தத் தழைகளை வெட்டிக்கொள்ள அனுமதிக்கிறார்கள். அதற்கான கட்டணத் தொகையை இன்னும் சற்றுக் குறைக்க வேண்டும். விவசாய உற்பத்தி அதிகமானால்தான் நாடு வளமாக இருக்க முடியும். குறிப்பிட்ட தொகை வாங்காமலேயே விடலாம் என்றாலும், தொகை இல்லாமல் விட்டால் பல இன்னல்கள் இருக்கும் என்று தெரிகிற காரணத்தால் இப்பொழுது வாங்கும் கட்டணத்தைப் பாதியாகக் குறைத்தால் நலமாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

விறகு உற்பத்தி என்று சொல்லி, கொஞ்சங்கூட தண்ணீர் வசதி இல்லாத இடங்களில் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களை அழித்து விட்டுப் புதிதாக கிரம் நடுகிறார்கள். ஏற்கெனவே இருக்கும் காடுகளை அழிக்கின்றார்கள். அந்தக் காடுகளை அப்படியே விட்டாலுங்கூட, நல்ல மரங்கள் வளர வசதி இருக்கும். ஏதோ சிக்கிரமாக வளரக் கூடிய மரங்கள் வைக்கக் கூடிய திட்டங்கள் என்று சொல்லி இருக்கும் காடுகளை அழித்துவிட்டு புதிதாக மாம வைக்கிறார்கள். மரம் வைத்தால் ஆறு மாத காலத்திற்காவது தண்ணீர் வசதி வேண்டும். அந்த வசதி இல்லாத இடங்களில் எல்லாம் புதிதாக மரங்களை நடுகிறார்கள். பத்து இடங்களில் மரங்கள் வைத்தார்கள் என்றால், இரண்டு, மூன்று இடங்களில் கூட நல்ல முறையில் வளருவது கிடையாது. மரங்களை வைப்பதற்கு முன்பு எத்தனை ஏக்கரில் புதிதாக மரங்களை வைக்கின்றோம், இதற்கு எவ்வளவு தண்ணீர் தேவை, எங்கே கிடைக்கிறது என்பதை முதலில் கவனித்து முடிவு செய்தால்தான் சர்க்காரிலிருந்து செலவழிக்கும் பணமும் நல்ல முறையில் செலவாகும், என்ன பலனை எதிர்பார்த்து நாம் மரம் வைக்கிறோமோ அந்தப் பலனும் கிடைக்கும். பல இடங்களில் நான் காண்கிறேன். புதிதாகக் கன்றுகள் வைக்கிறார்கள். இரண்டு மூன்று மாதங்கள்

[திரு. எஸ். முருகையன்] [24th March 1964]

கழித்துப் பார்த்தால் அங்கு எதுவுமே கிடையாது. காரணம் தண்ணீர் இல்லாத குறை தான். தண்ணீர் வசதி உள்ள இடங்களில் வைக்கிறார்கள். அங்கு நன்கு செழித்து வளர்ந்து நல்ல பலன் கொடுக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. ஆகையால், புதிதாக மரங்களை வளர்ப்பதற்கு வேண்டிய வசதிகள் செய்ய வேண்டுமென்றால், தண்ணீர் வசதி ஓரளவுக்காவது இருக்கிறதா என்பதைப் பார்த்துச் செய்தால் சர்க்காருடைய பணம் வினாகாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

சுரோடு காகிதத் தொழிற்சாலையை நடத்தும் சேஷசாயி பிரதர்ஸ் கம்பெனிக்குக் குறிப்பிட்ட அளவு மூங்கில் கொடுப்பதாக அறிக்கையிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை ஏற்பட வேண்டுமென்றால், எவ்வளவு மூங்கில் தேவை, அது அந்தப் பகுதியில் கிடைக்கிறதா என்பதை முதலில் சர்க்கார் பார்க்க வேண்டும். சேலத்திலிருந்து கோயமுத்தூர் ஜில்லாவிருகு மூங்கில் எடுத்துக்கொண்டு போய் அங்கே காகித உற்பத்தி செய்கிறார்கள். இதுனால் போக்கு வரத்துச் செலவு அதிகமாகும் என்று நான் நினைக்கிறேன். பொதுவாக வடாற்காடு ஜில்லாவைப் பொறுத்த வரையில், ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலையை அங்கு துவக்கி நடத்தக்கூடிய அளவுக்கு மூங்கில்கள் கிடைக்கின்றன. வடாற்காடு ஜில்லாவின் ஒரு பகுதியில் ஒரு காகிதத் தொழிற்சாலை வைத்தால், சேலம் ஜில்லா அண்மையில் இருக்கும் காரணத்தால், அது நல்ல முறையில் நடை பெறும். இப்பொழுது சேலம் ஜில்லாவில் இருக்கும் மூங்கில்களைக் கோயமுத்தூர் ஜில்லாவுக்குக் கொண்டுபோகும் காரணத்தால் சர்க்காருடைய வருவாயும் குறைகிறது என்று சொல்கிறார்கள். அந்தக் காடுகளை ஏலம் விடும்போது இவ்வளவு டன் மூங்கில் சேஷசாயி கம்பெனிக்குக் கொடுக்கவேண்டும், மீதி மூங்கிலைத் தான் விற்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையோடு ஏலம் விடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக சர்க்காருக்கு வரவேண்டிய வருவாய் குறைந்து விடுகிறது. ஆகவே, ஒரு எல்லைக்குள்ளே இதுபோன்ற தொழிற்சாலையை வைத்து ஆரம்பித்தால் சர்க்காருக்கு இதுபோன்ற நஷ்டம் ஏற்படாது என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படிக்காட்டிலாகாவிலிருந்து ஏராளமான வருவாய் வரக்கூடிய நல்ல வசதிகள் இருந்துங்கூட, காடுகளைப் பாதுகாக்கக் கூடிய பொறுப்பில் உள்ள சிப்பந்திகளுக்கு இருக்கும் ஒருசில குறைகளை நான் அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். காட்டிலாகாவிலே வேலை செய்யக்கூடிய ஃபாரெஸ்ட் கார்ட்களுக்கு இப்பொழுது 65 ரூபாய் சம்பளம் கொடுப்பதாகத் தெரிகிறது. இந்த நாளில் 65 ரூபாய் சம்பளம் வாங்கி ஒருவர் குடும்பம் நடத்த முடியுமா என்று யோசிக்க வேண்டும். எனக்கு முன்பு பேசிய கனம் உறுப்பினர் மாதா கவுடர் அவர்கள், “சம்பளம் இல்லாமலேகூட இந்தத் துறையிலே

24th March 1964]

[திரு. எஸ். முருகையன்]

வேலை செய்வதற்கு வருவார்கள்” என்று சொன்னார்கள். அந்த நிலையை யார் உண்டாக்குகிறார்கள்? சர்க்கார்தானே அதற்குக் காரணம்? உரிய சம்பளம் கொடுத்தால் அவர்கள் அந்தக் கெட்ட பழக்கங்களில் ஈடுபடமாட்டார்கள் அல்லவா? 65 ரூபாய் சம்பளம் கொடுத்துவிட்டு, அவர்கள் ஒவ்வொரு காடாகச் சுற்றி வர வேண்டும் என்று சொன்னால், அவர்கள் என்ன செய்வார்கள்? அவர்களுக்கு எட்டு மணி வேலைதான் என்பது கிடையாது. அவர்கள் வேறு பெரிய உத்தியோகஸ்தர்களைப் பார்க்கச் செல்ல வேண்டுமென்றாலும், அதற்கென்று படி கொடுக்கப்படுவது கிடையாது. பதவி உயர்வாவது சீக்கிரமாகக் கிடைக்கிறதா என்று பார்த்தால், ஒரு வாட்சராக வேலை செய்யக் கூடிய சிப்பந்தி, 15 ஆண்டு வேலை செய்தாலுங்கூட அந்தப் பதவியிலிருந்து காட்டு வேலைக்கு உயர்த்தப்படுவது இல்லை. காரணம் காட்டிலாகாவிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் எவ்வளவு நேர்மையாக வேலை பார்த்தாலுங்கூட, திருட்டுத்தனமாக ஒரு பக்கத்தில் யாராவது மரத்தை வெட்டிவிடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக அவர்கள் பேரில் நடவடிக்கை எடுத்து, உத்தியோக உயர்வு கிடைக்காமல் அவர்கள் இருந்துகொண்டு வருகிறார்கள். அதே போன்று கார்டாக 15, 20 ஆண்டுகள் வேலை பார்த்திருந்தாலும் ஃபாரஸ்டர் வேலை அவர்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை என்றால், காரணம் என்ன? காடுகளில் குறிப்பிட்ட பகுதிகளைப் பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று இருக்கிறது. 30, 40 மைல் விஸ்திரணமுள்ள காடுகளை இப்படிப் பட்டவர்களிடம் ஒப்படைத்துவிட்டு, தினந்தோறும் இந்தப் பகுதிகளை அவர்கள் பார்க்க வேண்டுமென்றால், அவர்களால் முடியுமா? எங்காவது இவர்களையும் அறியாமல் சிலர் மரங்களை வெட்டிவிடும் காரணத்தால், அதைக் காட்டிலாகா சிப்பந்திகள் கண்டுபிடிக்கத் தவறிவிட்டார்கள் என்று சொல்லி, அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கிடைப்பதிலே பல தாமதம் ஏற்படுகிறது. எல்லையைவிட்டு வேறு எல்லையிலே வெட்டிவிடுகிறார்கள். அதன் காரணமாக உத்தியோகத்தில் இருப்பவர்கள் 20 ஆண்டுக் காலமாக உத்தியோக உயர்வு இல்லாமலிருக்கிறார்கள். ஆக அவர்களுக்கு உத்தியோக உயர்வு கொடுக்க வேண்டும். அவர்களுக்கு வீட்டு வாடகை அலவன்ஸ் என்று ஒரு ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். யாராவது ஒரு ரூபாய்க்கு வீடு வாடகைக்கு விடுவார்களா? எந்தக் கிராமமாக இருந்தாலுங்கூட, ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய் வாடகை கொடுத்தால் யார் வீடு கொடுக்கிறார்கள்? சிப்பந்திகள் தங்கக்கூடிய இடங்களிலிருந்து தங்களுடைய அலுவல்களைப் பார்க்கச் செல்வதற்கு ஏற்றபடி அந்தந்த இடங்களிலேயே அவர்களுக்கு வேண்டிய வீட்டு வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். வீட்டு வசதிக்காக ஒரு சில லட்ச ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறார்கள். ஏராளமான சிப்பந்திகள். அவர்களுக்கு நல்ல வீட்டு

[24th March 1964]

[திரு. எஸ். முருகையன்]

வசதி இல்லை. ஆகவே, விட்டு வாடகை அலவன்ஸ் அதிகப்படுத்த வேண்டும். மற்ற சர்க்கார் சிப்பந்திகளுக்கு, 5 ரூபாய், 7 ரூபாய் என்று இருக்கும்போது, இவர்களுக்கு மட்டும் ஒரு ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். வாட்ச்மென்னுக்கு எட்டணதான் இந்த வகையில் கொடுக்கிறார்கள். இந்த நிலையை மாற்றி, அவர்களுக்கு நல்ல முறையில் விட்டு வசதி செய்து கொடுத்த வழி வகை செய்ய வேண்டும், அல்லது இந்த அலவன்ஸையாவது உயர்த்தவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அவர்களுக்கு வருஷத்திற்கு ஒரு ஜதை உடுப்புதான் கொடுக்கிறார்கள். நான் பூராவும் அவர்கள் காடுகளில் சுற்ற வேண்டியிருப்பதால், அடுத்த நாளுக்கு அதை மாற்ற வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. மதுநாள் போட்டுக் கொள்ளக் கூடிய நிலையில் அது இல்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு வேண்டிய உடைகளை அதிகப்படுத்த வேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். காவில் சுற்றிக் கொள்வதற்குப் பட்டி கொடுக்கப்படுகிறது. அதுவும் நல்ல முறையில் இல்லை. அதை மாற்றி, போலீசாருக்குப் கொடுப்பது போலவே, காட்டிலாகாவினருக்கும் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

சாத்தனூர்த் திட்டப் பகுதியில் சாத்தனூர் வாய்க்கால் தண்ணீர் பாயும் இடங்களில் 4,000 ஏக்கர் விஸ்தீரணத்திற்கு தண்ணீர் வசதி செய்துகொடுக்கக்கூடிய வகையில் கால்வாய்கள் காட்டுக்குள்ளே செல்கின்றன. அந்தப் பகுதி நல்ல வளமுள்ள மண்ணாக இருக்கிறது. அங்கே முந்திரி போன்ற, வருவாய் தரக் கூடிய மரங்களைச் சாகுபடி செய்தால் சர்க்காருக்கு நல்ல வருவாய் கிடைக்கும். 4,000 ஏக்கர் இருக்கிறது. நல்ல மண். வசதியான இடம். சாத்தனூர் இரண்டாவது திட்டம் ஆரம்பித்து வேலை நடந்து கொண்டு வருகிறது. இன்னும் அதிகப்படியான ஏக்கருக்குப் பாசன வசதி செய்ய வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இருந்தாலும்கூட இப்படிச் செய்தால் நல்ல வருவாய் கிடைக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து காட்டு இலாகாவில் 1961-ல் அதிகமான வருமானம் குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. 1962-ல் வருமானம் குறைந்திருப்பதோடு கூட செலவு அதிகமாக இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் விளக்கப்படவில்லை. அதன் காரணத்தை விளக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. ர. ஜீவரத்தினம் : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது காட்டு இலாகா அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மானியங்களை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்

24th March 1964]

[ர. ஜீவரத்தினம்]

கொள்ள விரும்புகிறேன். வடாற்காடு ஜில்லாவில்தான் சந்தன மரங்கள் உற்பத்தியாகின்றன. அந்தப் பகுதியில் சந்தன எண்ணைத் தொழிற்சாலையை ஆரம்பிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதேபோன்று வடாற்காடு ஜில்லாவில் திருப்பத்துருக்கருகில் ஏலகிரி மலை இருக்கிறது. அதைக்கூட விஸ்தாரம் செய்யவேண்டும். அங்கே தேக்கு மரங்கள் உற்பத்தி செய்வதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறதா என்று பரிசீலித்துப் பார்க்கும் படி கனம் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஈரோடிலே ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ள சேஷசாயி பிரதர்ஸ் காகிதத் தொழிற்சாலைக்கு இங்கிருந்து அதிகமாக மூங்கில்கள் போகின்றன. அதனால் இந்தப் பகுதியில் மூங்கில் விலை ஏறுகிறது. அந்தக் காகிதத் தொழிற்சாலைக்கு அந்தப் பக்கத்திலேயே மூங்கில் வாங்கிக் கொள்ள முடியுமா, இங்கிருந்து மூங்கில் போகக் கூடாது என்று தடை செய்ய முடியுமா என்று பரிசீலிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக இன்றைய தினம் இரண்டு டிம்பர் டெப்போக்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று பொள்ளாச்சியில் இருக்கிறது. இன்னொன்று மேட்டுப்பாளையத்தில் இருக்கிறது. பொள்ளாச்சி டெப்போவில் ஏலம் போடுகிறார்கள். சர்க்கார் அவற்றை செவ்வனே பராமரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக நமது மாநிலத்தில் தேக்கு, வேங்கை, இருளை போன்ற மரங்கள் உற்பத்தியாகின்றன. இந்த பொள்ளாச்சி டெப்போவில் அவற்றை ஏலம் போடுகிறார்கள். இப்படி ஏலம் விடுவதை இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு முறை ஏலம் விட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிக நாள் தாமதப்படுத்திவிடுவதால் மரங்கள் தன்னுடைய புதுத் தன்மையை இழந்து வெய்யிலில் வெடித்து விடக் கூடிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே இரண்டு மாதத்திற்கு ஒரு தடவை ஏலம் வைத்தால் புது மரங்களாகவே அதிக விலைக்கு ஏலத்தில் போக வசதியேற்படும்.

அடுத்து அந்த மரங்களை ஏலத்திற்கு விட்ட அன்றே அல்லது ஒரு வார காலத்திற்குள்ளாகவோ அந்த ஏலத்தை ஊர்ஜிதம் செய்ய வேண்டும். இப்போது அந்த ஏலத்தை ஊர்ஜிதம் செய்வதற்கு கன்சர்வேடர் ஆப் பாரஸ்டுக்கு வந்து உத்தரவு போடுவதற்குள் ஒரு மாத காலத்திற்கு மேலாகி விடுகிறது. அதற்குள் மரங்கள் டெப்போக்களில் வெய்யில் மழையில் கெட்டு விடும்படியான நிலை ஏற்படுகிறது. அதனாலேயே பொள்ளாச்சி டெப்போவில் அதிக விலைக்கு ஏலம் எடுக்க வியாபாரிகள் அஞ்சுகிறார்கள். ஆகவே ஏலம் விட்ட ஒரு வாரத்திற்குள் அந்த ஏலத்தை ஊர்ஜிதம் செய்வது என்று ஏற்படுத்திவிட்டால் அதிக விலை கொடுத்து அவர்கள் ஏலம் கேட்கிற மரங்களை உடனடியாக அவை பழுதாகாமல் எடுத்துச் செல்ல வசதியேற்படும். மேலும்

[24th March 1964]

[ர. ஜீவரத்தினம்]

பொள்ளாச்சி டெப்போ நல்ல லாபகரமாக நடக்கவேண்டுமென்றால் சர்க்கார் பொறுப்பிலேயே ஏலம் எடுத்த மரங்களை வியாபாரிகள் எடுத்துப் போவதற்கு வாகன் வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இப்போது மூன்று நான்கு மாதம்கூட ஆகிவிடுகிறது வியாபாரிகளுக்கு வாகன் கிடைப்பதற்கு. அதனால் வியாபாரிகள் பொள்ளாச்சி டெப்போவில் ஏலம் எடுப்பது என்றால் அஞ்சுகிறார்கள். ஏலத்தொகையும் குறைகிறது. சர்க்கார் பொறுப்பிலேயே உடனடியாக வாகன் கிடைக்கவும் வழி செய்தால் வியாபாரிகள் அதை உடனே எடுத்துப்போய்விடுவார்கள். புது மரங்களைக் கொண்டு வந்து சேர்த்துக் கொள்ளவும் வசதி டெப்போக்களில் ஏற்படும்.

குறிப்பாக நான் பொள்ளாச்சி டெப்போவுக்கு போய் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு மேலாயிற்று. நான் போனபோது அங்கே பெரிய தூக்கு மரங்கள் இருந்தன. ஒரு லட்சம் இரண்டு லட்சம் பெறுமான மரங்கள். அதை பெல்ஜியம் போன்ற வெளிநாடுகளில் அதிக விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ளார்கள். ஆனால் கேரளா பக்கத்திலும் ஒரு டெப்போ இருக்கிறது. வியாபாரிகள் அதைக் குறைந்த விலையில் எடுப்பதற்காக ஒரு ஆண்டு காலமாக அது அப்படியே கிடக்கிறது. சர்க்காரே வெளிநாடுகளில் நம் நாட்டில் கிடைக்கும் உயர்ந்த பெரிய மரங்களைப் பற்றி விளம்பரம் செய்தால் அவர்கள் நேரிடையாக அதிகவிலை கொடுத்து வாங்கிக் கொள்ளவும் வசதியேற்படும். தமிழகத்திற்கும் அது பெருமை அளிக்கும்.

என்னுடைய மாவட்டத்தில் ஜவ்வாது, அம்ருதி போன்ற காட்டு இலாக்காக்கள் இருக்கின்றன. சந்தன மரத்தைத் தவிர விறகு மரங்களும் அங்கே அதிகமாக உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது. இந்த விறகு மரங்களை விற்பதில்தான் அதிகத் தில்லுமல்லுகள் நடக்கின்றன. வியாபாரிகள் ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கர் என்று கூப்புகள் ஏலம் எடுக்கிறார்கள். அங்கே அவர்கள் உடனடியாக மரம் வெட்டுவது கிடையாது. கிட்டத்தட்ட ஐந்தாறு மாதங்கள் பக்கத்தில் உள்ள இடங்களில் மரம் வெட்டுகிறார்கள். அப்புறம் எங்களுக்குப் பாதை இல்லை, அது இல்லை ஆகவே இன்னும் ஒரு நான்கைந்து மாதம் தரவேண்டும், நாங்கள் ஏலம் எடுத்த மரங்களை வெட்டிப்போக என்று கேட்கிறார்கள். அப்புறம்தான் இந்த மரங்களை வெட்ட ஆரம்பிக்கிறார்கள். அப்படியின்றி ஏலம் எடுத்த இரண்டு மாதங்களுக்குள்ளாக, மூன்று மாதங்களுக்குள்ளாக அவர்கள் அந்த மரங்களை வெட்டிப் போகவும், மற்ற மரங்களை வெட்டாது இருக்கவும் கண்காணிப்பு வேண்டும். அதற்கு ஏலத்தை உடனே அதிகாரிகள் ஊர்ஜிதம் செய்யவும் வேண்டும். விதியை மீறுகிறவர்களுக்குக் கடுமையான தண்டனை விதிக்க வேண்டும்.

24th March 1964]

[ர. ஜீவரத்தினம்]

இதுபற்றி அநேக புகார்கள் கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் வந்திருக்கும். சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் வருகின்றன. நானே பல புகார்களை அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறேன். அதுபற்றி என்ன நடவடிக்கையை அரசாங்கம் எடுத்துக்கொண்டது என்பது பற்றி எங்களுக்கு பதில் அனுப்புவது கிடையாது. புகார் செய்தவர்கள் என்ன ஆயிற்று, என்ன ஆயிற்று என்று கேட்கிறார்கள். ஆகவே நாங்கள் இந்த மாதிரியாகப் புகார்களை அனுப்பி வைக்கிறபோது அரசாங்கம் அதன் மீது எடுத்துக்கொண்ட நடவடிக்கை என்ன என்பதை அனுப்பி வைக்கவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து எங்கள் பகுதியில் நான்கைந்து ஆண்டுகளாக முந்திரி மரங்கள் பயிரிடப்பட்டு நன்கு வளர்ந்து வருகின்றன. தற்போது போதுமான நீர் இல்லாமல் வாட ஆரம்பித்திருக்கின்றன. ஆகவே குழாய்கள் மூலம் கிணறுகளில் இருந்தாவது தண்ணீர் இறைத்து அவை நன்றாக வளரும்படியாக ஏற்பாடு செய்யவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக என்னுடைய பகுதியில் தீக்குச்சி தொழிற்சாலைகள் இருக்கின்றன. அதற்கு தீக்குச்சி மரங்கள் சதுர கன அடி ஒரு ரூபாய் வீதம் மலபாரில் இருந்து மரங்கள் வருகின்றன. லாரி செலவு 2 ரூபாய் இதற்கு ஆகும். இந்தத் தீக்குச்சி மரங்களை இந்தப் பகுதியிலேயே உற்பத்தி செய்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும். அதையும் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. சி. மாணிக்கம் : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, எனது தொகுதியைப் பொறுத்த வரையிலும் இந்த காட்டு இலாகா விஷயத்தைப்பற்றி எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப் படுகிறேன். கிழக்கு மலை, தோல் தூக்கி மலை, பெரிய மலை, ஜாங்கிரி மலை, ஆரூர் காடு, நீரப்பட்டி காடு, கவுறு மலை காடு, ராமியப்பட்டி காடு, மங்கிலிகிரி காடு ஆகியவை என் தொகுதியில் இருக்கின்றன. இந்தக் காடுகளைப்பற்றி பராமரிக்கிற பாரஸ்டி கார்டுகள், ரேஞ்சர்கள் ஆகியவர்கள் அந்தப் பகுதியில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு அதிகத் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். குறிப்பாக “வெள்ளாடுகளை மேய்க்கக்கூடாது, ஐட்டிக்கொண்டு போ” என்று விவசாயிகளை விரட்டி அடிக்கிறார்கள். காடுகளில் இவற்றை மேய்த்தால் தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று அரசாங்கம் சட்டத்தை வகுத்து இருக்கிறது. அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்றால், பெரிய அதிகாரிகள் வரும் நேரத்தில் முன்னதாகவே ‘அதிகாரிகள் வருகிறார்கள்’ என்று அவர்களுக்கு அறிவித்து விடுகிறார்கள். ஆனால் அது தெரியாத ஏழை மக்கள், அவர்களுக்குப் பணம் கொடுக்காத ஏழை மக்கள் திக்கி விடுகிறார்கள். அவர்கள் ஆடுமாடுகளை வைத்து வாழ முடியவில்லை. என்னுடைய பகுதியில் விவசாயிகளுக்கு நல்ல முறையில் சலுகைகள் கொடுக்கப்படும் என்று அமைச்சர் அவர்கள்

[24th March 1964

[சி. மாணிக்கம்]

கூறியிருப்பதைப் பார்த்தால் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. வண்டிக் காரர்களுக்குப் புதுத் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். பணம் கொடுக்கவில்லை என்றால் தொந்தரவு கொடுக்கிறார்கள். நாலேந்து வண்டிக்காரர்களை அடக்குமுறை செய்து பணம் வசூலித்தார்கள். அப்படிப் பணம் கொடுக்காதவர்கள் நல்ல முறையில் நேர்மையாக நடந்து கொள்பவர்களாக இருந்தாலும் என்றைக்கு மாட்டிக் கொள்கிறோமோ என்ற நிலையிலேயே இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. என்றைக்காவது மாட்டிக்கொண்டால் வண்டி அச்சே முறிந்து விடுகிற அளவுக்குக் கடுமையாக நடந்து கொள்கிறார்கள். அதோடு நல்ல முறையில் சிக்கிரம் கேவை எடுப்பதில்லை. அதனால் விவசாயிகள் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அந்த அதிகாரிகள் இந்த மாதிரி மோசம் செய்து வருகிறார்கள். இந்தக் குறைபாடு களையெல்லாம் பற்றி என்னைப் போல சாதாரணமானவர்கள் பார்த்தால் எடுத்துச் சொல்லமுடியும். பெருந்தலைகளுக்கு உள் ரகசியம் எல்லாம் தெரியாது. சி.ஐ.டி. போல் நல்ல விதமாக நாங்கள் அதைக் கண்டுபிடிக்கிறோம். அமைச்சர் வரும்போது உண்மையாகப் பாடுபடுகிறவர்கள் போல் நடந்து கொள்வார்கள். அவர்களிடம் அமைச்சர்கள் எச்சரிக்கையாகவும், ஜாக்கிரதையாகவும் இருந்து கொள்ளவேண்டும். என்னுடைய தொகுதியைப் பற்றி சிறு வார்த்தைகளைப் பேசிப் பெருமைப்பட்டுக் கொள்ளலாம் என்ற காரணத்தினால் நான் இந்தக் குறைகளை யெல்லாம் சொல்லவில்லை. துஷ்பிரசாரம் செய்யும் எண்ணம் எனக்குக் கிடையாது. உண்மையில் இருக்கக்கூடிய குறை பாடுகளை எடுத்துக் கூறுகிறேன். சி.ஐ.டி. போட்டு அந்தக் குற்றவாளிகளை எல்லாம் கண்டு பிடித்து தகுந்த நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கூறி, எனக்குப் பேசச் சந்தர்ப்பம் கொடுத்ததற்காக நன்றி தெரிவித்துக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கே. பொன்னையன் : மதிப்புக்குரிய உபதலைவர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் மானியங்களை ஆதரித்து, சின்கோனாவின் பேரில் ஒரு சில வார்த்தைகளைப் பேச விரும்புகிறேன். பொதுவாக ஒவ்வொரு மானியக் கோரிக்கை பற்றியும் ஒரு 'நோட்' தயாரித்துக் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சின்கோனாவைப்பற்றி நோட் கொடுக்கிற வழக்கமே இல்லை. அடுத்த வருஷத்திலாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சின்கோனா டிப்பார்ட்மெண்டில் உற்பத்தி செய்யப்படுவது கொய்னா மருந்து. அந்த மருந்து கசப்பான மருந்து. அந்த டிப்பார்ட்மெண்டும் கசப்பாகத்தான் இருக்கிறது. வருஷா வருஷம் 20 லட்சம், 25 லட்சம் நஷ்டத்தில் அந்த டிப்பார்ட்மெண்ட் ஓடிக் கொண்டிருக்கிறது. அதிகாரிகள் எக்கச்சக்கமாக இருக்கிறார்கள். வால் பாறை ஏரியாவில் ஆயிரம் தொழிலாளர்கள் இருப்பார்கள். ஆனால் அங்கு 120 அதிகாரிகள் இருப்பார்கள். அட்மினிஸ்ட்ரேஷன்

24th March 1964]

[திரு. கே. பொன்னையன்]

ட்ரேடிங் எக்ஸ்பென்ஸ் ரொம்ப அதிகம். தொழிலாளர்களுக்குக் கொடுத்து நஷ்டம் ஏற்படாது. இவ்வளவு நஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் எவ்வளவு தூரம் அடீபினிஸ்ட்ரேடிங் எக்ஸ்பென்சைக் குறைக்கவேண்டுமோ அவ்வளவு தூரம் குறைக்க வேண்டும். இதை பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மெண்ட் அல்லது கோவாப்ரேடிங் டிப்பார்ட்மெண்டுக்கு மாற்றியாவது செலவை குறைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இப்போது அதில் வேலை பார்க்கும் தொழிலாளிக்கு ஆனால் இருந்தால் ரூ. 1-9-0-ம், பெண் தொழிலாளியாக இருந்தால் ரூ. 1-2-0-ம் கொடுக்கப்படுகிறது. அந்தப் பகுதி திட்டப் பகுதி, திட்டப் பகுதியில் ஆண்கள் 3 ரூபாயும், பெண்கள் 1½ ரூபாயும் கூலி பெறுகிறார்கள். திட்டப் பகுதியில் பணம் அதிகமாக புழங்கும். ஆகவே, அதை அனுசரித்து இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கும் கூலியை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தேயிலைத் தோட்டத்தில் ஐந்து வருஷம் வேலை செய்து பிரியப் பட்டு வேலையை விட்டுவிட்டுப் போய்விட்டால்கூட செர்வீஸ் பணம் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் சின்கோனா டிப்பார்ட்மெண்டில் அப்படி இல்லை. இங்கே டிஸ்சார்ஜ் பண்ணினால் கிராகயிட்டி பணம் கொடுக்க ஐந்தாறு மாதம் ஆகிறது. அதற்குள் இறந்து விட்டால் பணம் கொடுப்பதில்லை. ஆகவே, ஐந்து வருஷத்திற்கு மேற்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு கிராகயிட்டி பணம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பொதுவாக எல்லாத் தொழிலிலும் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு பிராவிடன்ட் பண்ட் திட்டத்தை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். டெம்பரரி தொழிலாளர்களுக்குக்கூட பிராவிடன்ட் பண்ட் திட்டம் உண்டு. ஆனால் சர்க்கார் திட்டத்திலே வேலை செய்யும் தொழிலாளர்களுக்குப் பிராவிடன்ட் பண்ட் கிடையாது. சின்கோனா தொழிலாளர்களுக்கும் அதை விஸ்தரித்து பிராவிடன்ட் பண்ட் திட்டத்தை அமலுக்குக் கொண்டு வரும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மலைப் பிரதேசங்களில் வேலை செய்கின்ற அந்தத் தொழிலாள மக்களுக்குப் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிதண்ணீர் கொடுக்கவேண்டுமென்பதற்காக நடவடிக்கை எடுத்தார்கள். அது என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. அதையும் புணராலோசனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தோட்டத் தொழிலாளி வேலை செய்வதில் நமக்குள்ள சம்பிரதாயம் என்னவென்றால் கணவன், மனைவி, குழந்தைகள் இவர்கள் எல்லோரும் வேலை செய்வதாகக் கொண்டு கூலி நிர்ணயம் பண்ணி இருக்கிறார்கள். சின்கோனா தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தவரையில் அந்த முறை இல்லை. சின்கோனா தோட்டத்

[24th March 1964]

[கே. பொன்னையன்]

தொழிலாளர்களுக்கும் கணவன், மனைவி, இன்னும் வயது வந்த குழந்தைகள் இருந்தால் வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

12.00
noon.

கங்காணி ஸிஸ்டத்தை அறவே ஒழித்து விட்டோம். அதை நான் வரவேற்கிறேன். கங்காணிகளை ஒழித்துவிட்டு அந்த காங்கில் உள்ள ஆள்களை எடுத்து விட்டோம். தொழிலாளர்கள் பகுதியிலிருந்து பெரிய வரவேற்புக்கு உரியது இந்த கங்காணி ஒழிப்பு. ஆனால் அவர்களுக்கு நஷ்டயீடு, கிராசயிட்டி கொடுக்கவே இல்லை. இதுகுறித்து அவர்கள் ஆறு ஏழு ஆண்டுகளாக தொந்தரவு படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். சிங்கோனா தோட்டத்தில் கால் வைத்தால் இந்த தொந்தரவைச் சகிக்க முடியாது. ஆகவே அதிக காலமாக பென்டிங்கில் இருக்கிற இந்த கங்காணி மேஸ்திரிகளுக்கு காம்ப்ளேஷன் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வித பாதுகாப்பும் கிடையாது. ஏற்கெனவே இந்த சிங்கோனா தோட்டத் தொழிலில் பலவித கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. இவர்கள் இரண்டு நாட்கள் வேலைக்கு போகவில்லை வியாதி காரணமாக என்றால் அவர்களை திடீரென்று நிறுத்தி விடுகிறார்கள், பழி வாங்குகிறார்கள். இதையும் அரசாங்கம் கவனிக்கவேண்டும். இங்கு உற்பத்தி குறைந்து கொண்டு வருகிறது. தொழிலாளர்களுக்கு உற்சாகம் ஊட்டித்தான் வேலை வாங்க வேண்டும். கூலிகட்டவில்லை என்றுதான் அவர்கள் திட்டப் பகுதிக்கு வேலைக்கு போகிறார்கள். பிரியப்பட்டு போகிறவர்களை டிஸ்சார்ஜ் செய்ய வேண்டும். அப்படி டிஸ்சார்ஜ் செய்யும்போது அவர்கள் சர்வீஸ்க்கு தக்கபடி கிராசயிட்டி கொடுக்கப்பட வேண்டும். அவர்களை, அடிமை வியாபாரிகள் போன்று, இங்கேயேதான் இருந்து தீர வேண்டும் என்று சொல்லக் கூடாது. அவர்கள் இஷ்டப்பட்டால் அவர்களை அங்கே வைத்துக் கொள்ளுங்கள், இல்லாவிடில் வெளியே அனுப்பி விடுங்கள். அப்படி அவர்களை வெளியே அனுப்பும்போது ப்ராவிடன்ட் பண்ட், கிராசயிட்டி போன்றவற்றைக் கொடுத்த வெளியே அனுப்புங்கள். அட்மினிஸ்ட்ரேஷனுக்கு மிக மிக அதிகச் செலவாகிறது. டைரக்டர் ஊட்டியில் இருக்கிறார். மாதத்திற்கு இரண்டு, மூன்று நடவை வால்பாறைக்கு வருகிறார்கள். அங்கு பத்து டிவிஷன்கள் இருக்கின்றன. இப்போது இருக்கும் 8,000 ஏக்கர் போக மேலும் 5,000 ஏக்கர் பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மெண்டிலிருந்து கொடுப்பதா சொன்னார்கள். நான் அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். அங்கு தேயிலைத் தோட்டம் ஏற்படுத்தினால் நல்ல வருமானம் கிடைக்கும், நல்ல அன்னிய செலாவணியும் கிடைக்கும், தொழிலாளர்களுக்கு வேலை செய்ய வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதால் அதையும் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

24th March 1964]

திரு. எஸ். மணி : கனம் தலைவர் அவர்களே, இன்றைய தினம் காட்டு இலாகா மான்யத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்கள் சொல்ல நான் ஆசைப்படுகிறேன். காட்டு இலாகாதான் மற்ற இலாகாக்களைவிட குறைந்த செலவில் நிறைய வருமானம் வருகிற ஒன்று என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அந்த இலாகாவில் உள்ள வார்டர்களுக்கு வீட்டு வாடகை, துணி போன்றவைகளை கொடுத்து வசதி அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நல்ல முறையில் அதைச் செய்து கொடுக்கவேண்டும். திருச்சி மாவட்டத்தில் ஐமீன் ஒழிப்பு நேரத்தில் நான்கு வார்டர்களை எடுத்தார்கள். அவர்களுக்கு மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பதுபோல் நல்ல முறையில் சம்பளம், இன்னும் சில சலுகைகள் கொடுக்கவில்லை என்ற புகார் இருக்கிறது. ஆகவே, அதை உடனடியாக செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடையாளச் சின்னங்களை ஜெயில் வார்டர்கள் மாதிரி அணிந்து கொள்கிறார்கள். அதை மார்பில் அணிந்தால் நன்றாகயிருக்கும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எங்கள் பச்சை மலையில் சுந்தனக் கட்டை, மூங்கில் புல் நல்ல முறையில் இருக்கிறது. அவற்றை நல்ல முறையில் பராமரிக்க தீவிர நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சில பகுதிகள் சீர்கேடான நிலையில் இருக்கின்றன. அங்கு வார்டர்கள் நல்ல முறையில் வேலைகளைச் செய்யவும், மாங்களை வெட்டி எடுத்துக்கொண்டு போகாதபடி, நல்ல முறையில் கண்காணிக்கவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கு அந்த ஆளையே பார்க்க முடியவில்லை. பஞ்சாயத்து யூனியன் பகுதிகளில் மாங்கள் நடுகிறோம் உசத்திற்காக வேண்டி அவைகளை காட்டில் நட வேண்டும் என்பது என் அவா. பஞ்சாயத்துக்களில் உள்ள புறம்போக்கு நிலங்களில் போய் தொந்தரவு கொடுப்பதைவிட காடுகளில் தக்க இடம் பார்த்து போட்டால் பஞ்சாயத்துக்கும் வருமானம் கிடைக்கும், அதோடு நல்லபடியாக உரமும் கிடைக்கும். அப்படி அமைத்துக் கொடுக்கவேண்டுமென்பதுதான் என் ஆசை. பச்சைமலையில் ரோடு வசதியில்லை. மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றத்திலிருந்து தீர்மானங்கள் அனுப்பியிருக்கிறோம். டிப்பார்ட்மென்ட்டுக்கு வந்திருக்கிறது. நல்ல முறையில் அதை செப்பனிட்டுக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 17 மைலுக்கு 3 லட்சம் செலவு செய்வதாக குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 17 மைலுக்கு 3 லட்சம் அதிகம். எந்த 17 மைல், எப்படி 3 லட்சம் என்பதுபற்றி கூறவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. ம. கமலநாதன் : தலைவர் அவர்களே, சிங்கோனா வன இலாகா மான்யக் கோரிக்கைமீது கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் வெட்டுப்பிரேரணையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களை கூற

[24th March 1964

[திரு. ம. கமலநாதன்]

விரும்புகிறேன். திரு. பொன்னையன் அவர்கள் சொன்னதுபோல் சிங்கோனாவிற்கு 29 லட்சத்திற்கு அதிகமாக செலவழிக்கக்கூடிய நேரத்தில் அதுபற்றி எந்தவிதமான அறிக்கையும் கொடுக்காதது வருந்தத்தக்கது. காரணம் அப்படிப்பட்ட அறிக்கையைக் கொடுத்தால் அதுபற்றி அதிகமாக பேசிவிடுவார்களோ என்று அமைச்சர் அவர்கள் அஞ்சினார் போலும். காட்டு இலாகாவை பொறுத்தவரையில், என்னைப் பொறுத்தவரையில், ஜமீன் காடுகள்பற்றித்தான் எனக்கு அதிகமாக தெரிந்திருப்பது. ஜமீன் காடுகளை சர்வே செய்யும்போது டி மார்டேஷன் என்ற முறையில் பாரஸ்ட் சர்வேயர்கள் காட்டு இலாகாவில் பக்கத்தில் உள்ள பட்டா நிலங்களுக்கும் சேர்த்து கல் நட்டு, சுண்ணாம்பு அடித்துவிட்டுப் போய் விடுவார்கள் மாலையில். காலையில் அந்த பட்டாதாரர் வந்து பார்த்தால் தன் பட்டா நிலத்தையும் சேர்த்து கல் போட்டிருப்பதைப் பார்த்து பயந்து ஒடிப்போய் அவர்கள் காலில் விழுவார். அப்போது தன் நிலத்தைப்போல் நினைத்து 500, 1,000 ரூபாய் வாங்கிக் கொண்டு லைசன்ஸ் வேறு பக்கத்தில் மாற்றும் முறையில் எளிதான முறையில் லஞ்சம் வாங்கும் சூழ்நிலையை காட்டு இலாகாவினுக்கு ஏற்படுத்திக் கொடுத்திருக்கிறோம் என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கு பேசிய அங்கத்தினர்கள், அவர்கள் ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது எங்கள் பக்கத்தைச் சார்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் சரி இந்த இலாகாவைப்பற்றி யாராவது பாராட்டிப் பேசியிருக்கிறார்களா என்றால் அப்படி பாராட்டுக்கு இலக்காகாது இந்த இலாகா ஏன் இருக்கிறது என்பதை அமைச்சரவை சற்று சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். லஞ்சம் மிக மிக சாதாரணமாகப் போய்விட்டது இந்த காட்டு இலாகாவில். அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் என் தொகுதிக்கு வந்தபோது கூட காட்டு இலாகாவின் அத்தனை பேர்களுக்கும் வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் செய்யும் அக்கிரமங்களை எடுத்துச் சொன்னோம், அமைச்சர் அவர்களிடம். ஆனால் அமைச்சர் அவர்கள் நல்லதொரு பெரிய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர் என்பதினால் இந்தச் சில்லறை விஷயத்தில் கவனம் செலுத்த தவறி விட்டார்களோ என்றுதான் கூற வேண்டியிருக்கிறது. இந்த நாட்டில் காடு மூன்றில் ஒரு பகுதியாக இருக்கவேண்டுமென்ற அளவிற்குத்தான் நம் இலக்கு. ஆனால் ஆனால் ஒரு பகுதிதான் காட்டின் பரப்பளவு இருக்கிறது. இதை எந்த அளவிற்கு அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறோம் என்பதுபற்றி இந்த அறிக்கையில் ஒன்றும் காணவில்லை. மேய்ச்சல்பற்றி அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஒப்புக்கு கட்டணம் வாங்கிக்கொண்டு ஏராளமான மாடுகளை மேய விட்டிருக்கிறோம் என்கிறார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் தமது சொந்த கால்நடைப் பண்ணையை பார்த்துவிட்டுச் சொல்வார்கள். . .

24th March 1964]

கனம் உதவி சபாநாயகர் : அமைச்சர் அவர்களின் சொந்த விஷயங்கள்பற்றி குறிப்பிடாமல் இருப்பது நல்லது.

திரு. ம. கமலநாதன் : அங்கு இயற்கையாகவே வைட்டமின்ஸ் அதிகமாகவுள்ள புல் விளைகிறதாம். அதன் காரணமாக மாடுகள் அதிகப்படியான பால் கொடுக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். வசண்ட பிரதேசத்திலும் அந்த புல் முளைக்குமா, முளைக்காதா என்று பார்த்து முளைக்கக் கூடியதாக இருந்தால் அதை எங்கள் பகுதிக்கும் விஸ்தரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக, வெள்ளாடுகளை மேய விடுவதில்லை என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். வெள்ளாடுகள் இல்லாமல் விவசாயிகள் இருக்க முடியாது. எப்படியாவது அவைகளை மேய்ப்பதற்காக மாமூல் கொடுத்து சமாளித்துவிடுகிறார்கள். இந்த முறையில் வெள்ளாடு பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மெண்டுக்கு நல்ல முறையில் சம்பாதித்துக் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. சாதாரணமாக வரக்கூடிய வருமானத்தைவிட வெள்ளாடு 10 மடங்கு 100 மடங்கு பாரஸ்ட் டிப்பார்ட்மெண்டிலுள்ளவர்களுக்கு சம்பாதித்துக்கொடுக்கிறது. காரணம் எப்படியாவது ஆட்டை மேய்க்க வேண்டும் என்பது விவசாயிகளின் விருப்பம். இதோடு தங்களுடைய மாடோ அல்லது ஆடோ பவுண்டுக்கு போய்விடக்கூடாது, போய்விட்டால் ஏதாவது கணினிதை ஏற்படுத்தும் என்று அவர்கள் ஏராளமாக லஞ்சம் கொடுக்கிறார்கள்.

அடுத்ததாக, காடுகளில் நல்ல வருவாய் வரக்கூடிய பொருட்கள் பல இருக்கின்றன. அரசுக்குத் தொழிலை எடுத்துக் கொண்டால் மிகவும் நல்ல முறையில் லாபம் வந்து கொண்டிருக்கிறது. எப்போதும் சேலம் பிளந்தங்கிய பகுதியாக இருக்கிறது என்று சொல்லும்போது எல்லோருக்கும் கேவியாக இருக்கிறது. எங்கள் பக்கத்தில் ஹோசூரில் அரசுக்குத் தொழிற்சாலை ஒன்று இருந்தது. அது இப்போது கம்பத்திற்கு ஷிப்ட் ஆகியிருக்கிறது. என்ன காரணம் என்றே தெரியவில்லை. இதை விட அதிகமாக அந்தப் பக்கத்தில் அரசு என்ன அவ்வளவு கூடுதலாக கிடைக்கப் போகிறது என்று தெரியவில்லை. அப்படியே எங்கள் பக்கத்தில் அரசு கிடைக்கவில்லை என்றாலும்கூட சிறிது காலத்திற்கு அதை நிறுத்தி வைத்திருக்கலாம். கனம் வடிவேலு அவர்கள் கூட டெங்கனி கோட்டையில் வைக்கப்படும் ஆராய்ச்சி நிலையத்தை தன் தொகுதிக்கு மாற்ற வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டார்கள். எங்கள் கட்சியில் இருப்பவர்கள் கூட ஏன் இப்படி கேட்கிறார்கள் என்று தெரியவில்லை. தேன் பற்றி சாதாரணமாக கேவலமாக நினைக்கிறோம். இதன் மூலமாக அதிகமான அளவில் லாபம் கிடைக்கும். முக்கியமாக ஏற்காட்டில் “க்வீன் பீ” அதாவது ‘பீர்ட்’ ஏற்படுவதற்கு முக்கியமாக இருக்கவேண்டிய தேனீக்கள் சாதாரணமாக கருப்பு நிறத்தில்தான் இருக்கும். ஆனால் என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கின்ற ‘க்வீன் பீ’ நல்ல ரோஸ் நிறத்

[24th March 1964]

[திரு. ம. கமலநாதன்]

தில் இருக்கிறது. இது பிரீடிங்குக்கு மிகவும் நல்லது என்று எப்போதும் எல்லோரும் பாராட்டுகிறார்கள். மற்ற மாவட்டங்களில் ஒரு பெட்டிக்கு எட்டு பவுண்டு தேன் இருக்கும் என்றால், எங்கள் பர்கூர் பகுதியில் ஒரு பெட்டிக்கு 20 பவுண்ட் கிடைக்கிறது. ஆகவே இதற்காக நல்ல முறையில் ஆராய்ச்சி நிலையம் ஒன்றையும் பர்கூரில் வைத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

உணவு இலாகாவையும் இதே அமைச்சர் அவர்கள் வகித்து வருவதால் ஒரு விஷயத்தை குறிப்பிட விரும்புகிறேன். அதாவது கிராஸ் பாலினேஷனுக்கு தேன் உதவியாக இருக்கின்றது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே இந்த தேனி விஷயத்தில் தக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே போன்று காடுகளில் முக்கியமாக கிடைக்கும் சந்தனம், தேக்கு இவைகளுக்கு அதிகமான முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். இதிலிருந்து நல்ல லாபம் வருகின்றது. இதை நல்ல முறையில் விஸ்தரிப்பதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுக்கப்பட்டிருப்பதாக தெரியவில்லை. ஏதோ சில நடவடிக்கைகள் எடுத்திருக்கலாம். அவ்வித மில்லாமல் நல்ல முறையில் விஸ்தரிப்பதற்கு ஊக்கம் தேவை என்பதை அமைச்சர் அவர்களிடம் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

காகிதத் தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய மூங்கில்கள் சேலம், வட ஆற்காடு ஜில்லாக்களில் அதிகமாக கிடைக்கிறது. சேஷசாயி பிரதர்ஸ் அவர்களால் துவக்கப்பட்டிருக்கும் காகிதத் தொழிற்சாலைக்கு இந்த மூங்கில் போதாது என்று கூட சொல்லுகிறார்கள். வேண்டிய அளவுக்கு மூங்கிலை எடுத்துக்கொள்வதற்காக வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கிறது. ஏன் இதில் அக்கரை எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது? இருக்கிற தொழிற்சாலைக்கு வேண்டிய அளவு கொடுக்கவும், மேலும் காகித தொழிற்சாலை ஏற்படவும் இந்தப் பகுதிகளில் மூங்கிலை வைத்து அபிவிருத்தி செய்வதில் அதிக அக்கறை காட்ட வேண்டும். இதில் ஏன் போதிய அளவு அக்கரை காட்டவில்லை என்று எனக்கு புரியவில்லை.

பொதுவாக காட்டில் இருக்கக்கூடிய மிருகங்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லி பல வனவிலங்கு சரணாலயங்களை ஏற்படுத்தி வனச் செல்வத்தை நாம் வளர்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அந்த முறையில் புலிக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்கப்படுகிறது. அதே நேரத்தில், சிறுத்தைப் புலிக்கும் பாதுகாப்பு கொடுத்தால், இந்த சிறுத்தைப் புலிகள் விவசாயிகளுடைய சொத்துக்களாக இருக்கின்ற ஆடுகள், மாடுகள் இவைகளை எல்லாம் கொன்று தின்றுவிட்டுப் போய்விடும். உண்மையாக இதைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்றால், இதைத் தடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அப்படி இதைக் கூண்டு

24th March 1964]

[திரு. ம. கமலநாதன்]

வைத்து பிடித்து, பாதுகாப்பு நிலையத்தில் கொண்டு போய் விட்டால், அவைகளினுடைய உயிருக்கும் பாதுகாப்பு இருக்கும், எங்களுக்கும் நிவர்த்தி ஏற்படும்.

கடந்த ஞாயிற்றுக்கிழமையன்று வேடந்தாங்கலுக்குப் போனோம். பல உறுப்பினர்களும் வந்திருந்தார்கள். அதைப் பற்றி ஒருவரும் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. அங்கே போய் பார்த்த போது இரண்டு நிறங்களில்தான் பறவைகள் தெரிந்தது. கறுப்பாகவும், வெள்ளையாகவும் இருந்தது. இதைத் தவிர வேறு ஒன்றும் அங்கு தெரியவில்லை. அந்த இடத்தில் கறுப்பும் சிவப்பும் தான் தெரிந்ததே தவிர. . . (சிரிப்பு) . . . கறுப்பும் சிவப்பும் அல்ல, கறுப்பு நிறத்திலும், வெள்ளை நிறத்திலும்தான் பறவைகள் இருப்பது தெரிந்தது. அங்குள்ள “ஸ்டேட் லொயல்ட்டி லைஃப் ஆபீஸர்” நல்ல இன்டர்ஸ்ட் எடுத்து இந்த விவரங்களை எல்லாம் விளக்கினார். இந்த வேடந்தாங்கல் சரணுவயத்தை இன்னும் நல்ல முறையில் வைத்திருந்தால் நன்றாக இருக்கும். நாங்கள் போயிருந்தபோது கூட, டிரீஸ்ட்ஸ் ஸ்டேன்ட்ஸ் வந்திருந்தார்கள். அங்குள்ள ஆபீஸர் சொன்னார், 2,500 மைல்கள் ஒரேயடிப்பாக இமாலயத்திலிருந்து, ஊட்டிவரை நான்-ஸ்டாப்பாக பறவைகள் பறந்து வருகின்றன, என்ஹெல்லாம் விவரங்களை சொன்னார்கள். இந்த பறவை சரணுவயத்தை இன்னும் அக்கரையோடு பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

போக்குவரத்தைப் பொறுத்தவரையில், பஞ்சாயத்து யூனியனுக்கும் காட்டிலாகாவுக்கும் எப்போதும் தகராறு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஏதோ காட்டில் மனிதர்களே வாழ்வதில்லை என்று நினைத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். கனம் உறுப்பினர் திரு. வடிவேலு அவர்களுடைய தொகுதியில் இருக்கின்ற பஞ்சாயத்து யூனியனைச் சேர்ந்த பகுதிகள் காட்டில்தான் இருக்கிறது. அங்குள்ள இடங்களுக்குப்போகவேண்டுமென்றால் ரோடு வசதி வேண்டும். நாங்கள் ரோடுகளைப் போட்டுக் கொள்கிறோம், அனுமதி கொடுங்கள் என்று கேட்பதற்கே இவ்வளவு கஷ்டம் இருக்கிறது. கலக்டர் அவர்களும் இதில் ஜாஸ்தி இன்டர்ஸ்ட் எடுப்பதில்லை.

என்னுடைய பகுதி, ஐம்னில் இருந்தபோது, அரசினருக்கு வரி கட்டக்கூடாது என்கின்ற நோக்கத்தோடு நல்ல நிலங்களைக் கூட காடு என்று காண்பித்து, அரசினருக்கு கணக்கு காட்டி வந்தார்கள். இப்போது அதை ‘டேக்கன் ஓவர்’ செய்த பிறகு, நல்ல நஞ்சை நிலமாக இருந்தால் கூட, அதை காடு என்று போட்டு அதை பாரஸ்ட் இலாகாவில் சேர்த்துவிடுகிறார்கள். காடு என்றால் ஒரு செடியாவது இருக்கவேண்டாமா, அது கூட கிடையாது. இப்படி பட்டா இருக்கக்கூடிய இடங்களை கூட பாரஸ்ட் என்று சொல்லி எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நல்ல முறையில் பார்வையிட்டு, எந்தெந்த இடங்கள் யாருக்கு

[24th March 1964]

[திரு. ம. கமலநாதன்]

சொந்தமாக இருக்கின்றனவோ அவைகளை எல்லாம் பட்டா செய்து கொடுப்பதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக நான் சொல்ல விரும்புவது. மெடிகல், எஞ்சினியரிங் இவைகள் எல்லாம் டெக்னிக்கல் டிப்பார்ட்மெண்டு களாக இருக்கின்றன. அதே போன்றுதான் காட்டிலாகாவும் ஒரு டெக்னிக்கல் இலாகாவாக இருந்து வருகிறது. இப்போது நான் டெக்னிக்கல் இலாகாவாக இருந்து வருகிறது. இந்த இலாகாவும் திட்டமிட்டு, எந்த இடத்தில் என்னென்ன மாங்களை வளர்க்க வேண்டும் என்பதையெல்லாம் ஆராய்ந்து டார்த்து அதன்படி வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறது. முன்னால் இருந்ததுபோல் ஏதோ மரங்கள் காடுகளில் இருக்கின்றன, அவைகளை பாதுகாத்துக் கொண்டிருந்தால் மட்டும் போதும் என்கின்ற நிலைமை அல்ல இப்போது. ஆகவே இந்த டிப்பார்ட்மெண்டையும் ஒரு டெக்னிக் கல் டிப்பார்ட்மெண்டாக ஏற்படுத்த வேண்டும். அப்போதுதான் இந்த டிப்பார்ட்மெண்டிலுள்ளவர்கள் நல்லமுறையில் வேலை செய்வார்கள் என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், லஞ்சத்தை ஒழிக்கவேண்டுமென்றால் ஒரே வழிதான் இருக்கிறது. பஞ்சாயத்து யூனியனின் கீழ் மற்ற அதிகாரிகள் இருப்பதுபோல், இந்த அதிகாரிகளையும் “ச.ஓ. பாரஸ்ட்” என்று போட்டு எங்கள் கன்ட்ரோலுக்கு கொண்டு வந்துவிட்டால் இதில் இருந்து வருகின்ற லஞ்சம் விஷயம் போய்விடும் என்று நினைக்கிறேன். இம்மாதிரியான காரியங்களை வெற்றியாக நடத்த வேண்டுமென்றால், மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு தேவை. பஞ்சாயத் துத் தலைவர்களின் கீழ் மற்ற அதிகாரிகளைப் போல் இவர்களும் வந்துவிட்டால், லஞ்சம் வாங்கக்கூடிய சூழ்நிலை இல்லாமல் போகும். அதோடு பஞ்சாயத்துகளில் நடைபெற வேண்டிய காரியங்கள் எல்லாம் இணைந்து நல்ல முறையில் நடைபெறுவதற்கு நல்லதொரு வாய்ப்பும் வசதியும் இருக்கும் என்று கூறி என் வார்த்தைகளை முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த காட்டு இலாகா மான்யத்தின் பேரில் பல அங்கத்தினர்கள் கலந்து கொண்டு நல்ல யோசனைகளை சொன்னார்கள். மொத்தமாக பார்க்கும்போது காடுகளுக்கு நல்ல பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டும் என்று சொல்வதைக் கேட்டபோது, நல்ல முறையில் பாதுகாக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கை ஏற்பட்டது. சென்ற ஆண்டைவிட இப்போது பேசிய எல்லோருமே நிச்சயமாக காடுகளை வளர்க்கவேண்டும் என்கின்ற கருத்தை பொதுவாக சொன்னார்கள். அதோடு இதற்காக பல யோசனைகளையும் சொன்னார்கள். காடு நல்ல முறையில் வளர்ந்தால்தான் நாட்டில் மழை பெய்யும். அதன் மூலம் நாட்டில் ஏற்படக்கூடிய பஞ்சம் போகும் என்பதை எல்லாம் குறிப்

24th March 1964]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

பிட்டார்கள். இதில் யாருக்கும் எந்த விதமான வித்தியாசம் இல்லை என்று பார்க்கும்போது நான் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறேன். இதன் பேரில் நல்ல கருத்துக்களை சொன்னதற்காக என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இதைப்பற்றி நாம் விரிவாகப் பேசவேண்டுமென்று எண்ணுகிறோம். இந்த இலாகா சம்பந்தமான விவரங்கள் எல்லாம் விரிவாக கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. முடிந்த வரையில் எல்லோருக்கும் நல்ல முறையில் தெரிந்திருக்கவேண்டும் என்ற அளவில் விருக்கம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. வேறு பல யோசனைகளையும் பல அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். அவைகளைப் பார்க்கும்போது, எந்தெந்தத் துறையில் என்னென்ன வேலைகள் செய்யவேண்டும், அதன் மூலமாக என்ன பலன் கிடைக்கும் என்பதைப்பற்றியும் சொல்லப்பட்டது.

ஆரம்பத்தில் நான் ஒன்றை சொல்ல விரும்புகிறேன். அதாவது நான்-டாக்ஸ்பிள் ரெவன்யுவாக கணக்கிட்டுப்பார்த்தால் காட்டிலா காவிலிருந்து வருகின்ற வருமானம் நமக்கு இரண்டாவது வருவாயாக இருக்கிறது. இந்த இலாகாவின் மூலமாக சர்க்காருக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு குறைந்தது மூன்று கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வருவாய் வருகிறது. அது சர்க்காருக்கு ஒரு நல்ல ரெவின்யூ. அந்த முறையில் பார்க்கும்போது சர்க்காருக்கும் வருவாய் தரக்கூடிய இலாகாவாக இது அமைந்திருக்கிறது.

சில அங்கத்தினர்கள் பேசும்போது, குறிப்பாக, சென்ற 1961-62-ம் ஆண்டில் வருவாய் அதிகமாகக் காட்டியிருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு வருவாய் குறைந்திருக்கிறது என்று, கனம் அங்கத்தினர் முருகையன் என்று எண்ணுகிறேன், சொன்னார்கள். அந்த ஆண்டிலே சந்தன மரம் நல்ல விலைக்கு விற்பது. அதன் காரணமாக வருவாய் அதிகமாக கணக்கிலே கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது அறிகையில் 23-வது பக்கத்திலே. செலவினங்களைப் பார்க்கும்போது வருஷாவருஷம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகமாகிக்கொண்டே வருகிறது. அதைப் பற்றி நான் சொல்லவேண்டாம் இன்றைய நிலையில் அதிகமாக கூலி கொடுப்பது எல்லாவற்றையும் பார்க்கும் போது, விரிவாக வேலை செய்யும்போது செலவு அதிகரிக்கிறது. மொத்தமாகப் பார்க்கும்போது நல்ல பல காரியங்களைச் செய்வதற்கும், கிராம மக்களுக்கும், விவசாயிகளுக்கும் நல்ல நன்மைகளைச் செய்வதற்கும் காட்டிலாகா முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது, அந்த முறையில் காட்டிலாகா மூலமாகச் செய்கிறோம் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். மரங்கள் வைக்கிறோம். விறகுகளுக்காக மரங்கள் வைக்கிறோம். நல்ல விலை உயர்ந்த மரங்களையும் லாபத்திற்காக வைக்கிறோம். மரங்களை வைப்பதால் மழை வருகிறது. அதனால் நல்ல வசதிகள் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

[24th March 1964

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

காட்டிலாகா பற்றி விரிவாகச் சொல்லுவதற்கு முன் சின்கோனுவைப்பற்றி சொல்ல விரும்புகிறேன். சின்கோனா பற்றி ஒருவரும் பேசவில்லையே என்று எண்ணிக்கொண்டிருந்தேன். எனது ஜில்லாவைச் சேர்ந்த அங்கத்தினர் பொன்னையா அவர்கள் சில குறிப்புகளைச் சொன்னார்கள். இதையெல்லாம் கண்காணித்து என்ன சலுகரியங்கள் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்றும் பரிசீலனையில் இருக்கிறது. இல்லை என்று சொல்லுவதைவிட பரிசீலனையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று மொத்தமாகச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக சின்கோனாவைப் பற்றிப் பார்க்கும்போது விரிவுரை கொடுக்கவில்லையே என்று சொன்னார்கள். பட்ஜெட்டிலே எல்லா வகையான விளக்கங்களும் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. தனிப் புத்தகம் போடவில்லை. வேண்டிய விவரத்தை நானே சொல்லலாம் என்று விட்டு வைத்தேன். அப்படிப் பார்க்கும் போது 1963 அல்லது 1964-ம் ஆண்டு எவ்வளவு செலவுக்கொண்டாலும், 9,450 ஏக்கர் சின்கோனா பயிர் செய்யும் ஏரியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சின்கோனா இலாகாவிலேயே 877 ஏக்கர் எஸென்ஷியல் ஆயில்ஸ் என்று சொல்லக் கூடிய மருந்து எண்ணெய்கள், வாசனைத் தைலங்கள் உண்டாக்கக் கூடிய செடிகளை அங்கு வளர்த்து வைத்திருக்கிறோம். இவ்வளவு அதிகமாக வைத்துக்கொண்டிருக்கும்போது கொஞ்சம் ஏரியா மரங்கள் வைக்காமல் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இதையெல்லாம் சேர்த்துப் பார்த்தால் வரக் கூடிய ஆண்டில் 1964-அல்லது 1965-ல் ஏக்க ரேஜைக் குறைத்து 6,500 ஏக்கர் சின்கோனா, 1,000 ஏக்கர் எஸென்ஷியல் ஆயில்ஸ் வைக்கலாம் என்று கருதியிருக்கிறோம். இதை காட்டிலாகா மூலமாக வைக்கலாம் என்று கருதியிருக்கிறோம். கனம் அங்கத்தினர் பொன்னையா அவர்கள் ஒரு யோசனை சொன்னார்கள். காட்டிலாகா மூலம் செய்யாமல் 12 எஸ்டேட் மாதிரி மற்றவர்கள் வைக்க அனுமதி கொடுத்து செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். அது நல்ல யோசனை. அது பற்றி என்ன செய்ய வேண்டுமென்ற முடிவுக்கு வரவில்லை. இதைப் பற்றி யோசனை செய்து நல்ல முடிவுக்கு வருவோம் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

உப-தொழில் என்று சொல்லக் கூடிய முறையில் தான் இந்த எண்ணெய் வாசனைத் தைலங்கள் ஆகியவைகளுக்குச் சேர்க்கக் கூடிய பொருள்களை உற்பத்தி செய்ய ஏற்பாடு செய்தோம். அதற்காகத் தான் இந்தச் செடிகளை வைத்து வளர்க்கிறோம். இதற்கெல்லாம் இப்போது நல்ல கிராக்ஷ் இருக்கிறது. நல்ல முறையில் ஸேலாக்கிக்கொண்டிருக்கிறது. நமக்கு நல்ல வருவாயும் இன்று வந்துகொண்டிருக்கிறது. யூகலிப்டஸ் ஆயில் அங்கு தயாரிக்கிறோம். அதிலிருந்து ஒரு லட்சம் ரூபாய் ஆண்டுதோறும் கிடைக்கிறது. அதே போல ப்ளட் ப்ரெஷ் மருந்தான சர்ப்ப கந்தி செடி

24th March 1964]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

யைக்கூட வைத்து அதுவும் நல்ல முறையில் வந்துகொண்டிருக்கிறது. நமது எஸ்டிமேட்ஸ் கமிட்டி 1956-ல் சென்றபோது கூட பார்த்து சிலவற்றை விரிவு படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லுகிற நேரத்தில் செலவினங்களைக் குறைக்கவேண்டுமென்று சில யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். அவர்கள் யோசனைப் பிரகாரம் இரண்டு ஃபாக்டரிகள் மூன்று இருந்ததை—ஒன்று ஆணைமலையிலும் ஒன்று நடுவட்டத்திலும் இருந்ததை—ஒன்றை மூடிவிடவேண்டுமென்று நடுவட்டம் ஃபாக்டரியை இரண்டு மூன்று ஆண்டுகளாக நிறுத்தி வைத்து விட்டோம்.

கவினைன் பவுடர் ஃபார்மில் இருக்கக் கூடிய முறையில் கணக்குப் பார்த்தால் 4,000 கிலோ இப்போது வசூலே இருப்பு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அதன் மதிப்பு 3 லட்சம் ரூபாய். கவினைன் எடுத்த பிறகு உள்ள பட்டை கூட விலை உயர்ந்த பொருள். அது கூட 45,000 பவுண்டு கையில் இருக்கிறது. அந்தச் சரக்கின் விலை 8 லட்சம் ரூபாய் மதிப்பு. கவினைனுக்கு முன் மாதிரி கிராக்கி இல்லை. ஏன் இவ்வளவு செலவழித்துச் செய்தார்கள், நஷ்டத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று பார்த்தால் வார்டைமில் இது அவசியமாக இருந்தது. அப்போது ஆரம்பித்தார்கள். வருவாய் என்ன என்று கணக்கு பார்க்காமலேயே எவ்வளவு செலவானாலும் பரவாயில்லை என்று அப்போது ஆரம்பித்தார்கள். வேறு மருந்து வகைகள், எண்ணெய் வகைகள் உபயோகத்திற்கு வரும்போது செலவினங்கள் குறைந்து, வருவாய் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது என்று சொல்லி, சின்கோனா டிபார்ட்மென்டைப் பொறுத்த வரையில் செலவு என்ன என்று பார்த்தால் 13 லட்சம் அல்லது 14 லட்சம் பக்கமாகச் செலவு ஆகிறது. பட்ஜெட் எஸ்டிமேட் 30 லட்சம் போட்டிருக்கிறோம். இந்த டிமாண்ட் மொத்தம் 29,55,900 ரூபாய். இந்த முறையில் சின்கோனா பற்றி சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக காட்டிலாகர் பற்றி பேசும்போது காடுகள் இருந்தால்தான் மழை பெய்யும் என்று மொத்தமாகச் சொன்னார்கள். விவாதத்தை ஆரம்பித்து வைத்துப் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் வடிவேலு அவர்கள் கூட நல்ல முறையில் சொன்னார்கள்.

சந்தன மரத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். ஸ்பைக் என்ற டிசிஸ் வந்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். சந்தன மரத்திற்கு ஒரே ஒரு இடத்தில் மட்டும் சீக்கு இல்லை. அந்த முறையில் பாபநாசம் ஏரியாவில் பார்த்தேன். மற்ற இடங்களிலெல்லாம் ஸ்பைக் இருக்கிறது. சந்தன மரங்களை உடனடியாக நிறைய நட்டு விட்டால் வளராது. அது ஃபார்ஸ்ட் க்ரோத். இருந்தாலும் பல முறைகளில் நடுவதற்கும் முயற்சி செய்துகொண்டு வருகிறோம். நாச்சிகளில் உண்டாக்குவது, கிளையாக வெட்டி வைப்பது என்ற முறையில் கூட முயற்சி செய்துகொண்டிருக்கிறோம். அந்த முறையில் முயற்சி செய்து சந்தன மரங்களை வளர்க்கும் நிலை ஏற்பட்டுவிட்ட

[24th March 1964

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

டால் அதனால் நல்ல லாபம் கிடைக்கும். இன்று ஏலத்தில் போடும் போதுகூட நல்ல லாபம் கிடைக்கிறது. பச்சையாக இருக்கக் கூடிய மாங்கனா நாங்கள் வெட்டுவதில்லை. காய்ந்து போன, அகா வது ஸ்பைக் போன்ற டிஸீஸ் வரும்போது வரண்டு போன மாங் கனைத்தான் வெட்டுவது வழக்கம். காய்ந்து போன மாங்கனா வெட்டி, அதை கொஞ்சம் செதுக்கி பட்டையை எடுத்து—அந்த பட்டையும் விலைக்குப் போகும்—ஒழுங்குபடுத்தி, க்யூரிங் செய்து விலைக்கு ஏலத்தில் விடுகிறார்கள். ஒன்றிரண்டு அங்கத்தினர்கள் ஃபாக்டரி வைக்கலாம் என்று சொன்னார்கள். சின்கோலு ஃபாக்டரி வைத்தே நஷ்டம் ஏற்பட்டு விட்டது. இதைப் பொறுத்த வரையில் ஏலத்தில் விடுவதிலே நல்ல லாபம் கிடைக் கிறது. ஃபாக்டரி என்று வைத்தால் அதற்கு ஆஃபிஸ் மற்றவர்களுல்லாம் போட்டு, அங்கே அப்புறம் லஞ்சம் வரும், திருட்டு வரும், அதெல்லாம் இல்லாத முறையில் பப்ளிக் ஆக்ஷனில் நல்ல வருவாய் வருகிறது. மைசூர் ஃபாக்டரி கூட லாபத்தில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நான் ஒரு சந்தோஷமான செய்தி சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். மைசூரில் ஏலத்தில் இங்கே விடுவதைப் பார்த்துத் தான் அங்கே விலையை நிர்ணயிக்கிறார்கள். சந்தன மரத்தைப் பொறுத்த வரையில் நல்ல வருவாய் நமக்கு வந்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது சேஷஸாயி பேப்பர் மில் வைத்திருக்கிறார்கள். நீங்கள் நினைக்கலாம், ஏதோ தனிப்பட்டவர்கள் கம்பெனி வைத்திருக்கிறார்கள், அவர்களுக்கு மூங்கிலைக் கொடுத்துவிடுகிறார்கள் என்று சொல்லலாம். சர்க்கார் முதலீடு அதில் ஒரு கோடி ரூபாய். அதில் 'ஐ.எல்.ஸி. டிபார்ட்மெண்டு' செக்ரடரி ஒரு டைரக்டராக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காருடைய மூலதனம் ஒரு கோடி ரூபாய் அதில் இருக்கிறது. சேஷஸாயி பேப்பர் மில்லுக்கு வேண்டிய மூங்கிலை நாம் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுக்கு, மூங்கில் தாராளமாக கொடுப்பதற்கு நம்மிடம் மூங்கில் இருக்கிறது. சில பேர்கள் சொன்னார்கள், ஏதோ நாம் ஏலத்தில் விடுகிறோம், ஏலத்திற்கு விட்டுவிட்டு அவர்கள் ஏதோ வெட்டிக்கொண்டு போகிறார்கள், ஏதோ கண்டிஷன் போட்டிருக்கிறோம் என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். எதற்காக கண்டிஷன் போட்டிருக்கிறோம் என்று சொன்னால், எல்லாம் மில்களுக்குப் போய்விட்டால் பொது மக்கள் உபயோகத்திற்கு மூங்கில் இல்லாமல் போய் விடும். அதற்காகத் தான் கண்டிஷன் போட்டிருக்கிறோம். எவ்வளவு மூங்கில் மில்லுக்குக் கொடுக்க வேண்டும், மற்றபடி எவ்வளவு விற்பனை செய்ய வேண்டும், பொது மக்களுக்கு மூங்கில் கிடைக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் கண்டிஷன் போட்டிருக்கிறார்கள். ஏதோ கண்டிஷன் போட்டு, அதனால் அவர்கள் அதிக லாபம் அடைந்துவிட்டார்கள் என்பதில்லை. பொது மக்களுக்கு மூங்கில் கிடைப்பதற்காகத்தான் இந்த ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார்கள் என்று நான் உங்களுக்கு சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

12-30
p.m.

24th March 1964]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

பஞ்சாயத்து யூனியன், பஞ்சாயத்துக்களைச் சார்ந்த புறம் போக்கு நிலங்களில் காட்டு இலாகா மரங்கள் நடுவதற்கு தயாராக இருக்கிறது. அதற்கு உங்கள் ஒத்துழைப்பு நிறைய வேண்டும். கண்மாய்கள் என்று எங்கள் பக்கத்தில் சொல்லுவார்கள். ஏரிகளில் தண்ணீர் நிற்கிற பாகம் போக, பாக்கி இடங்களில் கருவேல் நிறைய வைத்திருக்கிறோம். சேலம் ஜில்லா அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியும், ஏரிப் பகுதியில் கருவேல் மரம் நன்றாக வந்திருக்கிறது. கருவேல் காய் வெள்ளாடுகளுக்கு ரொம்பவும் நல்லது. ஆனால், காட்டுப் பக்கத்தில் இருக்கக் கூடியவர்கள் வெள்ளாடு வைத்திருப்பது நல்லதல்ல. மற்றபடி கிராமப்புறங்களில் இருக்கிறவர்கள் வெள்ளாடு வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நினைப்பவர்கள் இந்தக் கண்மாய் பகுதியில் நடப்பட்டிருக்கும் கருவேல் காய்களை வெள்ளாடுகளுக்கு கொடுத்தால், அவை நன்றாக வளரும். யாருக்கும் தொந்தரவு இல்லை. அவை நிறைய பால் கொடுக்கும். அது வியாபாரத்திற்குக்கூட அங்கிருக்கிற மக்களுக்கு நல்ல முறையில் உபயோகப்படும் என்று எண்ணுகிறேன்.

கிராமப்புறங்களில் மரம் வளர்க்க வேண்டுமென்பதுதான் என்னுடைய ஆசை. சில இடங்களில் நடவேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள், சில இடங்களில் கூடாது என்று சொல்லுகிறார்கள். பஞ்சாயத்து போர்டில் தீர்மானம் போட்டு, புறம்போக்கு நிலத்தில் மரம் நடக்கூடாது என்று பல தீர்மானங்கள் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. சில பேர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்றால் கட்டாயம் நீங்கள் மரங்களை வளர்த்துவிட வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். சிலபேர்கள் 'கூடாது' என்று சொல்லுகிறார்கள். கூடாது என்று தீர்மானம் போடுகிறார்கள். ஓரளவுக்கு எடுத்து நடவேண்டும் என்றால் நடலாம். நடவேண்டாம் என்ற உத்தேசமும் சில பேர்களுக்கு இருக்கிறது. எங்கே, எப்படி எப்படி வேண்டும், வேண்டாம் என்று சொல்லுகிறார்களோ அதற்குத் தகுந்தபடி அட்ஜஸ்ட் செய்துகொள்ள வேண்டும் என்று உத்தரவு இல்லை என்று சொன்னாலும், அதிகாரிகளை நேரிடையாகப் பார்க்கும் பொழுது அவர்களிடம் சொல்லி, அந்த நிலையிலே மரங்களை நட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம்.

ரோடுகளைப் பற்றி சொன்னார்கள். பஞ்சாயத்து கிராமங்களுக்கு காடுகள் மூலம் ரோடுகள் போட்டு பயன்படுத்திக்கொள்ள வேண்டும் என்று சொன்னார்கள். ரோடுகள் வேண்டுமென்றால் நாங்கள் இடம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். பஞ்சாயத்து யூனியன் அல்லது பஞ்சாயத்து போர்டு 22 அடி அகலம், 32 அடி அகலம் ரோடு வேண்டுமென்று கேட்டால், கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம். நாமே அதற்கு செலவழித்து ரோடு போடவேண்டுமென்று சொல்லுவதைவிட, நான்கூட அங்கத்தினர் அவர்களுக்கு ஒரு யோசனை சொல்லுகிறேன். காண்டிராக்ட் எடுத்தால்கூட, மணி அவர்களுக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். பதினேழு மைல் ரோடு போடுவதற்கு எத்தனை ரூபாய்

[24th March 1964

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

செலவாகிறது என்று சொன்னார்கள். மலைமேல் ரோடு போடுவது ரொம்பவும் கஷ்டம். அங்கத்தினர் அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஒரு தரம் மழை பெய்தால் ஒரு பக்கமாக வழித்துக் கொண்டு போய்விடும். அங்கு ரோடு போடுவதற்கு அதிகமாகச் செலவு ஆகும். திரு. மாதா கவுடர் அவர்களுக்கு அந்த விஷயம் தெரியும். மலைமேல் ரோடு போடுவது ரொம்பவும் கஷ்டம். கிராமம் ஒரு ஸைடு இருக்கும், அதற்கு மலை மூலம் சுற்றி ரோடு போடவேண்டியிருக்கும். இங்கெல்லாம் ரோடு போடுவது கஷ்டம். நான் இதற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். நீங்கள் எடுத்துக் கொண்டு ரோடு செப்பணிடுவதாக இருந்தால், 22 அடி அகலம் வேண்டும், 32 அடி அகலம் வேண்டும் என்று கேட்டால், எனக்குக் கொடுப்பதற்கு ஆட்சேபனை இல்லை. நல்ல ரோடுகள் அமைத்துக்கொள்ளலாம். அதை நான் வரவேற்கிறேன் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நாமெல்லாம் கீழ் பிரதேசத்தில் இருக்கக்கூடியவர்கள். திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள் மலைப் பிரதேசத்திலிருந்து வருகிறவர்கள். அவர்கள் மலைப் பிரதேசத்திலிருந்து வருவதால் அவர்களுக்கு அந்தக் கஷ்டம் தெரிகிறது அவர்கள் 'பெர்ஸெண்டேஜ்' பற்றி சொன்னார்கள். 'நீலகிரி என்று சொன்னால், 90 சதவிகிதம் காடுதானே, நீங்கள் 16, 17 சதவிகிதம் என்று கணக்குச் சொல்லுகிறீர்களே' என்று சொன்னார்கள். அவருடைய மாவட்டத்தை விட்டுவிட்டு கணக்குப் போட்டால் நமக்கு 16 சதவிகிதம் வராது, 2, 3 சதவிகிதம்தான் வரும் என்று நினைக்கிறேன். இதையெல்லாம் வைத்துத்தான் 16 சதவிகிதம் என்று கணக்குப் போட்டிருக்கிறோம். அகில இந்திய கணக்கை எடுத்துக்கொண்டால், 33 சதவிகிதம் காட்டு வளம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். 33 சதவிகிதம் காட்டு வளம் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறபொழுது சென்னை மாநிலத்தையும் சேர்த்துத்தான் 33 சதவிகிதம். நமது மாநிலம் 16, 17 சதவிகிதம், யு.பி. 40, 42 சதவிகிதம் இருக்கும். இதையெல்லாம் கணக்குப் பார்த்து 32, 33 சதவிகிதம் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஏதோ 'ஊட்டியை' தனியாக விட்டுவிட்டு கணக்குப் போட்டோமானால், கணக்கு வராது.

'நிறைய நமக்கு மரங்கள் இருக்கிற இடம், எவ்வளவு வேண்டுமானாலும் இஷ்டம்போல் வெட்டிக் கொள்ளலாம்' என்ற எண்ணத்தை வைத்து இந்தக் கணக்கைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள் போலும். அவர்கள் சொன்ன இடங்களில் பல இடங்களுக்கு நான் போய் பார்த்தேன். காட்டு இலாகாவின் லீட்டிற்கு பின் புறத்தில் மரத்தைக் கொண்டு நட்டுவிடுகிறார்கள், தள்ளி நடவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். கால்நடைகள் மேய்வதற்கு இடமில்லை என்று சொன்னார்கள். கொஞ்ச தூரம் தள்ளி வைத்து நடவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். 50 கெஜம், 1/2 பர்லாங்கு தூரம் தள்ளி நடவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறோம். நான் அந்த ஊருக்குச் சென்று பார்த்தேன், அந்தப் பிரச்சனை ஒன்று மில்லை.

24th March 1964]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

கனம் அங்கத்தினர் திரு. மாதா கவுடர் அவர்கள், குறிப்பாக, ரூபாய் 3 லட்சம் மதிப்புள்ள மரம் சேதமாகிவிட்டது என்று சொன்னார்கள். ஏதோ காட்டு இலாகா அதிகாரிகளுடைய கவனக் குறைவினால் அல்லது தவறான நடைமுறையினால் அம்மாதிரி ஆகியிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் அன்றுகூட ஒரு கேள்விக்கு பதில் சொன்னேன். 19 மரங்கள், அதில் 3 மரங்கள் தான் உயர்ந்த விலைக்குப் போகக்கூடிய மரங்கள். அதற் கெல்லாம் கணக்குப் போட்டுத்தான், என்ன விலைக்கு விற்கும் என்று கணக்குப் போட்டு ரூபாய் 21,000-க்கு 'கம்பவுண்டு' செய்து, நமக்குக் கிடைத்தது. அவர்கள் ஏதோ சொல்லு கிறார்கள். எந்த விதத்தில் அவர்கள் உறுதியாகச் சொல்லு கிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. அப்படி இருக்க முடி யாது, நிச்சயம் இருக்காது என்ற உறுதி எனக்கு உண்டு. நமது காட்டு இலாகா அதிகாரிகள், காட்டு இலாகாவைச் சேர்ந்தவர்கள் அவ்வளவு தூரத்திற்குப் போயிருக்க மாட்டார்கள் என்ற நம் பிக்கை எனக்கு உண்டு. ஏதோ கொடுக்கிற சம்பளம் குறைவாக இருப்பதினால், அவர்கள் தவறுதலாக நடந்துகொள்கிறார்கள் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. பொதுவாக தவறு செய்யக்கூடாது என்று எண்ணுகிறவர்கள் தவறு செய்யமாட்டார்கள். சம்பளத் தைக் கூட்டிக் கொடுத்தால் மட்டும், தவறு செய்யமாட்டார்கள் என்று சொல்ல முடியாது. தவறு செய்பவர்கள் தவறு செய்யத் தான் போகிறார்கள். நமது காட்டு இலாகா உத்தியோகஸ்தர்கள் தவறு செய்யமாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு நிச்சயமாக உண்டு.

கொடைக்கானலில் மரங்களையெல்லாம் வெட்டிவிட்டார்கள் என்று திரு. மூக்கையா தேவர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அது வாழை மரங்கள் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய இடம். பல பேர்கள் காடுகளைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறா் கள். இல்லை என்று முடிவு எடுத்து விட்டோம். சர்க்காரைச் சேர்ந்த ரிசர்வ் பாரெஸ்டி உண்டாக்கவேண்டும், யாருக்கும் காடு கொடுப்பதற்கில்லை என்று சொல்லியிருக்கிறோம். ஆனால் ஒரு சில கேஸ்கள் இருக்கின்றன. இருபது வருஷம், முப்பது வருஷம் ஒருவர் உழுது கொண்டிருக்கலாம். கிணறு வெட்டி. தண்ணீர் வரக்கூடிய இடமாக இருக்கலாம். அப்படியிருந்தாலும் அவர்கள் இருக்கக்கூடிய இடத்தை அவர்களுக்கு பட்டா செய்து, கொடுப்பது என்பது இல்லவே இல்லை. அதற்குப் பதிலாக குத்தகைக்குக் கொடுக்கலாம். மூன்று வருஷம், ஐந்து வருஷங் களுக்கு 'லீஸுக்கு' கொடுக்கலாம். அப்படிக் கொடுப்பது நல்லது என்று எண்ணுகிறேன். அம்மாதிரி செய்தால் இந்தப் பிரச்சனையை ஓரளவு குறைக்கலாம். அம்மாதிரி நிச்சயமாக அவர்கள் பயிர் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒழுங்காக ஒரு நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, உண்மை நிலை தெரிந்துவிட்டது, புரிந்து விட்டது என்று சொன்னால், நிச்சயம் அந்த இடத்தை அவர்

[24th March 1964

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

களுக்கு குத்தகைக்கு கொடுப்பதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபனை அங்கு இருக்கிற சிறிய சிறிய காடுகளை அழித்து பெரிய மரங்களும் இல்லை என்று இந்தச் சபையில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுபோலவே, ஆற்றோரங்களிலே மரங்கள் நடலாம். ஆற்றோரங்களில் மரங்கள் நடுவதைவிட, ஏதோ பயிர் செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள் திரு. சம்பந்தம் அவர்கள், எனது சக அமைச்சர் திரு. ராமைய்யா அவர்கள் அதற்கு ஒத்துக்கொள்ள மாட்டார்கள். ஆற்றோரங்களில் பயிர்செய்தால், வெள்ளம் வருகிறபொழுது அடித்துக்கொண்டு போய்விடும், கரைகளை அழித்துவிடும். கரைகள் அழியாமல் பாதுகாப்புக் கொடுப்பதற்கு அங்கு நல்ல மரங்களை நடவேண்டும் என்று நினைக்கிறார்கள்.

வேதாரண்யம் காடுகளை நான் போய் பார்த்திருக்கிறேன். அங்கு நல்ல உயர்ந்த ஜாதி மரங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்ல முடியாது. ஆனால், ஒரு அளவான காடு இருக்கிறது. அங்கு நல்ல மிருகங்கள் இருக்கின்றன. மான்கள் இருக்கின்றன. காட்டுக் குதிரைகள்கூட இருக்கின்றன. அங்கு இருக்கக்கூடிய குதிரைகளைக்கூட சில பேர்கள் லாயத்தில் வாங்கிவிட்டிருக்கிறார்கள். அங்கு இருக்கிற சிறிய சிறிய காடுகளை அழித்து பெரிய மரங்கள் வைக்க முயற்சி செய்தால் அங்கு இருக்கிற மிருகங்களுக்கு பாதுகாப்பு இருக்காது என்று எண்ணுகிறேன். அதை அப்படியே விட்டு விடலாம் என்று நினைக்கிறேன்.

திருநெல்வேலியில் செங்காய் நாரையைப்பற்றி திரு. துரை பாண்டி அவர்கள் சொன்னார்கள். நான் சென்று பார்த்தேன். சர்க்கார் சட்டம் செய்வதைவிட, ஊரில் இருக்கிறவர்களே சேர்ந்து சட்டம் வகுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். எந்தெந்த நேரத்தில் வேட்டுகள் வைக்கக்கூடாது அல்லது சுடக்கூடாது அல்லது எந்த விதத்தில், எந்த நேரத்தில் வேடன் அம்பு எய்தி கொல்லக்கூடாது என்றெல்லாம் கட்டுப்பாடு வைத்திருக்கிறார்கள். அது சந்தோஷமான செய்தி. ஆனால், இப்பொழுது ஏதோ அரசியல் காரணம் அங்கு வந்துவிட்டது, அதனால் கோளாறு ஏற்பட்டுவிட்டது என்று கேள்விப்படுகிறேன். அரசியல் காரணம் நமக்குள்ளாக இருந்தாலும், அவையெல்லாம் இந்தக் காரியத்தில் குறுக்கிட்டு, நாம் அதற்காக வேறு விதமாக இருக்கக்கூடாது. அந்த இடத்தில் ஏராளமான பறவைகள் இருக்கின்றன. பழைய காலத்தில்கூட பாடியிருக்கிறார்கள். “நாராய், நாராய், செங்காய் நாராய்...” என்றெல்லாம். அதைப்போல அழகான பறவைகள் இருக்கின்றன. வேடந்தாங்கலைப்பற்றி திரு. கமலநாதன் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். கருப்பு, வெள்ளை என்றெல்லாம் சொன்னார்கள். கருப்பையும் வெள்ளையும் கலந்து போட்டால்—இன்னொரு வார்த்தை வரும், அது எனக்குத் தெரியாது. அங்கே 14, 15 வகைப் பறவைகள் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். நமக்கெல்லாம் அவற்றைப்பற்றி தெரியாவிட்டாலும் எங்களுடைய

24th March 1964]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

Wild Life Officer -க்குத் தெரியும். அவற்றை எல்லாம் கண்டு மகிழ், தூரதிருஷ்டிக் கண்ணாடி வைத்துப் பார்ப்பதற்கு மேடை கட்டி, எல்லோரும் நின்று பார்ப்பதற்கு வசதி செய்வதோடு, வரும் பிரயாணிகள் தங்கி உணவு அருந்துவதற்கும் ஏற்பாடு செய்யும் வகையில் அதற்குப் பணம் ஒதுக்கியாய்விட்டது. எமெர் ஜென்ஸியின் காரணமாக ஒத்திவைக்கப்பட்டது. அதற்குப் பிற்பாடு எமெர்ஜென்ஸியாக இருந்தாலும், நிறைய ரேரிஸ்டிகள் வருகிறார்கள், ஆகவே அதைக் கட்டவேண்டும் என்ற முடிவுக்கு வந்திருக்கிறோம். பி.டபிள்யூ.டி. மூலமாக கட்டுவதிலே கொஞ்சம் சுணக்கம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தச் சுணக்கம் இல்லாமல் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று எனது சக அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் ஜீவரத்தினம் அவர்கள் ஒரு விஷயத்தைக் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு மர வியாபாரி. அவர்கள் சில யோசனைகளைச் சொன்னார்கள். அவற்றை நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். மாதம் ஒரு முறை மரங்களை ஏலம் விடுகிறார்கள். பொள்ளாச்சி, மேட்டுப்பாளையம் போன்ற இடங்களில் மாதம் ஒரு முறை ஏலம் விடுகிறோம். இவ்வளவு வரவேண்டும் என்ற கணக்கு இருக்கிறது. அது வரவில்லை என்றால், பிறகு அடுத்த வாரம் ஏலம் விடுவார்கள். ரூ. 10,000-க்கு மேலே போகவேண்டும் என்று சொன்னால்தான் கான்சர்வேட்டருக்குப் போகவேண்டும். அதற்குள்ளாக இருக்கிறது என்று சொன்னால், டி.எஃப்.ஓ. அவர்களே கண்பர்ம் செய்யலாம். இதிலே எந்தப் பிரச்சனையும் இருக்காது.

திரு. ர. ஜீவரத்தினம் : ஏலம் விட்ட பிறகு ஒரு வாரத்திற்குள் ஊர்ஜிதம் செய்தால், அந்த மரத்தை உடனடியாகக் கடத்த முடியும் என்பது என்னுடைய வேண்டுகோள். ரூ. 10,000 ஆனாலும் சரி, அதற்கு அதிகமானாலும் சரி, ஒரு வாரத்திற்குள் கடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : உடனடியாகக் கொண்டு போவதற்கு ஆட்சேபனை இல்லை. ஆனால் ரயில் வேக்கள் வாகன் கொடுக்கவில்லை என்று சொன்னால் நாங்கள் ஜவாப்தாரி இல்லை. ரயில் வசதிகூட காட்டு இலாகா ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். அது கிராமமாக இருக்கும். அந்தக் கருத்தை ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொன்னால், அதிகமான ஆட்களைப் போட வேண்டும். கண்பர்ம் மேஷன் ஆனதும், உடனடியாக எடுத்துக்கொண்டு போகலாம்.

அடுத்து, திரு. வடிவேலு அவர்கள் பேசும்பொழுது, எதோ ஒரு கிராமத்துக்குச் செல்லும்பொழுது 4 வழிகள் இருக்கின்றன, ஒரு வழியிலே மாத்திரம்தான் பாதுகாப்பு இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நான் அதை நல்ல முறையில் கவனித்து, ஒரு வழியிலே இருக்கும் பாதுகாப்பை எடுப்பதைவிட, நான்கு வழி

[24th March 1964

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

களிலும் கேட்டுகள் போட்டு நல்ல முறையில் பாதுகாப்புக்கு ஏற்பாடு செய்கிறேன். சந்தன மாங்களைப் பொறுத்த வரையில், திருடு போகிறது என்ற நிலைமை வரக்கூடாது. அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்து வருகிறோம்.

மொத்தமாகப் பார்க்கும்பொழுது, நல்ல பல காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கிறோம். திரு. கமலநாதன் அவர்கள் எவ்வளவு பேசினபோதிலும், பாராட்டிப் பேசினார்கள். அவர்களுக்கு எனது நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். மாடுகள் மேய்கிறது என்ற பிரச்சனை வரும்பொழுது, நிச்சயமாக ஆடுகள் அங்கே போகக்கூடாது. அவை எல்லாச் செடிகளையும் சாப்பிட்டு விடும். ஆடு தீண்டாப்பாணை என்ற ஒரு செடியைத் தவிர, பாக்கி எல்லாவற்றையும் தின்றுவிடும். வெள்ளாடுகள் என்றால், கூடவே கூடாது. செம்மறியாடுகளாக இருந்தால் உரத்திற்குப் பயன்படும். பசுந்தாள் உரத்திற்கு வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதை வெட்டுவதற்கு வாய்ப்புக் கொடுத்திருக்கிறோம். செடிகள் நடும்பொழுது, தண்ணீர் இல்லாமல் நட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று திரு. முருகைய்யன் அவர்கள் சொன்னார்கள். நர்சரியிலே வைத்து நாத்து வந்தபிறகு, கொஞ்சம் உயரமாக வந்தபிறகு எடுத்து நடுகிறார்கள். மழை சீசனில்தான் நடுகிறார்கள். கணக்குப் பார்க்கும் பொழுது 100 செடிகள் நட்டால் 60 செடிகள் நிச்சயமாக வரும். 40 செடிகள் கெட்டுப்போய்விடும். திரு. சா. கணேசன் அவர்கள்கூட, ராமநாதபுரத்தில், பிரயோசனப் படக்கூடிய காடு எல்லாம் போய்விட்டது, யூகலிப்டஸ் நடுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். நான் அவரை அழைத்துக் கொண்டு போய் பார்த்தேன். அங்கே யூகலிப்டஸ் நல்ல முறையில் வந்திருக்கிறது. காரைக்குடிப் பகுதியிலே 80 சதவிகிதம் இந்த மாங்கள் வந்திருக்கின்றன. இதற்கெல்லாம் காரணம் எங்களுடைய ஆட்கள் உழைப்பு மாத்திரம் அல்ல, கனம் அங்கத்தினர்களுடைய ஒத்துழைப்பும், கிராம மக்களுடைய ஒத்துழைப்பும் தான். நட்டுக் கொண்டே வந்தால் கிராம மக்கள் பிடுங்கிக்கொண்டே வருகிறார்கள் என்ற புகார்கள் வருகின்றன. பஞ்சாயத்து போர்டு தலைவர்களும், சட்டசபை அங்கத்தினர்களும் இதிலே மிகுந்த அக்கறை கொண்டு செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இல்லை என்றால், காட்டிலாகா மூலமாகப் பயிரிடுகின்ற தோட்டங்கள் எல்லாம் சீரழிந்துவிடும். இந்த நிலையில் கனம் அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் தக்க பாதுகாப்புக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியக் கோரிக்கையை எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஆதரிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, வெட்டுப் பிரேரணையைக் கொடுத்த அங்கத்தினரும் சந்தோஷமாகத் திருப்பி வாபஸ் வாங்கிக்கொண்டால் மிகப் பெருமையாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொண்டு, முடித்துக்கொள்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர்கள் சொன்ன பல நல்ல விஷயங்களை நானும், காட்டிலாகா அதிகாரிகளும், இன்னும் சேகரடேரியட் லெவண்டி

24th March 1964]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

ஹள்ள அதிகாரிகளும் மனதில் வைத்துக்கொண்டு அதற்கு ஒத்துழைப்பார்கள் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, நான் அமர்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 29,55,900 under Demand No. XXII—Cinchona, be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 29,55,900 under Demand No. XXI—Cinchona.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 1,02,94,400 under Demand No. XXXV—Forest Department, be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,02,94,400 under Demand No. XXXV—Forest Department.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the allotment of Rs. 71,81,500 under Demand No. XLIV—Capital Outlay on Forests, be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 71,81,500 under Demand No. XLIV—Capital Outlay on Forests.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

(4) DEMAND NO. XXII—KHADI.

MR. DEPUTY SPEAKER : As many hon. Members want to participate in the debate on the Demand No. XXII—Khadi, the Hon. Minister-in-charge of Khadi may move it now.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MAN-RADIAR : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,00,000 under Demand No. XXII—Khadi.”

[24th March 1964]

SRI V. S. S. MANI : Sir, I move—

‘ That the allotment of Rs. 12,00,000 under Demand No. XXII—Khadi, be reduced by Rs. 100.’

MR. DEPUTY SPEAKER : The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : கனம் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது கொடுக்கப்பட்டுள்ள வெட்டுப் பிரேரணையின் பேரில் ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். கதர் என்று சொல்லும்போதே சற்று வேதனையாக இருக்கிறது. கதரைப்பற்றி பேச்சு எடுக்கும்போது முதல் அமைச்சர் அவர்கள் வேதனை தரக்கூடிய அம்சமாக இருக்கிறது என்று ஒரு இடத்தில் குறிப்பிட்டார்கள். கதரைப்பற்றி பேச்சு வரும்போது, மன்றத்திலே மணி ஒருவர்தான் அதை எதிர்த்துப் பேசுகிறார்கள் என்று மதுரை மாவட்டத்திலே நடந்த கிராமியக் கைத்தொழில் மகாநாட்டில் குறிப்பிட்டார்கள், கதரை ஒரு கட்சியின் சின்னம் அதுவும் அரசியல் கட்சியின் சின்னம். ஆளும் கட்சியின் சின்னம் என்று இருப்பதால்தான் அதை நான் எதிர்க்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒரு கட்சியின் சின்னமாக கதரை வளர்க்க பொது மக்களின் வரிப்பணத்தை செலவழிப்பது எந்த அளவிலே ஜனநாயகத்துக்கு ஒத்தது என்று தெரியவில்லை. பல கோடிக்கணக்கான பணத்தை கடனாகக் கொடுத்து அதை திருப்பிக் கொடுக்கப்படுவது இல்லை என்று காதி கமிஷன் தலைவர் தேபர் அவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கதர் திட்டத்திலே லாபமும் இல்லை. நஷ்டமும் இல்லை என்று சொன்னாலும்கூட கடன் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாத நிலை இருக்கிறது. ஏன் அப்படிப்பட்ட துறையில் பொதுப் பணத்தை கையாள் வேண்டும் என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி. கதருக்கு என்று பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை செலவழிப்பது விட்டு கிராமத் தொழில்களுக்கு, சிறு கைத்தொழில்களுக்கு செலவிட்டால் நாடு வளம் பெற வழி உண்டாகும் என்பது என் கருத்து. கதரை வேண்டுமானால் காங்கிரஸ்காரர்கள் உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளட்டும், அவர்கள் கதர் கட்டுவதை நான் குறைகூறவில்லை. ஆனால் அந்த கதரானது பொது மக்கள் பணத்தை சாப்பிடும் துறையாக இருக்கிறது. (கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் அங்கத்தினரும் கதரை கட்டிக் கொள்ளலாம்.) உண்மையாகவே இன்றைக்கு அரசாங்கத்தில் பல துறைகளிலும், பல அலுவலகங்களிலும் கதரை உபயோகிக்கிறார்கள். கதர் விற்பனைக்கென்று அரசாங்க ஊழியர்களையும் உத்தியோகஸ்தர்களையும் பயன்படுத்துகிறார்கள். பொது மக்களைக் கட்டாயப்படுத்தி கதரை வாங்கச் செய்கிறார்கள். அதோடுகூட இன்றைக்கு எம்.எல்.ஏ. ஹாஸ்டலை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கே பெட்ஷீட் முதல் பில்லோ கவர், எண்டோ கார்டன் எல்லாம் கதராகவே இருக்கிறது. தேசிய ரொடியாக கட்டியளிக்கும் கொடிகூட கதரில்தான் அமைந்திருக்கிறது. ஏன் கைத்தறியால் செய்யக்கூடாது, என்பது என் கேள்வி. அதற்கு எல்லாம்கூட கதரைத்தான் உபயோகிக்கிறார்கள். வேறு துணியை அல்ல. இன்றைக்கு ஆளும் கட்சி காங்கிரஸ்காரர்களாக

24th March 1964]

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

இருப்பதால் அவர்களுடைய சின்னத்திற்கு, கதருக்கு, முக்கியத் துவம் கொடுக்கிறார்கள். அதிலே கூட உண்மையான கதர் கிடையாது. போலி கதர்தான் இருக்கிறது. திருப்பூர் கதர் என்று சொன்னால் பேர் பாதிதான் கதர். பாக்கிப் பாதி மில் துணி. அதனால் நூல் வியாபாரிகள் பயன் அடைகிறார்கள். ஒரு ரூபாய்க்கு துணி வாங்கினால், மில் துணி என்றால் அதே அளவுக்கு கதர் வாங்க வேண்டுமானால் இரண்டு ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும். ஆகவே வியாபாரிகள் கலப்படம் செய்து தான் தொழில் செய்கிறார்கள். துணி வாங்கும்போது அது சுத்தமானதா என்று கண்டுபிடிக்க முடியாது.

கதர் சம்பந்தமாக ஸ்டேட் பாலிசி பற்றி சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். பார்லிமெண்ட் பப்ளிக் அகௌண்ட்ஸ் கமிட்டி சொல்லியிருப்பது,

The Public Accounts Committee of Parliament while going through cases of irregularities as reported by auditors, has openly charged the Khadi Commission with grave failure to safeguard the Public Exchequer, and gross wastage of public funds. On gross wastage of public funds by the Khadi and Village Industries Commission it says as follows :—

“ This wastage has been going on for over a decade. Now it is time action was taken to put the tax-payers' money to better uses.”

Sri A. K. Chanda, Former Auditor-General of India while speaking on the ' Forum of Free Enterprise ' at Bombay has stated as follows :—

“ There had been no immediacy about making propagation of Khadi, a State Policy which had resulted in dissipation of funds without corresponding benefits when the indigenous cotton textile industry had made it unnecessary to import textiles. After all one of Ghandhi's objectives in making Khadi a symbol of national struggle was to curb the import of foreign cloth.”

இதைச் சொல்லிக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கின்றேன்.

திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கும் மான்யக் கோரிக்கையை ஆதரித்து ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். எதிர் கட்சி கனம் உறுப்பினர் அவர்கள் கூறிய கருத்து உண்மைக்கு புறம்பானது. ஆகவே அதற்கு மறுப்பு சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. திருப்பூரில் உற்பத்தி செய்யப்படும் கதரானது போலிக்கதர், மில் நூல் கலந்து உற்பத்தி செய்யப்படுகிறது என்று கனம் அங்கத்தினர் சொல்வது

[24th March 1964

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்று எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன். பல்லடம், தாராபுரம், காங்கேயம் முதலிய பகுதிகளில் சிறப்பாக கதர் தீவிரமாக உற்பத்தி செய்யும் ஏழை எளிய மக்களை அங்கத்தினர் அவர்கள் பார்க்க வேண்டும். அங்குள்ள ஏழை மக்கள் அன்றாட உணவுக்கு கையாலே நூல் நூற்று அதை விற்றுத்தான் சம்பாதிக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்டவர்கள் க்ரூதி டிபார்ட்மெண்டிலிருந்து பஞ்ச வாங்கி நூலைக் கொடுத்து, சீவனம் செய்கிறார்கள். திருப்பூர் கதர் என்பது முழுக்க முழுக்க இந்த மாதிரியான ஏழைகள் கையால் நூற்ற நூலில் இருந்து ஆக்கப்பட்ட துணியே ஆகும். இதை அங்கத்தினர் அவர்கள் நேரிலே சென்று பார்க்க வேண்டும். வேண்டுமானால் நாங்கள் அழைத்துக் கொண்டு போய் காட்டுகிறோம். ஆகவே அங்கத்தினர் உண்மைக்குப் புறம்பாக கூறுவது வருந்தத்தக்கது, மறுக்கத்தக்கது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதற்கு மேலே காங்கிரஸ்காரர்களுடைய அந்த கட்சிக் காரருடைய சின்னம் என்று சொன்னார்கள். காங்கிரஸோ என்னவோ கதரைப்பற்றி நினைக்கும்போது அன்றாடம் உண்ண உணவு இல்லாமல் மிகமிக ஏழ்மையுடன் நிலையில் வாழ்க்கை வசதிகள் இல்லாத ஏழை மக்கள் சாப்பிடுவது கதரினால் என்பதையாரும் மறுக்க முடியாது. கதர் திட்டத்திலே வேலை செய்பவர்கள் மில் கூலிகள் போல் அல்ல. அவர்களுக்கு மாதம் 100, 120 வரும் குழந்தை இருக்கிறது. ஆனால் கதர் நூலை நூற்கிறவர்கள் அவர்களைப் பார்த்தால் ஒரு நாளைக்கு 5 சிட்டம், 6 சிட்டம் என்றுதான் நூற்கிறார்கள். அதிலே அவர்களுக்கு மிச்சமாவது 12 அணை, 10 அணை, 8 அணை. அவ்வளவுதான் கிடைக்கும். கூலியை வாங்கி பஞ்சம் வாங்கி நூற்க வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். சிட்டம் போட்டுக் கொடுத்தவுடன் இவர்களுடைய உடைக்கு, துணிக்கு பிடித்துக் கொண்டது போக பாக்கி கிடைக்கும். அவர்களுக்கு வேறு சொந்தே கிடையாது. அப்படிப்பட்டவர்கள் ஏழை எளிய மக்கள் உண்ண உணவு கிடைக்க, அவர்கள் வாழ, பணம் கொடுக்கிறோமே தவிர கட்சியின் சபோர்ட்டுக்காக கொடுக்கிறோம் என்று சொல்வது மிகவும் உண்மைக்கு மாறான கருத்து என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

காதி இலாகாவிலிருந்து இந்த அம்பர் சர்க்காத் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்து எங்கள் தொகுதியில் பல இடங்களில் வைத்தார்கள். அது இப்பொழுது நல்ல முறையில் வேலை செய்யாததற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இதைப் பெரும்பாலும் கையாலே சுற்றுகிறவர்கள் பெண்களாக இருக்கிறார்கள். அந்தச் சர்க்காவை கையினால் சுற்றும் அளவுக்கு முடியவில்லை. 'கை வலிக்கிறது' என்று சொல்கிறார்கள். அதில் ஏதாவது புதிதாக மாற்றம் கொண்டுவந்தால்தான் அதற்காகப் போட்ட பணம் நல்ல முறையில் செலவிட்டதாக இருக்கும். அந்தத் திட்டம் ஏற்கனவே கொண்டு

24th March 1964]

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

வரப்பட்ட திட்டமாகும். இன்னும் நல்ல முறையில் அதைப் பயன்படுத்துவதற்கான நல்ல திட்டத்தை உருவாக்க வேண்டும். ஏற்கனவே பரவியிருக்கும் இந்த அம்பர்ச் சர்க்காத் திட்டம் லாபகரமாக இல்லை; நல்ல முறையில் செயல்படவில்லை என்பதை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு நான் கொண்டுவர விரும்புகின்றேன்.

காதி இலாகாவிலே ஒரு டைரக்டரும், இரண்டு டெபுடி 1-00 டைரக்டர்களும், அவர்களுக்கு கீழே பல ஆபீசர்களும் வேலை p.m. செய்கிறார்கள். இந்த மானியக் கோரிக்கைக்கு நாம் குறைந்த அளவுதான் தொகை ஒதுக்கினோம். அதனால், இந்த இலாகாவில் இரண்டு டெபுடி டைரக்டர்களைப் போட வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். டைரக்டர் ஆப் டவுன் ப்ளானிங் இலாகாவிற்குப் போனால், அவர்கள் “ஏகப்பட்ட ப்ளான்கள் போடுகிறோம், ஸ்டாஃப் கேட்டால் கொடுப்பதில்லை” என்று சொல்கிறார்கள். ஹரிஜன நல இலாகாவிற்கும் அவர்கள் ஸ்டாஃப் போதவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் போதுமான ஸ்டாஃப் கிடைப்பது இல்லை. அப்படிப்பட்ட இலாக்காக்களுக்கெல்லாம் ஸ்டாஃப் போதாத நிலைமையில், காதி இலாகாவில் மட்டும் இரண்டு டெபுடி டைரக்டர்களை வைத்து அதிகச் செலவு செய்ய வேண்டிய தேவை இல்லை. மற்ற சிப்பந்திகளை வைத்து அந்தக் காரியத்தைச் செய்து கொள்ளலாம் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

எங்கள் தொகுதியில் இருக்கும் பல தீவிர கதர் உற்பத்தி செண்டர்களிலிருந்து உற்பத்தியாகின்ற கதர் சென்னைக்கு வருகிறது. 17 கால், 20 கால் அளவுக்கு வந்துவிட்டது. மில் துணியோடு போட்டி போடக்கூடிய அளவு மிக நல்ல முறையில் வந்திருக்கிறது. அதற்காக என்னுடைய பாராட்டுதலைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். அப்படி உற்பத்தி செய்கிறவர்களுக்கு, குறிப்பாக நூல் நூற்கிறவர்களுக்கு—அதிகமாகக் கூலி கொடுக்கும் அளவுக்குத் திட்டம் வகுத்து, ஏழை மக்களுடைய வாழ்க்கையை உயர்த்துவதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

வாரத்தில் ஆறு நாள் அவர்கள் வேலை செய்வதற்குப் போதுமான பஞ்சு தாராளமாக ஸப்ளை செய்யப்பட வேண்டும். உரிய காலத்தில் நூல் எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும். காந்தி கிராமத்தில் நெசவு செய்யும் பார்டர் நன்றாக இருக்கிறது, நீண்ட நாள் உழைக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அம்மாதிரி பயிற்சி பெற்றவர்களைத் திருப்பூரில் கொண்டுவந்து, அவர்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்து, சம்பளம் கொடுத்து, நல்ல கதர்ச் சேலைகளைத் தயாரிக்க வேண்டும். காஞ்சிபுரம் பட்டுப் புடவைகளில் இருக்கும் பார்டர் களைப் போல கதர்ச் சேலைகளை உற்பத்தி செய்வதற்கு அமைச்சரவை வகை செய்ய முன்வரவேண்டும். இன்றைக்கு இருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையில், கல்லூரியில் படிக்கின்றவர்கள் கூட, கதர்

[24th March 1964

[திருமதி சி. குழந்தையம்மாள்]

ப்ளௌஸ் உடுத்திக்கொள்ள விருப்பமுடையவர்களாக இருக்கிறார்கள். அழகான பார்டர் இருக்கிறது என்பதற்காக கதர்ப்ளௌஸ் பிட்கள் வேண்டுமென்று கேட்கிறார்கள். ஆனால், போதுமான அளவு ஸ்பீளே செய்ய முடியவில்லை. அந்த அளவு முன்னேற்றம் இருப்பதால், விரும்பிக் கேட்கக்கூடிய டிஸைன்களில் நெசவு செய்யத் தாராளமாக முன்வருவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு, இந்த மானியத் கோரிக்கையை ஆதரித்து என் உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

திரு. ம. கமலநாதன் : சட்ட மன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, கதருக்காக ஒதுக்கப்பட்ட மானிய கோரிக்கையின்மீது கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பஞ்சாயத்து யூனியனில் கதருக்கு என்று எக்ஸ்டென்ஷன் ஆபீசர் இருந்தார். ஸ்பின்னிங் ஆர்க்கனைசர் இருந்தார். டிபார்ட்மென்டில் அப்ஸார்ப் பண்ணிக்கொண்டும், அவர்களுக்கு என்ன ஆக்டிவிடீஸ் என்று சரியாகத் தெரியவில்லை.

கதரை உடுத்திக்கொள்கிறவர்களுக்கு காந்தி என்ன சொன்னார்? அவர்களே நூற்று, அந்த நூலைக்கொண்டு ஆடை செய்து உடுத்திக் கொள்கிறவர்கள்தான் உண்மையிலேயே காந்திய முறையைப் பின்பற்றுகிறார்கள் என்று சொல்ல முடியும். கதர், காங்கிரஸ் ஐடைய கட்சிச் சின்னம் என்ற தருத்தை இங்கே தெரிவித்த போது, கனம் அமைச்சர் அவர்கள், 'நீங்களும் கதர் போட்டுக் கொள்ளுங்கள்' என்று சொன்னார்கள். இங்கே அமர்ந்திருக்கும் காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேரும் கதர்தான் உடுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்களா என்று பார்த்தால், சட்டை மட்டும் கதர்ச் சட்டையாகவும், பனியன் மில் துணியோன்ற வேறு துணியாக இருக்கக்கூடும். அப்படியிருக்க, கட்சிச் சின்னமாகத்தான் கதர் விஷங்கி வருகிறது என்று நாங்கள் சொன்னால், 'இல்லை' என்று மறுத்துச் சொல்லும் அளவுக்கு அவர்களுக்குத் துணிவு இருந்தால், புலனேசுவரத்தில் தீவிர காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களாக இருப்பவர்கள் கட்டாயமாகக் கதர் அணிந்தே தீரவேண்டும் என்பதை ஏன் விவாதத்திற்குரிய பிரச்சனையாகக் கொண்டு வந்தார்கள் என்று நான் அவர்களைத் தங்கள் மூலமாகக் கேட்க விரும்புகிறேன். கட்சிச் சின்னம் கதராக இருக்கட்டும். வேண்டாம் என்று சொல்லவில்லை. நாங்கள் கைத்தறித் துணியோ, வேறு எந்தத் துணியோ உடுத்திக் கொள்கிறோம். அது வேறு விஷயம். ஒவ்வொருவருக்கும் ஒவ்வொரு கொள்கை இருக்கலாம். ஆனால், உண்மையான காங்கிரஸ்காரர்கள் கதரைத் தங்களுடைய சின்னமாகக் கருதுகிற நேரத்திலே, அவர்கள் சட்டைக்குள்ளே போட்டுக் கொள்வதும் கதராக இருக்க வேண்டும். அதுவும் குறிப்பாக, அவர்களே நூற்ற நூலைக்கொண்டு வாங்கிய கதர்த் துணியை அவர்களே தைத்துப் போட்டுக் கொள்வதுதான்

24th March 1964]

[திரு. ம. கமலநாதன்]

உண்மையான காந்தியமாகும், அதுதான் உண்மையிலேயே காங்கிரஸ்காரர்கள் காந்திக்குச் செய்யும் பெரிய தொண்டாகும். அவர்கள் சொல்லிய வார்த்தையைக் கடைப் பிடித்தவர்களாவார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

கதர்த் திட்டத்திற்காக அரசாங்கம் 12 லட்சம் முதல் 15 லட்சம் வரையில்தான் ஏதோ செலவு செய்கிறார்கள். இது ஓரளவு குறைந்த தொகைதான் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொல்லலாம். இந்த இலாகாவைப்பற்றி விமரிசனம் செய்கிறவர்களும் சொல்லலாம். ஆனால், மத்திய அரசாங்கம் இதற்கு ஏராளமான தொகை கடனாகக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஒரு தொழிலிலே நாம் கோடிக்கணக்கான பணத்தை முதலீடு செய்யும்போது, அது திரும்ப வருகிறதா, அதற்கு வட்டியாவது கட்டுகிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். 'லாபம் இல்லை, நஷ்டமும் இல்லை' என்று தேபர் அவர்கள் சொன்னதாகப் பத்திரிகையில் பார்த்தேன். லாபம் தராத துறைக்கு பொது மக்களுடைய பணத்தை நாம் அதிகமாகச் செலவழித்து, பொது மக்களுக்கு துரோகம் செய்யக்கூடாது என்று நான் இந்த இடத்தில் வலியுறுத்திக் கூறுகின்றேன்.

காதி அண்டு விலேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் என்று இரண்டும் ஒன்றாக இருக்கிறது. காதிக்கு ஒதுக்கும் தொகையை விலேஜ் இண்டஸ்ட்ரீசுக்கு ஒதுக்கி, கிராமத் தொழில்களை நாம் அபிவிருத்தி செய்யலாம். குறிப்பாக, காட்டிலாகாவிலிருந்து கேன் சேகரிக்கும் திட்டத்தை நாம் தீவிரமாகக் கைக்கொள்ளலாம் என்ற கருத்தை நான் முன்பு ஒரு தடவை குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். காதி அண்டு விலேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் டிபார்ட்மென்ட் என்று வைத்துக்கொண்டு, காதிக்கு அதிகமாகச் செலவிட்டு விட்டு, விலேஜ் இண்டஸ்ட்ரீஸ் களை டெவலப் செய்வதற்கு அதிகமாகக் கவனம் செலுத்தாமல் இருக்கக் கூடாது. ஆகவே, இந்த இலாகாவில் கதர் இல்லாமலிருந்தால், கிராமத் கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு அதிகமாக தொகையை ஒதுக்க வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று நான் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

இதிலே கணக்குப் பார்க்க வேண்டும். இந்தியாவில் எத்தனை ஆலைகள் இருக்கின்றன, அவற்றில் எவ்வளவு தொகை முதலீடு செய்கிறோம், ஆலைத் தொழிலாளிகளுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது, கதருக்காக நாம் எவ்வளவு முதலீடு செய்கிறோம், அந்தத் தொழிலில் எத்தனை தொழிலாளிகள் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள், அந்தத் தொழிலாளிகளுக்கு ஆண்டுக்கு எவ்வளவு வருமானம் வருகிறது என்கிற கணக்கையெல்லாம் நாம் பார்க்கவேண்டும். "நான் பூராவுமா உழைக்கிறார்கள்?" என்று சில கனம் உறுப்பினர்கள் கேட்கக் கூடும். பகுதி நேரமாக இருந்தாலும்கூட, அதில் செலவழிக்கப்படுகிற நேரத்திற்குத் தகுந்த கூலி கிடைக்கவில்லை என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும். இந்தத் தொழிலில் அதிகமான பணத்தையும், அதிகமான உழைப்பையும் செலவழித்து, கொஞ்சம் லாபம்

[24th March 1964]

[திரு. ம. கமலநாதன்]

மட்டுமே பெறுவதைவிட அந்தப் பணத்தை வைத்து உழைப்பைச் செலுத்துவதன் மூலம் அதிகமான லாபத்தைப் பெறக்கூடிய வகையிலே நாம் அக்கறை காட்ட வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

தேசிய பாதுகாப்பு நிதியாகட்டும், கதர் வாங்குவதாக இருக்கட்டும், எதற்கும் ஆசிரியர்கள்தான் அகப்பட்டுக்கொள்ளுகிறார்கள். தேசிய பாதுகாப்பு நிதிக்கு ஆசிரியர் ஒவ்வொருவரிடமிருந்தும் ஐந்து, பத்து ரூபாய் வசூலித்து விடுகிறார்கள். கதர் விற்பனை செய்யவேண்டுமென்றால், டிஸ்ட்ரிக்ட் காதி ஆபீசர் பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனருக்கு எழுதிவிடுகிறார். திபாவளி, பொங்கல் விஸனி, ஒரு மாதச் சம்பளத்தின் அளவுக்கு கதர்துணி கடகை வாங்கிக்கொண்டு, இன்ஸ்டால்மென்டில் திருப்பிக் கொடுக்கலாம் என்று சொல்லி விடுகிறார்கள். கமிஷனர் சொல்லி விட்டார், சேர்மன் சொல்லி விட்டார் என்ற அளவுக்கு பஞ்சாயத்து யூனியனிலுள்ள ஆசிரியர்களையெல்லாம் கட்டாயப்படுத்தி, கதர் வீட்கக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது. கதரை விரும்புகிறவர்கள் வாங்கிக் கொள்ளட்டும். ஆனால், கதரை விரும்பாதவர்களைக் கட்டாயப்படுத்த வேண்டாம் என்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கைத்தறித் துணிக்கு ஓரளவு ரிபேட் கொடுத்தாலும், அதைவிட அதிகமாக, ரூபாய்க்கு 31 ந.பை. ரிபேட் கொடுத்து, கதர்துணியை விற்கக்கூடிய சூழ்நிலை, அத்தகைய இழிநிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையில் காதி இலாகாவை நீடித்து வைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டுமா, ஒவ்வொரு ஆண்டும் இவ்வளவு மானியம் இதற்காக ஒதுக்கிக்கொண்டிருக்க வேண்டுமா என்பதையெல்லாம் சிந்தித்துப் பார்த்து நல்லதொரு முடிவுக்கு வரவேண்டுமென்று கேட்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கின்றேன். வணக்கம்.

* SRI C. CHIRANJEEVULU NAIDU : Sir, I would like to say a few words on the Demand before this House, viz., Khadi. I respectfully submit that Khadi is not the property of the ruling party. Khadi is a symbol of the Nation. It is not as if Khadi is worn by people-only to-day. It is hand-spun and hand-woven which has been worn since a long time. Even our great-grand-fathers had charkas in their houses and they had started spinning of Khadi in the houses. There are people, of course, who oppose Khadi. At the same time we must remember there are lovers of Khadi, having a faith in the Nation, a faith which had been spread very widely throughout the country by the Father of the Nation, viz., Mahatma Gandhi, who was using only Khadi. There are people who have faith in Khadi and its ideology. There is nothing for any one party to teach whether one should wear Khadi or not. I may say, if one wears Khadi, if one were to wear Khadi and starts wearing it, he will not leave it again. That is the test of Khadi.

24th March 1964]

[Sri C. Chiranjeevulu Naidu]

To popularise Khadi, Government have been spending large sums of money. What I say is that the quality of Khadi must be improved by adopting certain improved methods, providing labour to the rural folk and also to the people who have faith in wearing of Khadi. We see some people to-day at taluk and block levels selling Khadi. I request Khadi Sales Emporia must be opened in each Panchayat Union. I would like that Government should see that people who have faith in Khadi are appointed for sale of Khadi (not those who have no faith in it) at panchayat union level. I think certain 'kisan charkas' are sent to the panchayat unions. I must say they are being used properly and there is no proper interest at the panchayat union level to popularise Khadi. I would suggest that an Expert Committee be appointed to suggest ways to improve Khadi in the villages. With these words, I conclude my speech. Thank you Sir.

*திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணாமூர்த்தி கவுண்டர்: கனம் சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மாமன்றத்தின் முன்பு வைக்கப் பட்டிருக்கிற கதர் மானியக் கோரிக்கையை மனமுவந்து வரவேற்று சில கருத்துக்களைக் கூற ஆசைப்படுகிறேன். வள்ளுவர் கூறினார்

அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் நெஞ்சம்

கடுத்தது காட்டும் முகம்

என்று அழகாகக் கூறினார். ஒரு மனிதனுடைய உள்ளத்தில் எத்தகைய உணர்ச்சி இருக்கிறதோ அதை அந்த முகம் சரியாகப் பிரதிபலித்துக் காட்டும். அதுதான் கருத்து. அதுபோல இன்று எதிர்க்கட்சி 'மெம்பர்கள் காங்கிரஸ் கட்சியிடம் இருக்கும் வெறுப்பை கதர் இயக்கத்திலே காட்டிவிட்டார்கள் என்றே நினைக்கிறேன். காங்கிரஸ் கட்சியிடம் இருக்கும் வெறுப்பு கதரிலே வெறுப்பைக்கொண்டு போய்விட்டு விட்டதோ என்று நினைக்கிறேன். தத்துவ சாஸ்திரத்தில் கூடச் சொல்வார்கள்

மரத்தை மறைத்தது மாமத யானை

மரத்தில் மறைந்தது மாமத யானை

பரத்தை மறைத்தது பார்முதல் பூதம்

பரத்தில் மறைந்தது பார்முதல் பூதம்

என்பதாக ஒரு மனிதனுடைய மனப்போக்கு எவ்வாறு அமைகிறதோ அவ்வாறுதான் உலக இயல் பொருள்கள் காணப்படும் என்பது அதன் கருத்து. காங்கிரஸ் மேலே அவர்களுக்கு எவ்வளவோ பகை உணர்ச்சி இருக்கலாம். அதற்காக கதர் இயக்கத்தில் அதைக் காட்டுவது அவ்வளவு சரியல்ல.

நமது பாரத நாட்டின் பெரிய தொழில்கள் இரண்டு. ஒன்று விவசாயத் தொழில், இரண்டாவது கைநெசவுத் தொழில். இப்போது இங்கே பேசப்பட்ட பேச்சை நினைத்துப் பார்ப்போ

[24th March 1964]

[திரு. ஏ. எஸ். தகஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்]

மாதால் இந்த கைத்தறி, கைநெசவு தொழில் ஒழிகின்ற முறையில் தான் அது அமைந்தது என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கதர் இயக்கத்தை மகாத்மாஜி ஏன் ஆரம்பித்தார்கள் என்று ஆராய்ந்தோமானால் வள்ளுவர் சொன்னார்

எனைத்திப்ப மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திப்பம்
வேண்டாரை வேண்டா துலகு

என்று ஏன் அறுதியிட்டுக் கூறினார்? என்னதான் பண்பாடு ஒரு தேசத்திற்கு இருந்தாலும்கூட அந்த தொழில் துட்பம், கலை துட்பம் எந்த நாட்டிற்கு இல்லையோ அந்த நாட்டை உலகநாடுகள் மதிக்காது என்று அறுதியிட்டுக் கூறினார். இந்த நாட்டில் பழந்தொழிலாக, குடிசைத் தொழிலாக விளங்குகின்ற கைநெசவுத் தொழில் அழிந்து போகாமல் காப்பாற்றப்படவேண்டும். கையினாலேயே தூற்று, நெசவு செய்யக்கூடிய நிலைமையில் இந்த நாட்டின் அடிப்படைத் தொழில் மூலம் நாட்டின் ஐக்கியம் வலியுறுத்தப்படவேண்டும் என்கிற உணர்ச்சியை வைத்துக்கொண்டு சர்க்காவை எடுத்து தூலை தூற்கவேண்டுமென்ற நிலைமையைக் கொண்டு வந்தார்கள். அதையெல்லாம் மறந்து இப்போது கதர் இயக்கத்தை இழித்துப் பேசுவதானது மிகவும் வருத்தத்தை அளிக்கின்றது. இப்படிப் பேசுவது நமது தமிழ்நாட்டின் பண்பாட்டுக்கே ஊனம் விளைவிக்கும் என்று உங்கள் மூலமாகத் தாழ்மையுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

முக்கியமாக மகாத்மாஜி அவர்கள் கதர் இயக்கத்தை ஆரம்பித்தபோது பெரிய பெரிய அறிவாளிகள் எல்லாம் “இந்த நாட்டையை வைத்துக்கொண்டா இவர் பாரத நாட்டுக்குப் பெரிய சுதந்திரத்தை வாங்கித்தரப் போகிறார்” என்று பேசினது உண்டு. உப்பு சத்தியாக்கிரகத்தைக்கூட இழித்துப் பேசினார்கள். ஆனால் அந்த சர்க்கார் இயக்கமானது கதர் இயக்கமானது நம் நாட்டில் பணியாற்றியது, எவ்வளவுதூரம் தார்மிக வகையில் ஆங்கில ஆட்சியையே இந்த நாட்டில் இருந்து அசைத்தது என்பதைத் தெளிவுபடுத்திக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் காங்கிரசிடமுள்ள ஏதோ ஓர் வெறுப்புணர்ச்சியை வைத்துக்கொண்டு கதர் இயக்கத்தை தாக்கிப் பேசுவது அடிப்படையாக நமது கைநெசவுத் தொழிலை இழித்துப் பேசுவதாகும், நமது தமிழ்ப் பண்புக்கு உகந்தது அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

சாதாரணமாக இந்த மன்றத்தில் வீற்றிருக்கிற அங்கத்தினர்கள் பலமுறையும் இங்கே கைத்தொழில்களை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும், அதற்கு ஊக்கம் காட்ட வேண்டும் என்பதைப் பற்றியெல்லாம் பேசுகிறார்கள். அப்படி ஒரு பக்கத்தில் பேசும் போது மற்றொருபுறத்தில் கதர் இயக்கத்தை இழிவுபடுத்திப் பேசுவது அவர்களுடைய கருத்துக்கே முரணாக அமைகிறது. அப்படிப் பேசுகிறார்கள் என்றால் அது காங்கிரஸ் கட்சியிடத்தில்

24th March 1964]

[திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்]

இருக்கும் வெறுப்புதான். கதர் என்ன, காங்கிரஸ்காரர்கள் மட்டும் அணியவேண்டும் எதிர்க்கட்சிக்காரர்கள் அணியக்கூடாது என்று இருக்கிறதா? அப்படி இருக்கிறபோது எங்களைச் சுட்டிக்காட்டி, அதிலே எங்களுக்குத்தான் உரிமை இருக்கிறதுபோலச் சொல்லி அதை இழித்து ஏன் பேசவேண்டும்? காந்திஜியை எல்லோரும் போற்றுகிறார்கள். காந்திஜியைப் போற்றாதவர்களே இன்றைக்குக் கிடையாது. அவரால் தேசப் புணர்நிர்மாணம் என்ற வகையில் அமைந்த கதர் இயக்கத்தை ஏன் இழிக்கவேண்டுமென்று தெரியவில்லை. கம்பன் சொல்வது போல

கூற்றம் இல்லையோர் சூற்றம் இன்மையால்

சீற்றம் இல்லாதம் சிந்தையிற் செம்மையால்.

என்பதுபோல சிந்தையில் கோபம் அல்லது துவேஷம் எப்போது உண்டாகி சிந்தை அலைப்புறுகிறதோ அப்போது பகுத்தறிவையே அது மறைத்துவிடும் என்பது எல்லாக் காலத்துக்கும் உண்மையானது. ஆகவே கைத்தொழில்களை வளர்க்கவேண்டும், ஆதரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டே கதர் இயக்கத்தை இழித்துப் பேசுவது சரியல்ல. அதுவும் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே கீழ்த்தரமாக கருத்துக்களை வெளியிடாமல் இருப்பது நல்ல என்று சொல்லிக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஒரு விளக்கம் மீண்டும் எதிர்க்கட்சியினருக்குக் கூற விரும்புகிறேன். கதர் என்பது கையினாலே நூற்பது, கையினாலேயே நெய்வது. இரண்டும் சேர்ந்ததுதான் கதர். கையினால் நூற்பதற்கு எதிர்க்கட்சியினர் ஆட்சேபிக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கையில் நூற்பதற்கு அவர்கள் எழுப்புகின்ற வாதங்களே பின்னால் கையினால் நெய்வதற்கும் பொருந்தும். அதுவும் இன்றைக்கு கைத்தறிக்கே விரோதமாக இருக்கக்கூடியவர்களும் தங்களுக்குச் சாதகமாக இந்தக் கருத்துக்களைக் கூறலாம். ஆகவே இப்படிப் பேசுவது சரியல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. இராம அரங்கண்ணல்: மதிப்பிற்குரிய தலைவர் அவர்களே, வள்ளுவப் பெருந்தகையார் ஒரு குறளிலே

அழுக்கா நவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்

இழுக்கா இயன்ற தறம்

என்று அறவழியைப்பற்றி எடுத்துரைத்திருக்கிறார்கள். அழுக்காறுக்கு அடுத்தபடி இரண்டாவதாக அவர் அதிலே எடுத்துச் சொல்லியிருப்பது அவாவைப் பற்றி. எப்பொழுதுமே ஆசை அதிகமாக இருக்கும்போது வெறுப்பு அதிகமாக இருக்கும். ஆசை அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தினால்தான் மற்றவர்கள் ஏதாவது சொன்னால் அதைப் பொறுத்துக் கொள்கிற சபாவம் கெட்டு “இன்னாச்சொல்” மூலம் பிறரைச் சுடுகின்ற நிலை வந்துவிடுகிறது. அவாவினால்தான் சொல்கிற கருத்தினைப்பற்றி மற்றவர்கள் கருத்

[24th March 1961]

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

தென்ன என்பதைப் புரிந்துகொள்ளும் சக்தியைக்கூட இழந்தவர்களாகிறார்கள். கதருக்கென ஒதுக்கப்படும் மான்யம் சம்பந்தமான இந்த விவாதத்தில், ஆளுங்கட்சியினர், சூட்டோடு இருக்கிறார்கள். இந்தியத் துணைக்கண்டத்திற்கு புதிய வழியில் சுதந்திரத்தைப் பெற்றுத்தந்தவர் காந்தியடிகள். மக்களிடத்தில் ஒற்றுமை உணர்ச்சி, விழிப்பு உணர்ச்சி ஏற்படவேண்டும் என்பதற்காக அவர் கதர் திட்டத்தைக் கொண்டுவந்தார். அந்நியனை விரட்டவேண்டும் அதற்கு ஒரு சாதனமாக அந்நியத் துனியைப் பகிஷ்கரிக்கவேண்டும் என்கிற உணர்ச்சியை ஊட்டினார்கள். அதனால் மக்கள் இயக்கத்தை ஊக்குவிப்பதற்கு இது ஓர் கருவியாக அப்போது அமைந்தது.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : அதேமாதிரிதான் தீண்டாமை விலக்கு, மதுவிலக்கு எல்லாவற்றையும் ஏற்படுத்தினார்கள்.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : அந்த நல்ல காரியங்களை அவர்கள் செய்ததால்தான் நாங்களும் காந்தியடிகளைப் பாராட்டுகிறோம். கதர் இயக்கத்தை பயன்படுத்தி காங்கிரஸ் கட்சியினர் செய்த பிரசாரத்தை நான் உணர்கிறேன். கதர் இயக்கம் ஒருகாலத்தில் அதிகமாகப் பயன்பட்டது. சுதந்திரத்துக்குப் பிறகு கதருக்குள்ள இடம் என்ன? காந்தியடிகள் சொன்ன பல கருத்துக்கள் காலத்தோடு மாற்றப்பட்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, காந்தியடிகள் முதலில் உருது விபியோடு கூடிய இந்துஸ்தானி வேண்டும் என்றார்கள். அப்புறம் தேவநாகரி எழுத்தில் இந்தியை ஏற்றார்கள். ஒருகாலத்தில் ஆமதாபாத் இயந்திர ஆலைகளின் கீதம் காதில் விழும்போதெல்லாம் வருத்தப்பட்டது உண்டு காங்கிரசார். ஆனால் 1947-க்குப் பிறகு? இந்த 17 ஆண்டுகளாக நம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இந்தச் சட்டமன்றத்தில் பேசுகின்ற நேரங்களில் எல்லாம் தொழில்களைப் பற்றி, ஆலைகளைப் பற்றி வருணிக்க வருணிக்க அவற்றை இன்னிசை கீதமாகக் கேட்டு ஆனந்தம் அடைந்து கொண்டிருக்கிறோம். காலம் செல்லச் செல்ல கருத்துகளும் மாறுபட்டு வருகின்றன. அதுபோலவே கதர் இயக்கத்தை எடுத்துக்கொண்டால் இது அரசியல் பிரச்சனையல்ல; இது பொருளாதாரப் பிரச்சனையோடு சேர்ந்தது. நண்பர் ஈரோடு உறுப்பினர் அவர்கள் தாமே நூற்று, தாம் நூற்ற நூலைக்கொண்டு தாமே நெய்து கதர் ஆடை அணிந்து கொண்டு வந்தார் என்றால் அதைப் பற்றி கவலையில்லை. ஆனால் இது நாட்டுப் பிரச்சனை. எத்தனை பேருக்கு, எத்தனை பேருடைய நலன்கள் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது என்று நாம் கவனிக்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால், நமது மாநிலத்தில், கைத்தறி, கதரைவிட நாம் கவனம் செலுத்த வேண்டியதொன்றாகும். கைத்தறித் தொழிலில் இன்றையதினம் எத்தனை பேர் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள், கதர் தொழிலில் எத்தனை பேர் ஈடுபட்டு இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்கவேண்டும். தமிழ் நாட்டைப் பொறுத்த வரையில் கைத்தறித் தொழிலில் ஈடுபட்டு இருக்கிறவர்கள் அத்தனைபேரையும் எடுத்துப் பார்த்தால்

24th March 1964]

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

பதினைந்து லட்சத்தில் இருந்து இருபது லட்சம் பேர் வரை ஈடுபட்டிருப்பார்கள். ஆனால் கதர்த் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் எத்தனை பேர்?

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நூற்புத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருப்பவர்கள் எத்தனை பேர் இருந்தாலும் ஒருசிலர் இதனால் தங்களுடைய வருமானத்தை அதிகப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். வேறு பலர் இதனாலே குடும்ப வாழ்க்கைக்குத் தேவையான ஓரளவு வருமானத்தைப் பெறுகிறார்கள். இது இல்லையென்றால் அவர்களுடைய வருமானம் குறைந்துவிடும். அவர்கள் பிச்சை எடுக்கும் நிலை ஏற்பட்டுவிடும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு ஆதரவு அளிக்க வேண்டும்; நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் தான் கதர்த் திட்டமே தோன்றியது.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : முதலமைச்சர் அவர்கள் பொருளாதாரத்தைக் கணிக்கும் நிலைமையில் இருக்கிறவர்கள். அவர்கள் சொல்லும் விளக்கம் இன்னும் புதிய பிரச்சினைகளை உருவாக்குகிறது. கைத்தறித் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுடைய எண்ணிக்கை 15 லட்சத்திலிருந்து 20 லட்சம் வரை இருக்கிறது. ஆனால் கதர்த் தொழிலிலே ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களுடைய எண்ணிக்கையைப் பார்த்தால் நெசவு செய்கிறவர்கள் சர்க்கார் தந்திருக்கக் கூடிய புள்ளி விவரப்படி மாலாயிரத்து சொச்சம் பேர்கள்தான். அந்த எண்ணிக்கையை மனதிலே வைத்துக் கொண்டு பார்க்க வேண்டும். அந்த எண்ணிக்கையின்படி பார்த்தால் கைத்தறி நெசவுத் தொழிலை ஆதரிக்க வேண்டுமென்பதற்கான காரணம் புரியும். அந்தக் காரணமே கைத்தறித் தொழிலை விருத்தி செய்ய வேண்டுமென்பதற்குப் போதுமானது. எல்லாமே இயந்திர மயமாக வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. நம்முடைய அரசாங்கமும் விரும்பவில்லை. ஒரு பகுதி சிறு கைத்தொழில்களுக்கு இருக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கம் வலியுறுத்துகிறது. நாங்களும் அதை ஏற்றுக் கொள்கிறோம். நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் உற்பத்தியாகிற கைத்தறித் துணி ஒரு ஆண்டுக்கு 25 கோடி கஜமாகும். ஆனால் கதர்த் துணி உற்பத்தி செய்யப்படுவதோ 35 லட்சம் கஜம்தான். அதையும் நாம் எடுத்துக் கொண்டு பார்க்கவேண்டும். அது மட்டுமின்றி பொருளாதாரப் பிரச்சனையிலும்கூட கதர் நூற்பதற்குச் செலவாகின்ற நேரம், அதற்குச் செலவாகின்ற பருத்தி இவை பற்றியெல்லாம்கூட நாம் கணக்குப் பார்க்கவேண்டும். கதரைப் பொறுத்த அளவில் டில்லியில் இருக்கும் மத்திய அரசாங்கம் ஒரு போர்டு வைத்திருக்கிறார்கள். அந்த போர்டினுடைய கிளையாக நம்முடைய மாநிலத்திலும் ஒரு பிராஞ்ச் வைத்திருக்கிறார்கள். அந்தப் போர்டில் அரசாங்கச் சார்புள்ளவர்கள் ஒருசிலரும் மற்றுமள்ளவர்கள் எல்லோரும் காங்கிரஸ்காரர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். இருப்பதைப் பற்றிக் குறை சொல்லவில்லை. அதன் மூலமாக நமக்குப் பணம் மானியமாகவும் கடனாகவும் வருகின்ற நுகரையைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கவேண்டும். 1960-61-ல் 5 லட்சம்

[24th March 1964

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

மானியமாகவும், 27 லட்சம் ரூபாய் கடனாகவும் பெறப்பட்டது. 1961-62-ல் 20 லட்சம் ரூபாய் மானியமாகவும் 56 லட்சம் ரூபாய் கடனாகவும் பெறப்பட்டது. இப்படிக்கடனாகத் தரப்பட்டிருக்கின்ற வற்றை வைத்து எதை வளர்த்திருக்கிறார்கள் என்றால், பட்டியலைப் பார்த்தால் புரியாத சில வார்த்தைகள் வளர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. 'கிராமசகாய்', 'மோர்பரீஷத்', 'கிராமோதயக்' இதெல்லாம் என்ன வார்த்தைகளோ? 'கண்டசாரி' என்கிற வார்த்தைக்கு பொருள் புரியாமல் அன்றையதினம் திண்டாடினார்களே, அதைப் போல்தான் இருக்கும் போல் இருக்கிறது. இந்தக் கதர் போர்டு திட்டத்தைப்பற்றிப் பார்லிமெண்ட் பப்ளிக் அக்கவுண்ட்ஸ் கமிட்டி சொன்ன குறிப்புகளைக் கனம் மணி அவர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். கதர் திட்டத்தைப்பற்றி அரசாங்கம் புனர் பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று அந்தக் கமிட்டி கூறியிருக்கிறது. அதைத் தான் நான் இங்கே எடுத்துச் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன்.

49 கோடி ரூபாய் ஏற்கனவே இந்த போர்டுக்கு இந்திய அரசு கொடுத்ததைக் கதர் போர்டு திருப்பித் தரவில்லை. அரசாங்கம் மேலும் 20 கோடி ரூபாய் கொடுத்தது. அதையும் திருப்பித் தரவில்லை. அது மட்டுமின்றி கொடுக்கப்படும் தொகை எதற்காகக் கொடுக்கப்படுகிறதோ அதற்காகச் செலவு செய்யப்படாமல் வீரயமாகியிருக்கிறது; பல மாநில போர்டுகள் செலவு பற்றிப் பட்டியல் தரவில்லை என்ற குற்றச்சாட்டையும் மேற்படி கமிட்டி கூறியிருக்கிறது. அந்தக் கமிட்டி சொல்லியிருக்கிற குற்றச்சாட்டு, நிர்வாகச் செலவு இந்த இனத்திலே மத்திய மாநில அரசுகளால் வளர்க்கப்படுகிறது என்பதாகும். 1961-62-ல் 10 லட்சமாக இருந்த நிர்வாகச் செலவு தற்போது 71 லட்சமாக உயர்ந்துள்ளது என்பதையும் அந்தக் கமிட்டி சுட்டிக்காட்டி இருக்கிறது. நம்முடைய அரசினர் கதர் போர்டுக்கு மானியம் வழங்குவது அதனுடைய நஷ்டத்தை ஈடு செய்வதற்காகத்தான். இந்த நிலையில் சென்னையில் கட்டப்படுகிற கதர் எம்போரியம் கட்டிடத்திற்காக 38 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறது. குடிசைவாழ் மக்கள் பிரச்சினை ஏராளமாக இருக்கின்றன; மத்தியதர மக்கள் வீட்டுப் பிரச்சினையைத் தீர்க்கப் பணம் இல்லையென்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் கதர் எம்போரியத்திற்காக ஒரு கட்டிடத்திற்கு 38 லட்சம் ரூபாயிலே திட்டம் தீட்டி அதற்கான மானியத்தை நம்முடைய சர்க்கார் கொடுக்கிறார்கள். அந்தக் கட்டிடம் சர்க்காருக்குச் சொந்தமான கட்டிடமா என்றால் இல்லை. கதர் போர்டுக்குச் சொந்தமான கட்டிடம். கதர் போர்டோ தனிப்பட்டவர்கள் ஆதிக்கத்திலிருக்கின்ற போர்டு. அப்படியானால் 38 லட்சம் ரூபாய் அதற்காக சர்க்கார் செலவு செய்ய வேண்டிய அவசியம் என்ன? 'நம்முடைய காலத்திலே ஏற்பட்டது' காங்கிரசினுடைய பெருமையை உயர்த்தியது' என்பதைத் தவிர வேறு என்ன இருக்கிறது இகிலே என்று கனம் முகலமைச்சர் அவர்களைக் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். கதர் மேலே வெறுப்பல்ல; எங்கள் கட்சியைச் சார்ந்த அழகமுத்து அவர்கள் கூடக் கதர் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்;

24th March 1964]

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

எனக்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தால் கட்டிக் கொள்ளத் தயார். ஆனால் இதனாலே பொருளாதார நிலை எப்படி உயருகிறது? இந்தப் பிரச்சினையிலே பிடிவாதமான கருத்தைக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் வெளிநாட்டுத் தொழில்களைப் பற்றியெல்லாம் நன்கு உணருவார்கள். 19-ம் நூற்றாண்டில் பிரான்ஸ் நாட்டிலும் இங்கிலாந்து நாட்டிலும் தொழில் மறுமலர்ச்சி ஏற்பட்ட நேரத்தில் அங்கே அவர்கள் நெசவு செய்து கொண்டிருந்தார்கள். தொழிற் புரட்சி ஏற்பட்ட நேரத்தில் அங்கே ஏற்பட்ட மாறுதல்களை எல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : நம்முடைய நாட்டிலிருந்து இந்தத் துணிகளை வாங்க அமெரிக்கர்கள் கூட மிகவும் விரும்புகிறார்கள்.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : சில நேரங்களில் பார்வைக்கு ஏதோ 'ஃபேஷனாகத்' தோன்றும் அபூர்வமான பொருள்கள் மீது ஆசை ஏற்படுவதுண்டு! அமெரிக்காவில் இவ்வளவு 'திக்' காக ஒரு துணி இல்லையே என்று ஆச்சரியத்தோடுகூட அவர்கள் வாங்கலாம்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : கதர்த் துணி 'திக்' காக இருக்கும் என்று கனம் அங்கத்தினர் நினைப்பது தவறு. மெல்லிய துணிகளும் இருக்கின்றன.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : சகோதரியார் எப்பொழுதுமே கதர் கட்டுவதில்லை. ஏதோ சில நேரங்களில் கட்டுகிறார்கள்.

திருமதி டி. என். அனந்தநாயகி : நான் எப்போதும் கட்டுவது கதர்தான். வேண்டுமென்றால் பரிசோதித்துக்கொள்ளலாம்.

திரு. இராம அரங்கண்ணல் : அப்படியானால் பாராட்டுகிறேன். கதர் கட்டாத காங்கிரஸ்காரர்கள் பல பேர் இன்று இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். பொருளாதாரப் பிரச்சினையாக இதை வைத்துக் கவனிக்கவேண்டும். கருத்து மாறுபாடுகள் ஏற்பட வேண்டும். உண்மையை ஒத்துக் கொண்டுதான் ஆக வேண்டும். கதர் கட்டுகிறவர்கள் தனியான ஜாதி என்ற சிந்தனை இன்றைய தினம் ஏற்பட்டுக்கொண்டு வருகிறது. அந்த இலாகாவுக்குச் சென்று பார்த்தால் அதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். கதரைக் கட்டுவது காங்கிரஸ் கட்சிக்கும், அரசாங்கத்துக்கும் பிடித்த மானது என்ற எண்ணம் நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட எண்ணம் உருவாவதை, அபிப்பிராயங்கள் ஏற்படுவதைக் குறைக்கவேண்டிய பொறுப்பு, போக்க வேண்டிய பொறுப்பு அரசாங்கத்திற்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இதைப் பொறுத்த வரை ஒரு போர்ட்டிடம் இந்த இலாகா இருப்பதை விட இதைத் தொழில் இலாகாவோடு சேர்த்து அரசாங்கமே கண்காணிக்க வேண்டும். காங்கிரஸில் இருக்கும் முக்கியமானவர்களுக்காகவே

[24th March 1964

[திரு. இராம அரங்கண்ணல்]

இப்போது கதர் போர்டு பயன்படுகிறது. ஆகவே, அந்த இலாகாவைத் தொழில் இலாகாவோடு இணைத்து விடவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஒரு கமிட்டி போட்டு இது நன்றாக நடக்கிறதா இல்லையா என்பதை இறுதியாகப் பரிசீலனை செய்து லாபம் வரவில்லை என்று சொன்னால் இந்தப் பிரச்சினையைத் தனிப்பட்டவர்கள் பிரச்சினையாக விட்டுவிட்டு கைத்தறியை வளர்க்கின்ற முறையிலே நல்ல திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: I hope the House has no objection to sit till the Hon. Minister finishes his reply and the Demand is disposed of.

திரு. ஏ. எஸ். தக்ஷிணமூர்த்தி கவுண்டர்: துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் நண்பர் அரங்கண்ணல் அவர்கள் பேசுகின்றபோது 'ஈரோட்டு நண்பர் அவரே நூல் நூற்று, அவரே நெய்து, அவரே தைத்து (குறுக்கீடு) (அந்தப் பொருளில்) ஜிப்பாவைப் போட்டுக் கொண்டால் நல்லது என்றார். இதிலுள்ள பொருளாதார சூட்சுமத்தை விளக்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறேன் . . .

1-30
p.m.

MR. DEPUTY SPEAKER: I request the hon. Member to resume his seat.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: கனம் உப தலைவர் அவர்களே, இந்த மான்யத்தின் பேரில் குறைந்த அங்கத்தினர்கள் பேசினார்கள். கதர் திட்டம் விருத்தி அடைகிற ஒரு திட்டமாகும். ஏதாவது வேண்டுமென்று சொன்னால் சொல்லலாம். அதைத்தான் மூன்று அங்கத்தினர்களும் சொல்லி இருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கனம் அங்கத்தினர் மணி அவர்கள் சொன்னார்கள், கைத்தறியைப் பற்றி அவர்கள் மிகவும் உற்சாகத்தோடு போற்றிப் பேசக்கூடியவர். அவர்கள் கதரைப் பற்றி ஏன் மாறாகச் சொன்னார்கள் என்று புரியவில்லை. நூலை கையால் நூற்சிறேம். அதை கைத்தறி நெசவாளர்கள்தான் நெசவு செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு திட்டம் மூலம் 30 லட்சம் ரூபாய் கொடுக்கிறோம். நூற்கிறவர்களுக்கும் 30 லட்சம் கதர் திட்டம் மூலம் கொடுக்கிறோம். இதைப் பார்க்கிறபோது கைத்தறியாளர்களுக்கும் உபயோகப்படும் திட்டம் இது என்பது புரியும். ஆகவே இதை வெறுக்கிறவர்கள் அதையும் வெறுக்கவேண்டும். கைத்தறி நெசவாளர்களை, கைத்தறியை அவர்கள் வெறுப்பதில்லை. ஆகவே இதை நிர்ப்பந்தமாக அவர்கள் வெறுக்க மாட்டார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. கிராமத்தில் இருப்பவர்களுக்கு இது எவ்வளவு உதவுகிறது என்பதைப் பார்க்கிறபோது எனக்கு மிகவும் பெருமையை அது அளிக்கிறது. திரு. அரங்கண்ணல் அவர்கள் நெசவாளர்கள் கணக்கு எல்லாம் பார்த்து இவ்வளவு

24th March 1964]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

லட்சம் என்று சொன்னார்கள் பல லட்சக்கணக்கான மக்களுக்கு இத்திட்டம் உதவுகிறது. விவசாய குடும்பத்தினர், விவசாயத்தை முடித்து விட்டு சிறிது நேரம் நூற்பு வேலையில் ஈடுபடுகிறார்கள். ஆகவே எவ்வளவோ கிராம மக்களுக்கு இந்தத் திட்டம் உதவியாக இருக்கிறது. விவசாயக் குடும்பங்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கிறது இத்திட்டம். எட்டு மணி நேரம் நூற்றுக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்ற பிரச்சனை இதில் இல்லை. நெசவு செய்கிறவர்கள் முழு நேர வேலை செய்யலாம். ஆனால் நூற்கிறவர்கள் பலர் ஓய்வு நேரங்களில் இதில் ஈடுபடுகிறார்கள். அதைத்தான் மகாத்மாஜி கூறியிருக்கிறார்கள். சென்னையைப் பற்றி அவர்கள் போற்றிக் கூறியிருக்கிறார்கள். சொல்லவேண்டுமென்று பல குறிப்புகளை கொண்டு வந்திருக்கிறேன். ஆனால் நேரம் இல்லை. மெஷினரி என்றால் மகாத்மாஜிக்கு பெரிய கசப்பு என்பது மாதிரி பேசுவதைக் கேட்டேன். அவருக்கு எந்தவிதமான கசப்பும் இல்லை. பெரிய மதை என்று சொல்லும் திரு. லோகநாதன் அவர்களே, காந்திஜியிடம் ஒரு மணி நேரம் பேசிக்கொண்டிருந்ததுபற்றி எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நான் அதை படித்துக் காண்பிக்க முடியும். ஆனால் நேரம் இல்லை. நான் 12 மணிக்கு சாப்பிடுகிற ஆள். இப்போது 1½ மணியாகி விட்டது, ஆகவே அவசரமாக முடிக்க வேண்டுமென்று இருக்கிறேன். திருப்பூர் கதர் என்று சொன்னார்கள். திருப்பூர் என் ஜில்லாவில் உள்ளது. அம்மையார் கட்டிக் கொண்டிருக்கும் சேலையைப் பார்த்து அவர்கள் ஏமாந்து விட்டார்கள். அதனால்தான் சகோதரி கட்டிக் கொண்டிருப்பது கதர் அல்ல என்று சொன்னார்கள். ஏமாந்துதான் அப்படிச் சொன்னார்கள். திருப்பூரில் நெய்த சேலை நல்ல அழகாகவும், அமைப்பாகவும் இருக்கும். அதைப் பார்த்தால் கதரா என்ற சந்தேகம் கூட ஏற்படும். கடைக்குச் சென்றால் எனக்குக்கூட ஒரு சந்தேகம் ஏற்படும். சிறிது மோட்டாவாக பார்த்துத்தான் போட வேண்டுமென்று நினைப்பேன். நைசாக இருந்தால் திரு. அரங்கண்ணல் போன்றவர்கள் இது கதர் இல்லையே என்று சொல்வார்களே என்ற பயத்தால் பரபர என்றிருக்கும் கதரைத்தான் செலக்ட் செய்வது வழக்கம். இப்போது கைராட்டிற் பதில் அம்பர் சர்க்கா இருக்கிறது. தீபாவளி சமயத்தில் 32 காசு வரை ரிபேட் கொடுப்பதாக கமலநாதன் அவர்கள் சொன்னார்கள். 20 சதவிகிதம் ரிபேட் கொடுக்கிறோம். விசேஷ நாட்களில் 25 சதவிகிதம் கொடுக்கிறோம். கதருக்கும் இதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறதே என்று சொல்லலாம். ஓரையிடத்திற்குத்தான் போய் சேருகிறது. 68 பஞ்சாயத்து யூனியன்களில் கதர் திட்டம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்னும் 38 பஞ்சாயத்து யூனியன்களுக்கு கதர் திட்டத்தை உண்டாக்கவேண்டுமென்று எங்களுக்கு வேண்டுகோள் வந்திருக்கிறது. அதைக்கூட கூடிய சீக்கிரம் ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று திட்டம் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறோம். உபாத்தியாயர்கள்தான் கிடைக்கவேண்டுமா கதர் வாங்க என்று கமலநாதன் அவர்கள் கேட்டார்கள். யூனியனில் கிடைக்கும் கதரை விற்பனை செய்ய அவர்கள் ஒரு வழிமுறை செய்திருக்கலாம்.

24th March 1964]

[திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்]

கட்டாயப்படுத்தவேண்டுமென்ற எண்ணம் இல்லை. கட்டாயப்படுத்தித்தான் விற்கவேண்டுமென்ற நிலை இல்லை. கிராமங்களுக்கு உத்தியோகஸ்தர்கள் செல்லும்போது கதர் போட்டு செல்கிறார்கள் என்று சிலர் சொல்லலாம். கதரில் நம்பிக்கை இருக்கவேண்டும். கதர்பற்றி பிரசாரம் செய்யவேண்டுமென்றால் அதற்கு கதர் அணிந்துதான் செல்லவேண்டும். அப்படிச் சென்று மக்களிடம் விளக்கம் கொடுத்தால்தான் மக்களுக்கு அதில் நம்பிக்கை ஏற்படும். உபாத்தியாயர்களை கட்டாயப்படுத்தி வாங்க வேண்டும் என்ற நிலை இல்லை. இவ்வளவு ரூபாய்க்கு விற்காக வேண்டும் என்ற பிரச்சனை கிடையாது.

திரு. ம. கமலநாதன்: டார்கெட் பிக்ஸ் செய்து டிஸ்ட்ரிக்ட் காதி ஆபீசர் சர்குலர் அனுப்பியிருக்கிறார்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார்: அப்படி அனுப்பினாலும் தப்பு இல்லை என்றுதான் சொல்வேன். இது மக்கள் திட்டம். எதிர்க் கட்சிகளால் நடத்தமுடியவில்லை என்றால் நாங்கள் எடுத்து நடத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே காங்கிரஸ் பேரில் ஏன் கோபம் வரவேண்டும்? நல்லமுறையில் கிராம மக்களுக்கு பயன்படும் திட்டம் இது. நாம் கொடுப்பது 12 லட்சம்தான். அட்மினிஸ்ட்ரேஷன் லெவலில் ட்ரெயினிங், பிரசாரம், எக்ஸ்பிஷன் இவற்றிற்காக செலவாகிறது. கமிஷன் ஏராளமாக கொடுப்பதால் இத்திட்டம் நல்லமுறையில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. 130 லட்சம் பெருமானம் உள்ள கதர் உண்டாக்கிக் கொண்டிருக்கும் போது நான்காவது திட்டம் முடிகிறபோது 600 லட்சம் ரூபாய் பெருமான கதரை நாம் உண்டாக்க முடியும் என்று நினைக்கிறேன். சில யோசனைகளை சொல்லவேண்டுமென்று அவர்களுக்கு மனதில் ஆசை இருந்தாலும் வெளியில் சொல்லும்போது வேறுவிதமாக சொல்லும் நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று கூறிக்கொண்டு நான் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்த மான்யத்தை ஆதரிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the allotment of Rs. 12,00,000 under Demand No. XXII—Khadi be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER: The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 12,00,000 under Demand No. XXII—Khadi.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

24th March 1964]

(5) DEMAND No. X—ADMINISTRATION OF JUSTICE.

THE HON. SRI N. NALLASENAPATHI SARKARAI MANRADIAR: Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,46,63,000 under Demand No. X—Administration of Judice.”

SRI M. V. KARIVENGADAM: Sir, I have given notice of a cut motion to discuss the need to enhance the salary of Magistrates and District Munsifs in the State, I move—

“ That the allotment of Rs. 1,46,63,000 under Demand No. X—Administration of Justice be reduced by Rs. 100.

MR. DEPUTY SPEAKER: The Demand and the cut motion are before the House for discussion.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்: மதிப்பிற்குரிய துணைத் தலைவர் அவர்களே, நம் மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை நீதி இலாகாவை நிர்வாக இலாகாவிலிருந்து நாம் பிரித்த பின்னர் நிச்சயமாக இந்த நீதி இலாகா நல்லமுறையில் செயல்படுகிறது என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் குறிப்பிட ஆசைப்படுகிறேன். தனிப்பட்டவர்களுடைய விருப்பு வெறுப்புக்கள் இருக்கிற காரணத்தினால் ஒரு சில குறைபாடுகள் இருந்தாலும் கூட இந்த இலாகா நல்லமுறையில் தயவு தாட்சண்யத்திற்கு அப்பாற்பட்ட நல்ல முறையில் நீதியைச் செலுத்தி வருகிறது என்பதை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்கிற அதே நேரத்தில் பழைய முறைக்கும் புதிய முறைக்கும் ஏறக்குறைய பழைய நிர்வாக இலாகாவில் நீதி இலாகா இணைக்கப் பட்டிருந்த காலத்தில் அப்போது குற்றம் சாட்டப்பட்டவனுக்கு நீதி கிடைக்காது, இப்போது குற்றம் சாட்டப்படுகிறவனுக்கு நீதி கிடைக்கிறது என்பதோடு மட்டுமல்ல இந்த இலாகாவில் நல்ல சட்ட அறிவும், ஞானமும், படித்தவர்களும் இருப்பதால் சட்டத்திற்கும் சட்ட அறிவிற்கும் மதிப்பு அளிக்கிற வகையில் உயர் நீதி மன்றங்களில் தீர்ப்புகள், மேற்கோள்கள் இவற்றையெல்லாம் எடுத்துச் சொல்லும்போது அவற்றை பின்பற்றி நடக்கும் முறையில் நல்ல முறையில் நீதி கிடைக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். அடுத்தாற்போல், இந்த இலாகாவில் பணியாற்றுகின்ற சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகளுக்கு ஆரம்ப சம்பளம் 200 ரூபாய் என்றிருக்கிறது. அதேபோல் டிஸ்ட்ரிக்ட் டிபன்சீப்களுக்கு ஆரம்ப சம்பளம் 300 ரூபாய் என்றிருக்கிறது. அது இந்த காலத்தில் போதுமா என்று நிச்சயமாக நமது அமைச்சரவை சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். நீதி இலாகாவும், நிர்வாக இலாகாவும் தனியாக பிரிக்கப்பட்டிருக்கின்ற மேல் நாடுகளில், மற்ற அதிகாரிகளைவிட இந்த இலாகாவில் இருக்கின்ற அதிகாரிகளுக்கு இரட்டிப்பு சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. அகவே இந்த இலாகாவிலுள்ள டிஸ்ட்ரிக்ட் டிபன்சீப்கள், சப்-மாஜிஸ்ட்ரேட்டுகள் இவர்களுக்கு கூடுமான அளவு சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[24th March 1964

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்:

அடுத்தாற்போல், இந்த இலாகாவில் பணியாற்றுகின்ற நீதிபதிகள் ஒரே இடத்தில் உயர் நீதி மன்றத்தில் தொடர்ந்து இருந்தாலும்கூட, கீழ் மட்டத்திலுள்ள இடங்களில் இருக்கின்ற நீதிபதிகள் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஒரே இடத்தில் இருக்கக் கூடாது. இருக்கக்கூடாது என்று நான் சொல்லும்போது, ஏதோ எங்கள் பக்கத்தில் அவர்கள் மீது ஏதோ குறைகள் இருப்பதாக நினைத்துக் கூறுகின்றோம் என்று யாரும் எண்ணக்கூடாது. மூன்று ஆண்டுகளாக ஒரே இடத்தில் தங்கிவிட்டால், அவர்கள் தனிப்பட்ட வர்களுடைய தயவு தாட்சண்யத்திற்கு கட்டுப்படக்கூடிய நிலைமை ஏற்படும். இவ்விதமான நெருக்கடி ஏற்படாமல் இருக்க இந்த இலாகாவிலுள்ளவர்கள் மூன்று ஆண்டுகளுக்கு மேல் ஒரே இடத்தில் இருக்காத விதத்தில், அவ்வப்போது மாறுதல் இருக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நமது மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரை “Justice delayed is justice denied” என்ற ஒரு தத்துவத்தைக்கொண்டு பார்க்கும்போது தாமதப்பட்டு செலுத்தும் நீதி, மறுக்கப்பட்டு செலுத்தும் நீதி என்ற வகையில், இரண்டு பிரிவுகளாக இருக்கின்றன. சாதாரணமாக வழக்குகளை நடத்துவதில், சீக்கிரமாக நடத்தவேண்டும் என்று துரிதப்படுத்துவதால், ஒரே இடத்தில், அரசாங்கத்திற்கு வசதிகள் இருந்தாலும், குற்றவாளிகளுக்கு டிஃபன்ஸ் தரப்பில் வாதங்களை சொல்வதற்குரிய வாய்ப்புகள் கிடைப்பதில்லை. இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்வது . . .

“Justice hurried is also justice denied”

மிக விரைவாகவும் வேகமாகவும் நடத்தப்படும் நீதி மறுக்கப்பட்ட நீதி என்பதாக இருக்கும். ஆகவே மிக துரிதமாக இல்லாமலும், மிக மெதுவாக இல்லாமலும் இருக்கின்ற வகையில் கால வரம்பை நிர்ணயித்து வழக்கை நடத்தவேண்டும் என்கின்ற முறை இருக்கவேண்டும். சாதாரணமாக இப்போது இரண்டு மாதங்களில் முடிய வேண்டும் என்றுள்ள நிலைமை இருக்கிறது. இதை மூன்று மாதங்கள் என்று மாற்றவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தாற்போல், இந்தத் துறையில், கோர்ட் முத்திரை தாள் விற்பனை, அபராதங்கள், கட்டணங்கள் முதலியவைகள் மூலமாக ஆண்டு ஒன்றுக்கு 80 லட்சம் ரூபாய் வருமானம் வருகிறது. அதே சமயத்தில் 120 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்யப்படுகிறது. நீதித் துறைக்காக கூடுதலாக செலவு செய்யப்படுகிற பணம் 40 லட்சம் ரூபாய். இது போதுமா. இந்தக் கருத்துப்பற்றி பல முறை மிக அழுத்தந்திருத்தமாக வற்புறுத்தப்பட்டு வந்திருக்கிறது.

மேலும் அண்மையில், ஹரிஜனங்களுக்காக இலவசமாக சட்ட உதவி ஒரு சில இனங்களுக்கு மட்டும் கிடைக்கும் என்கின்ற ஒரு நிலைமையைப்பற்றி பட்ஜெட் உரையின்போது நமது முதலமைச்சர் அவர்கள் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். சட்ட உதவி

24th March 1964]

[திரு. எம். டி. திருவேங்கடம்]

என்று சொல்லும்போது, 'All are equal before law.' சட்டத்தின் முன் எல்லோரும் சமம் என்று சொல்லுகின்ற நேரத்தில், ஏழை எளியவர்களுக்கு—அவர்களுக்கு இருக்கின்ற வாதத்தை எடுத்துச் சொல்வதற்கு உதவி செய்கின்ற முறையில் அரசாங்கம் என்ன செய்திருக்கிறது? 'All are equal before law' என்கின்ற தத்துவத்தை ஒத்துக்கொண்டாலும்கூட, அவர்களுடைய, அவர்களுக்கு இருக்கின்ற வாதத்தை எடுத்துச் சொல்வதற்கு வழக்கறிஞர்களை வைத்து வாதாடுவதற்கு ஏழை எளியவர்களுக்கு என்ன வாய்ப்பு இருக்கிறது என்பதை நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். அப்படி பார்க்கின்ற நேரத்தில், பணக்காரர்களும், ஏழைகளும் சட்டப்படி கோர்ட்டுக்கு வந்தாலும்கூட, பணக்காரர்கள் முதலாவது டிஸ்ட்ரிக்ட் கோர்ட்டுக்கு போகிறார்கள், அதன் பின்னால் ஸெஷன் கோர்ட்டுக்குப் போகிறார்கள். அதன் பின்னால் ஹைகோர்ட்டுக்கு போகிறார்கள், அதன் பின்னால் சப்ரீம் கோர்ட்டுக்கும் போகிறார்கள். இவ்விதம் போகின்ற நேரத்தில் ஏழை எளியவர்கள் வசதியில்லாத காரணத்தால் ஏழைகளுடைய வாதத்தை சொல்வதற்குரிய வாய்ப்பில்லாமல் போய்விடுகின்ற நிலைமையை நாம் பார்க்கின்றோம். ஆகவே சட்ட உதவியைப் பொறுத்தவரையில், அரசாங்கம் ஏழைகளுக்கு துணையாக வா வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, இலவச சட்ட உதவி ஏழைகளுக்கு நல்ல முறையில் கிடைக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, 'சட்டம் என்பது ஒரு இருட்டறை', அதில் வக்கீலின் வாதம் ஒரு விளக்கு, அந்த பிரகாசமான விளக்கு ஏழை எளியவர்களுக்கு பிரகாசம் தரக்கூடிய விதத்தில், ஒளி பொருந்தக்கூடிய விதத்தில், கலங்கரை விளக்கு போன்று அமையவேண்டும் அதற்கு முதலமைச்சர் அவர்கள் ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் கரிவேங்கடம் அவர்கள் சம்பளம் உயர்த்தவேண்டும் என்பதைப்பற்றி சொன்னார்கள். சமீபத்தில்தான் சம்பளம் உயர்த்தப்பட்டு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்போது அதைப்பற்றி யோசிக்க வேண்டிய தேவையில்லை.

ஏழைகளுக்கு சட்ட உதவி கிடைப்பதைப்பற்றி சொன்னார்கள். வக்கீல்கள் ஃபிரியாக அவர்களுக்காக வாதாடலாம். கனம் உறுப்பினர் கரிவேங்கடம் போன்றவர்கள் ஏழை எளியவர்களுக்காக ஆஜரானால் நல்லது, இதன் மூலம் ஏழைகளுக்கு வசதியும் கிடைக்கும், பணமும் மிச்சமாகலாம்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : கூடுமானவரை, ஏழை எளியவர்களுக்கு, தேவைப்படுவோர்களுக்கு என்னால் இயன்றவரை இலவசமாகவே கோர்ட்டுகளில் கேஸ் எடுத்து நடத்தி வருகிறேன். எல்லோரும் அப்படி தயாராக இருக்கமாட்டார்கள். அதற்காகத் தான் இதைப்பற்றி வற்புறுத்திச் சொன்னேன்.

24th March 1964

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : அவர்களைப் போலவே மற்றவர்களும் உதவி செய்யவேண்டும் என்பது தான் என் விருப்பம். பொதுவாக ஏழைகள் எல்லோருக்கும் இந்த சட்ட உதவி இலவசமாக கொடுக்கவேண்டும் என்று சொல்லும் போது, இதற்கு ஒரு பெரிய தொகை வேண்டியதாக இருக்கிறது. கணக்குப் பார்த்தால் 25 லட்சம் 30 லட்சம் என்று ஒதுக்கி வைக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படும். இதைப்பற்றி சர்க்கார் நல்லதொரு பரிசீலனையை நடத்திக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த முறையில் உதவி செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணம் அரசாங்கத்திற்கும் இருக்கிறது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும் அதிகமாக நேர மில்லாததால், வேறு விவரங்களைப்பற்றி நான் ஒன்றும் கூறவில்லை. இந்த மான்யத்தினின்று கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற வெட்டுப் பிரேரணைகளை வாபஸ் பெற்றுக்கொண்டு இந்த மான்யத்தை பரிபூரணமாக ஆதரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் இப்போது விவரங்கள் ஒன்றும் கூறுவதற்கில்லை.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரு விளக்கம் கேட்க

விரும்புகிறேன். பஞ்சாயத்து சட்டம் 181-வது பிரிவின்படி, பஞ்சாயத்து கோர்ட்டுகளை ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் முடிவு செய்து விட்டதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

கனம் திரு. ந. நல்லசேனாபதி சர்க்கரை மன்றாடியார் : நான் இதற்குமுன் உப கேள்விகளுக்கு சொன்ன பதில்களுக்கு மேலாக இப்போது விவரங்கள் ஒன்றும் கூறுவதற்கில்லை.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 1,46,63,000 under Demand No. X—Administration of Justice be reduced by Rs. 100.”

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,46,63,000 under Demand No. X—Administration of Justice.”

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again at 8-30 a.m. tomorrow.

The House then adjourned.

VI.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

A. Statutory Rules and Orders.

131. Notification issued with G.O. Ms. No. 72, Public (General-M), dated 17th January 1964 regarding use of Tamil in respect of all official communications from all the Government offices of the Electrical Inspectors in the Department of Electrical